

MESTNA OBČINA LJUBLJANA MESTNI SVET

Mestni trg 1, 1000 Ljubljana

☎ 306 10-10, ☎ 306-12-14

Številka: 0600-24/204-9

Datum : 13. 12. 2004

MAGNETOGRAMSKI ZAPIS 16. SEJE MESTNEGA SVETA MESTNE OBČINE LJUBLJANA,

ki je potekala v ponedeljek, 13. decembra 2004, s pričetkom ob 15.30 uri, v Veliki sejni dvorani Mestne hiše, Mestni trg 1, v Ljubljani.

GA. DANICA SIMŠIČ

... pričenjamo 16. sejo Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana.

Navzočih je, svojo navzočnost je s svojim podpisom potrdilo 25 svetnic in svetnikov. Tako, da je Mestni svet Mestne občine Ljubljana sklepčen in lahko začnemo z delom.

Svojo odsotnost pa so opravičili gospod Samo Kuščer, gospod prof. dr. Darko Štrajn in pa gospa Viktorija Potočnik.

V skladu s 93. členom Poslovnika Mestne občine Ljubljana, odloča mestni svet o mandatnih vprašanjih na začetku nadaljevanja, na začetku nadaljevanja seje.

Po sklicu seje ste prejeli Predlog ugotovitvenih sklepov Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. O prenehanju mandata člana Mestnega sveta, gospoda mag. Andreja Bručana in gospoda mag. Janeza Drobniča.

Zato prosim predsednika Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, gospoda Slavka Slaka, da poda uvodno obrazložitev. Prosim.

G. SLAVKO SLAK

Spoštovana gospa županja, kolegice in kolegi. Spoštovani predstavniki in predstavnice medijev. Lepo pozdravljeni.

Na podlagi 5. alineje prvega odstavka 37. a. člena Zakona o lokalni samoupravi, članu občinskega, oziroma mestnega sveta preneha mandat, če nastopi funkcijo in začne opravljati dejavnost, ki ni združljiva s funkcijo člana občinskega sveta.

Na osnovi tega je gospod mag. Andrej Bručan Mestnemu svetu Mestne občine Ljubljana pisno sporočil, da zaradi nezdružljivosti funkcije ministra in mestnega svetnika, ne izpolnjuje

več pogojev za članstvo v mestnem svetu. Funkcijo ministra za zdravje je nastopil 3. 12. 2004. Skladno že, z na začetku omenjenim členom Zakona o lokalni samoupravi, je Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, na svoji 41. seji 6.12. obravnavala ta dopis. Izoblikovala Predlog ugotovitvenega sklepa o prenehanju njegovega mandata, ki ga mestnemu svetu predlagamo v sprejem.

In sicer glasi:

Mag. Andreju Bručanu preneha mandat člana Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, ker je bil na seji Državnega zbora Republike Slovenije 3.12. imenovan za ministra za zdravje. In, ker ta funkcija ni združljiva s funkcijo člana mestnega sveta. In mandat preneha z dnem sprejema tega ugotovitvenega sklepa.

Drugi ugotovitveni sklep se nanaša na podobno, oziroma enako vsebino. Samo ime je drugo. In sicer:

Mag. Janezu Drobničju preneha mandat člana Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, ker je bil na seji Državnega zbora Republike Slovenije, dne 3.12.2004 imenovan za ministra za delo, družino in socialne zadeve. In, ker ta funkcija ni združljiva s funkcijo člana mestnega sveta in tudi njemu seveda preneha mandat z dnem sprejema tega ugotovitvenega sklepa.

Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Odpiram razpravo. Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo k odločanju. Najprej o

PREDLOGU UGOTOVITVENEGA SKLEPA, ki se glasi:

Mag. Andreju Bručanu preneha mandat člana Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, ker je bil na seji Državnega zbora Republike Slovenije, dne 3.12.2004 imenovan za ministra za zdravje in ker ta funkcija ni združljiva s funkcijo člana mestnega sveta.

Mandat preneha z dnem sprejema tega ugotovitvenega sklepa.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

In prehajamo k odločanju.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

ZA 27 svetnic in svetnikov.

PROTI NIHČE.

Ugotavljam, da JE ugotovitveni sklep SPREJET.

In predlagam, da preidemo na odločanje še o

DRUGEM UGOTOVITVENEM SKLEPA. Ta pa se glasi:

Mag. Janezu Drobničju preneha mandat člana Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, ker je bil na seji Državnega zbora Republike Slovenije, dne 3.12.2004 imenovan za ministra za delo, družino in socialne zadeve. In, ker ta funkcija ni združljiva s funkcijo člana mestnega sveta.

Mandat preneha z dnem sprejema tega ugotovitvenega sklepa.

Bomo še enkrat ugotavljali navzočnost.
Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti.
Glasovanje poteka in ga zaključujem.

ZA 25, 1 PROTI.

Ugotavljam, da JE ugotovitveni sklep SPREJET.

Spoštovanima... dobro, najprej izvolite gospod mag. Bručan... Prosim, če se vključite, če želite, da vas slišijo.

G. MAG. ANDREJ BRUČAN

Izkoriščam to priložnost, da se vam zahvalim za sodelovanje v teh dveh letih. Bilo mi je pravzaprav tu, v mestnem svetu v začetku, mogoče, kot novincu v mestnem svetu – kar malo težko. Zdaj sem se pa že tako navadil, da bom že kar težko šel. No, ampak vseeno za to dvoletno, točno dvoletno sodelovanje, se vam danes tu zahvaljujem. Mislim, da bo moj naslednik, ki bo mene nadomestil na tem mestu enako, kot jaz, pač se zavzemal za čim boljše delo. Ali pa za čim boljše rešitve za Ljubljance. Jaz mu njemu tudi seveda želim čim več uspeha. In tudi seveda vam, vsem skupaj.

Hvala lepa še enkrat za sodelovanje in upam, da se bomo še večkrat videvali in da bomo skupaj reševali kakšne probleme v prihodnje. Hvala lepa.

.... Ploskanje v dvorani.....

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa tudi vam mag. Bručan. In seveda tudi mag. Drobnič se zahvaljujem za dosedanje sodelovanje v mestnem svetu. In pa na novih funkcijah vama želim veliko uspeha. Hvala lepa.

Po sklicu seje ste, spoštovane svetnice in svetniki, prejeli Predlog svetnika gospoda Mihe Jazbinška, za umik 5. točke dnevnega reda, z naslovom – Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih, za območje urejanja ŠP 1/3 Viator.

V obravnavo dajem naslednji

PREDLOG DNEVNEGA REDA:

- 1. Vprašanja in pobude svetnikov ter odgovori na vprašanja in pobude**
- 2. Kadrovske zadeve**
- 3. Predlog Odloka o spremembi Odloka o organizaciji in delovnem področju Mestne uprave Mestne občine Ljubljana, s predlogom za sprejem po hitrem postopku**
- 4. Poročilu o stanju okolja v Mestni občini Ljubljana**

5. Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Javnega zavoda Živalski vrt Ljubljana, s predlogom za sprejem po hitrem postopku
6. Predlog Sklepa o povečanju vrednosti namenskega premoženja Javnega stanovanjskega sklada Mestne občine Ljubljana
7. Predlog Sklepa o stanovanjski najemnini
8. Osnutek Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o sprejemu prostorskih ureditvenih pogojev za plansko celoto V1 Rudnik
9. Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje urejanja ŠP 1/3 Viator

Odpiram razpravo o Predlogu dnevnega reda.

Skladno s 94. členom Poslovnika Mestnega sveta, svetnik, ali pristojno delovno telo lahko predlaga spremembo vrstnega reda točk, ali umik zadeve z dnevnega reda, s pisno obrazložitvijo.

Razprava svetnika, oziroma svetnice je omejena na največ tri minute. Tudi to je v skladu s 94. členom Poslovnika o delu našega Mestnega sveta.

Želi kdo razpravljati? Gospod Jazbinšek. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Zdaj ne vem, ali je utemeljitev takega predloga posebej, ali to spada v to razpravo treh minut?

GA. DANICA SIMŠIČ

Tri minute.

G. MIHA JAZBINŠEK

Tri minute. Torej umik predlagam do takrat, ko se bodo kompetentno razčistila še odprta vprašanja še v predlogu odloka. In se bo na tej osnovi omogočilo smotrno amandmiranje predloga odloka na eni naslednjih sej.

Namreč, županja ima možnost amandmiranja do konca razprave o točki dnevnega reda.

Torej, sporna, odprta vprašanja so – torej, jaz sem napisal pod točko ena seveda, da tu v planskih aktih govorimo o proizvodni dejavnosti. Z vašim amandmajem danes smo videli, da urbanistične službe ne vejo, ne? Da so vmes že prostorski, da je dolgoročen plan že na to temo spremenjen. No, tako, da seveda prvo točko umikam v tej obrazložitvi.

Drugič. Območje ni načrtovano skladno s strokovnim gradivom, za pripravo prostorskega plana, katere je financiral Oddelek za urbanizem Mestne uprave MOL. Kjer je že v uvodniku načelni, Igor Jurančič – zagovarjal, da se z različnimi ukrepi, tudi urbanističnimi, želimo spodbuditi naložbe v ali neposredno ob mestnem jedru. Ter počastiti naložbe v nadaljnje širjenje vseobsežne trgovske oin druge ponudbe na robu.

Torej, po drugi strani, ne? Glede na zagovarjanje podobnega družbenega centra, z njegove strani, na lokaciji Kolizeja – ne? Je treba vendarle ugotoviti, ali ima oddelek dvojno politiko. Oziroma, ali zagovarja hipertrofijo istonameskih lokacij. Ob isti vpadnici.

Enako je treba analizirati tudi hipertrofijo drugih istonamenskih lokacij. Mercator ob isti vpadnici.

Torej, tri velike shoppinge, na isti vpadnici. Pri čemer je zdaj seveda vprašanje, ali je to še nadaljnja naša politika. Sile se izgubljajo na treh lokacijah.

Mirujoči promet mora biti razreševan skupno za vse funkcionalne enote. Tukaj ni. Obod pa je treba razreševati tudi z enosmernim prometnim režimom. Ki na isti površini prometa učinkoviteje razrešuje vprašanja dostopnosti v okolje območja in oviranja tranzitnikov, ki gredo mimo. Promet je tu razreševan s študijo, ki je zelo kratka.

Zdaj pa to. Kljub temu, da je tle predvidena stolpnica do 75 m, je vendarle njegov – njen fundus premajhen. Gre za to, da enostavno na tej eminentni, zadnji eminentni lokaciji, za nekaj, kar je podobno Kolizeju. To je tako zvani Gosposvetski landmark – je tu zadnja lokacija, ki ima eno rahitično stolpnico. Tlorisno rahitično stolpnico in program – tu ne smemo porabiti.

Namreč, monstrum v Kolizeju nima tam mesta. Drugi rob vstopa v mesto je seveda v Gunceljah in Stanežičah. Tam tudi ni mesta podobnemu objektu...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ta lokacija seveda pa je tista lokacija, ki omogoča nekaj, kar ima dimenzijo Kolizeja. Zato sem dal tudi zraven en neobvezen grafičen preizkus. Namreč, ta vpadnica je v ljubljanski mestni sliki drugačna, kot so druge vpadnice. Namreč, gosposvetska smer je dominantnejša, kot je – recimo Tržaška, Dolenjska, ali pa Šmartinska. In tak Landmark tu ne bi ogrožal Trga revolucije...

GA. DANICA SIMŠIČ

Ves čas...

G. MIHA JAZBINŠEK

... in ideje ljubljanskih vrat.

GA. DANICA SIMŠIČ

... za dodatno misel se je...

G. MIHA JAZBINŠEK

Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo na glasovanje o

PREDLOGU SKLEPA, ki se glasi:

Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje urejanja ŠP 1/3 Viator, se umakne iz dnevnega reda 16. seje Mestnega sveta.

Ugotavljamo navzočnost.
Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.
29 navzočih svetnic in svetnikov.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti predlogu?
Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 9 svetnic in svetnikov.

PROTI 22.

Ugotavljam, da PREDLOG NI BIL SPREJET.

In tako smo pri 1. točki dnevnega reda, to so
AD 1.

VPRAŠANJA IN POBUDE SVETNIKOV TER ODGOVORI.... Ne, se opravičujem, najprej moramo glasovati še o dnevnem redu v celoti...

Na glasovanje dajem

PREDLOG SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog dnevnega reda 16. seje.

Mislim, da se medtem navzočnost ni spremenila.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti?
Glasovanje zaključujem.

ZA 26. PROTI 2.

Ugotavljam, DA JE DNEVNI RED SPREJET.

In tako smo torej pri 1. točki dnevnega reda, to so
AD 1.

VPRAŠANJA IN POBUDE SVETNIKOV TER ODGOVORI NA VPRAŠANJA IN POBUDE.

Gradivo za to točko ste prejeli po sklicu seje.

Pisno vprašanje, z zahtevo za ustno predstavitev, sta skladno z 98. členom Poslovnika mestnega sveta, v roku 5 delovnih dni pred sejo mestnega sveta, poslala svetnika gospod Dominik Sava Černjak. In gospod Peter Sušnik.

Za pisni odgovor sta svoja vprašanja in pobude poslala svetnika gospod Samo Kuščer in gospod Zvone Penko.

Besedo za ustno postavitev vprašanja, dajem svetniku gospodu Dominiku Savi Černjaku. In sicer v skladu z 98. členom poslovnika, imate na voljo minuto. Izvolite.

G. SAVA DOMINIK ČERNJAK

Hvala lepa gospa županja. Turizem, je tudi po napovedih razvoja slovenskega gospodarstva do leta 2010, ena najvažnejših gospodarskih panog. Ampak, o rezultatih in možnostih, se premalo govori. In to je tudi eden od razlogov, zakaj v Sloveniji – je turizem, še vedno mu ne znamo dati prave teže. V izogib temu, da se to ne bi zgodilo tudi v Ljubljani, me pa zanima konkretno stanje in pa napovedi za enega od zahtevnejših projektov, kjer se je Ljubljana vključila.

In sicer od konca aprila 2004 imamo redno letalsko povezavo med Ljubljano – Brnik in pa Londonom, preko Easy Jet-a . Liniji se je pred kratkim pridružila povezava še z Berlinom. V tem projektu neposredno sodeluje tudi Zavod za turizem Ljubljana. In me zanima, kakšni so neposredni in posredni učinki tega sodelovanja za Ljubljano, kot mestom? Kako smo priložnost izkoristili, ter predvsem kaj moramo še storiti, da bi dosegli optimalni izkoristek možnosti, ki jih imamo na področju turizma v Ljubljani? Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Na vaše vprašanje bo odgovorila gospa Barbara Vajda. Direktorica Zavoda za turizem Ljubljana. V skladu z 98. členom poslovnika, imate za odgovor na voljo tri minute. Izvolite.

GA. BARBARA VAJDA

Hvala lepa. Spoštovana gospa županja. Spoštovane mestne svetnice in svetniki. Zahvaljujem se vam za postavljeno vprašanje, ki zadeva področje turistične dejavnosti v Ljubljani. V luči neposrednih in posrednih učinkov vzpostavitve nizko cenovnih letalskih povezav Easy Jet-a med Londonom in Ljubljano. Ter Berlinom in Ljubljano.

Od 28. aprila, do vključno 7. decembra 2004, je iz Londona v Ljubljano priletelo 12000 gostov. Iz Velike Britanije. Od 25. novembra, do 7. decembra 2004, pa še 530 gostov iz Berlina. Skupaj torej 12500 tujih turistov, ki jih brez te letalske povezave po vsej verjetnosti ne bi bilo. Oziroma bi jih bilo bistveno manj.

Podatki za devet mesecev letošnjega leta kažejo, da se je število gostov iz Velike Britanije povečalo za 86%, glede na enako obdobje lani. Od maja dalje so po številu tujih obiskovalcev in po številu nočitev v Ljubljani na prvem mestu. Lani so bili na tretjem.

Povečano število turistov v Ljubljani, trend rasti je prisoten že nekaj let, je povezano tudi s povečanim investiranjem v turistično infrastrukturo. V zadnjem obdobju je bilo na območju Mestne občine Ljubljana izvršenih več tovrstnih investicij. Domina Grand Media hotel. Hotel Mons na Brdu. Oba z novima kongresnima zmogljivostnima. Letos, v središču Ljubljane, nov hotel Emonec. Na Ježici nastaja Ljubljana Risort. V BTC-ju Vodno mesto Atlantis. Pred vrati je začetek investicij KD-ja v zabavišni center v Ljubljani. Na Brdu bo novo golf igrišče. To seveda ni vse. Pomembno pa je, da je samo letos Ljubljana pridobila 804 nova, predvsem hotelska ležišča.

Nastanitvene zmogljivosti v Ljubljani so dobro zasedene. Letos bo realiziranih 17% več nočitev, kot lani. Vse to pa je povezano z novimi delovnimi mesti. V letošnjem letu, se jih je v Ljubljani samo na področju turistične dejavnosti odprlo 286.

Skupna turistična potrošnja v letošnjem letu bo znašala več – približno 59 milijonov Evrov. Kar je pa 19 odstotnih točk več, kot lani.

Zavod za turizem Ljubljane, je za izvedbo programa dela v letošnjem letu, iz proračuna Mestne občine Ljubljana dobil 30 milijonov 760 tisoč tolarjev. Večina proračunskih sredstev je namenjena sofinanciranju turističnih prireditev, ki predstavljajo hrbtenico turistične ponudbe. Organizirali smo, ali pa pomagali organizirati kar 657 posamičnih prireditev. In to je že drugi del odgovora na...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite počasi...

GA. BARBARA VAJDA

A ha... na vprašanje. V treh kratkih stavkih. Kaj moramo v Ljubljani narediti? Ljubljana bi morala turizem opredeliti kot funkcijo vitalnosti mesta in regije. V Ljubljani bi morali turizem prepoznati, kot dejavnost, ki je pomembna za razvoj in za blaginjo, ki jo MOL zasleduje v Strategiji trajnostnega razvoja.

In ne nazadnje, najmanj, kar bi morali storiti na kratek rok je, da se navkljub varčevanju ne znižajo proračunska sredstva, namenjena turizmu. Ker gre ravno za znižanje dodat...

GA. DANICA SIMŠIČ

... pa tudi za znižanje postavke turizma...

GA. BARBARA VAJDA

... dodatnih turističnih prireditev. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zdaj pa ima besedo za ustno postavljeno vprašanje, gospod Peter Sušnik. Izvolite. Prav tako, v skladu z 98. členom statuta – minuta.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Spoštovani, v medijih objavljeni podatki o poslovanju družb Gospodarsko razstavišče in Ljubljanski sejem – katerih neposredno ali posredno je lastnik Mestna občina Ljubljana, so skrb vzbujajoči. Gospodarsko razstavišče, naj bi v letu 2003 ustvarilo 353 milijonov tolarjev prihodkov. In imelo 537 milijonov tolarjev izgube. Ljubljanski sejem v istem letu 700 milijonov tolarjev prihodkov in 328 milijonov tolarjev izgube.

Podatki o prodanih površinah za sejme so iz leta v leto slabši. Prodana kvadratura, naj bi se v zadnjih petih letih najmanj prepolovila.

Ob predlogu za likvidacijo družbe Ljubljanski sejem, postavljajo tudi javna vprašanja vodstvu obeh družb, glede prihodnosti sejemske dejavnosti v Ljubljani. Govorice o privatizaciji te dejavnosti, pa so čedalje glasnejše. Ker finančni podatki posredno predstavljajo obremenitev tudi za premoženjsko bilanco občine, bi moralo županjo, kot predstavnico občine v Skupščine družbe Gospodarsko razstavišče resno skrbeti.

Ker ni zaslediti predlogov za zamenjavo vodstev v obeh družbah...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če počasi zaključite misel...

G. PETER SUŠNIK

In ker ni postavljeno vprašanje o razrešnici vodstvu za poslovanje v preteklem letu, je očitno, da so slabi poslovni rezultati, v skladu s strategijo, ki jo županja odobrava.

Ker je strategija ustvarjanja izgube poznana le nekaterim članom mestnega sveta, dajem primer gospoda Branka Omerzuja in gospoda Antona Colariča. Ki sta člana nadzornih svetov v omenjenih družbah – sprašujem županjo.

Kdo in kdaj je sprejel strategijo izvajanja sejemske dejavnosti v Ljubljani? In kdo je zadolžen za njeno izvajanje? Hkrati pa dajem tudi pobudo, da se mestni svet...

GA. DANICA SIMŠIČ

Tudi dodatni čas se vam je iztekel.

G. PETER SUŠNIK

...toliko informira o stanju na področju sejemske dejavnosti. In zato predlagam, da mestni svet na svoji naslednji redni seji to strategijo obravnava. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Na vaše vprašanje bo odgovorila gospa Vanja Rangus, načelnica Oddelka za gospodarske dejavnosti in turizem. Prosim.

V skladu s poslovníkom, imate na voljo tri minute.

GA. VANJA RANGUS

Lep pozdrav vsem skupaj. Jaz mislim, da vprašanje gospoda Sušnika je na mestu. In postavljeno tudi pravi trenutek. Mestna občina vseskozi podpira sejemsko dejavnost. Razvoj in pa ohranjanje sejemske dejavnosti. In to na področju, kjer se že sedaj odvija. Vendarle, ves ta čas od leta 2000 pravzaprav razrešuje problematiko na tem področju. Vi veste, da so bili spori med Ljubljanskim sejmom in pa med Gospodarskim razstaviščem. In, da je zaradi tega, da bi se rešilo propad infrastrukture. In da bi se ti spori nekako razrešili – mestna občina postala lastnica v večinskem delu te družbe Gospodarsko razstavišče.

V tem času je bilo kar nekaj vloženega v infrastrukturo. Vidimo, da je zadeva obnovljena. Moram pa reči, da vaše vprašanje dejansko je na mestu. Ker se je potrebno lotiti intenzivno sedaj tudi same vsebine. Vemo, da sejni takšni, kot se odvijajo in kot so se odvijali pri nas, so v zatonu v Evropi. Zato je nujno pristopiti – jaz bi mogoče malo celo razširila to vaše vprašanje strategije sejemske dejavnosti. Ampak, potrebno je pripraviti temeljiti program razvoja novih, inovativnih vsebin, ki seveda vključuje sejemsko dejavnost – eno, kot glavno.

In se s tem prilagoditi trendom, ki se pravzaprav odvijajo v Evropi. Program je pravzaprav v začetkih. Pravzaprav se pripravlja. Nosilec programa, tako, kot infrastrukture, je seveda Gospodarsko razstavišče. Mestna občina bo pri programu intenzivno sodelovala. Predvsem s prenosom dobrih praks in – iz tujine. Je pa dejstvo, da bo verjetno za vse skupaj potrebno neka sredstva – finančna sredstva, ki jih pravzaprav mestna občina nima. In ta sredstva vsekakor bo potrebno pridobiti s strani Evropske unije.

Pred nami so priprave na 272 – 13 – novi strukturni skladi. In, jaz mislim, da do takrat bi morale biti stvari že dovolj jasne.

Torej, kdaj bo strategija pripravljena? Program razvoja te dejavnosti. Jaz mislim, da je iluzorno pričakovati, da je to do naslednje seje. Ker strategije se ne delajo en mesec. Ampak, je treba pač kar nekaj časa si vzeti. Vsekakor pa je predvideno, da je – bo program narejen takrat, ko bo pravzaprav narejena tudi urbanistična zasnova nove potniške postaje. Roki so znani. Se pravi – tam nekje v spomladanskem času. No, takrat bi tudi pravzaprav...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel počasi.

GA. VANJA RANGUS

... ta strategija bila narejena. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. S tem je prva točka dnevnega reda izčrpana.

In smo pri 2. točki, to so-

AD 2.

KADROVSKE ZADEVE

Gradivo za to točko ste prejeli po sklicu seje. Prosim gospoda Slavka Slaka, predsednika Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, da poda uvodno obrazložitev. Prosim.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa gospa županja. Kolegice in kolegi. Za današnjo sejo je kadrovska komisija pripravila naslednje predloge sklepov.

In sicer, prvi sklep je Sklep o imenovanju vršilke dolžnosti direktorja Javnega zavoda Mednarodni grafični likovni center. In sicer za vršilko dolžnosti direktorja Mednarodnega likovnega centra predlagamo, da se imenuje dosedanja direktorica Lilijana Stepančič. Mandat vršilke dolžnosti direktorja traja do imenovanja direktorja zavoda.

Zdaj, postopek razpisa za imenovanje direktorja se je začel nekoliko kasneje, kot bi se sicer, zaradi relativno poznega sprejetja novih aktov, ki so bili potrebni, na osnovi novega zakona. In pa seveda zaradi imenovanja novega sveta zavoda, ki je bil imenovan šele prejšnja – na zadnji seji. Mandat direktorice poteče 16. decembra. Ker do takrat – razpis pa je že bil objavljen – ne bi uspel izpeljati postopka, predlagamo imenovanje vršilke dolžnosti.

Naslednji sklep je Sklep o imenovanju treh predstavnikov Mestne občine Ljubljana v Svet Vrtca Najdihojca. In sicer predlagamo, da se imenujejo Zora Dimovski, Omer Osmič in Blaž Pangos. In sicer za mandatno dobo štirih let.

Naslednji sklep je Sklep o imenovanju treh predstavnic Mestne občine Ljubljana v Svet Vrtca Šentvid. In sicer predlagamo, da se imenuje v ta vrtec – imenujejo gospa Meta Mirnik Hiti, Eta Mirnik Hiti, Tatjana Musa, Ksenija Sever. Tudi tu traja mandat štiri leta.

Mnenje, naslednji predlog sklepa je Mnenje h kandidaturi za ravnateljico Vrtca Trnovo. In sicer predlagamo, da se gospe Suzani Antič da pozitivno mnenje h kandidaturi za ravnateljico omenjenega vrtca.

Potem predlagamo Sklep o imenovanju treh predstavnikov Mestne občine Ljubljana v Svet Osnovne šole Bičevje. In sicer predlagamo, da se za mandatno dobo štirih let predlagajo – Lučka Lesjak Soklič, Gregor Pleše in pa Maja Prebil.

Naslednji predlog sklepa je Sklep o imenovanju treh predstavnikov Mestne občine Ljubljana v Svet Osnovne šole Prule. In sicer predlagamo tudi tu za mandatno dobo štirih let – naslednje kandidate – Vida Kardelj, Kristina Kralj in Jelka Urbančič.

Naslednji predlog sklepa je Sklep o imenovanju treh predstavnikov Mestne občine Ljubljana v Svet Osnovne šole Vide Pregarc. In sicer predlagamo v ta svet naslednje kandidate in kandidatke. In sicer – Darja Gogala, Aleš Kužnik in Ivo Marenk. Ravno tako za mandatno dobo štirih let.

Naslednji predlog sklepa je o imenovanju treh predstavnikov Mestne občine Ljubljana v Svet Glasbene šole Ljubljana Vič Rudnik. In sicer predlagamo, da se v omenjeni svet imenujejo Drago Balent, Ljerka Bernad Boljunčič in pa Matija Lorenc. Tudi tu je mandatna doba štiri leta.

Naslednji, zadnji sklep, je še Sklep o imenovanju dveh predstavnikov Mestne občine Ljubljana, v Svet Izobraževalnega središča Miklošič. In sicer predlagamo, da se v Svet Izobraževalnega središča Miklošič – imenujeta Črtomir Kanoni in Stanka Ritonja. In sicer ravno tako z mandatno dobo štirih let. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa.

Prehajamo na obravnavo prvega predloga sklepa. To je Sklep o imenovanju vršilke dolžnosti direktorja Javnega zavoda Mednarodni grafični likovni center.

Odpiram razpravo. Želi kdo razpravljati? Gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Samo vprašanje. Jaz sem tukaj zasledil, da ste obravnavali razpis. Zdi se mi pravzaprav čudno, no – kako to, da nismo prišli že do postopka imenovanja rednega direktorja? Zakaj pravzaprav, če smem vprašati, v vseh ostalih primerih vidim, da komisija relativno tekoče pride do tega, da ne zahajamo v vršilce dolžnosti in takih, podobnih funkcij. Da se tega izogibamo. V čem je pravzaprav razlog, da tukaj ni šlo redno imenovanje skozi? Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Slavko Slak.

G. SLAVKO SLAK

Hvala gospa županja. Gospod Sušnik, morda niste bil dovolj pozoren na začetku. Ali pa sem nejasno obrazložil. Povedal sem, da gre tu pač za izjemen primer. Ker smo člane sveta zavodov – zavoda imenovali šele pred trem- na zadnji seji mestnega sveta. Tudi akti o ustanovitvi so, začeli novi akti veljati relativno pozno. In, ker smo menili, da je smiselno, da novega direktorja imenuje nov svet. In, ker seveda potek mandata je ravno sovpadel z vsemi temi, prej omenjenimi postopki – je pač za neko krajše obdobje verjetno, da ne bi imeli kakšne kritične situacije – komisija predlagala omenjeni sklep. Je pa bil razpisa že objavljen prejšnji teden in bo postopek relativno hitro stekel. Tako, da pričakujem mnenje na eni od prihodnjih sej – že predlog za imenovanje direktorja.

GA. DANICA SIMIŠIČ

Hvala lepa. Še kakšna razprava? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo na odločanje o

PREDLOGU SKLEPA:

Za vršilko dolžnosti direktorja Mednarodnega grafičnega likovnega centra se imenuje Liljana Stepančič.

Mandat vršilke dolžnosti direktorja traja do imenovanja direktorja zavoda.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

Ponovno bomo ugotavljali navzočnost.
Torej, ponovno ugotavljamo navzočnost.
Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.
26 navzočih svetnic in svetnikov.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti predlogu?
Glasovanje zaključujem.

ZA 26. PROTI NIHČE.

Ugotavljam, DA JE SKLEP SPREJET.

Na vrsti je Predlog sklepa o imenovanju treh predstavnikov Mestne občine Ljubljana v Svet Vrtca Najdihojca.

Želi kdo razpravljati? Odpiram razpravo. Ugotavljam, da ne in razpravo zaključujem.

Ter prehajamo na odločanje o

PREDLOGU SKLEPA:

**V Svet Vrtca Najdihojca se imenujejo Zora Dimovski, Omer Osmič in Blaž Pangos.
Mandat imenovanih traja štiri leta.**

Glasujemo.

Kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

ZA 25. PROTI 1.

Ugotavljam, DA JE SKLEP SPREJET.

Sledi Predlog Sklepa o imenovanju treh predstavnic Mestne občine Ljubljana v Svet Vrtca Šentvid.

Odpiram razpravo. Ugotavljam, da ne želi nihče razpravljati. Razpravo zaključujem.

In prehajamo na glasovanje o

PREDLOGU SKLEPA:

**V Svet Vrtca Šentvid se imenujejo – Eta Mirnik Hiti, Tatjana Musa in Ksenija Sever.
Mandat imenovanih traja štiri leta.**

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti.

Glasovanje zaključujem.

26 ZA. 1 PROTI.

Ugotavljam, DA JE SKLEP SPREJET.

Na vrsti je Predlog Mnenja h kandidaturi za ravnateljico Vrtca Trnovo.

Odpiram razpravo. Razpravo zaključujem.

In prehajamo na glasovanje o

PREDLOGU SKLEPA:

Suzani Antič se da pozitivno mnenje h kandidaturi za ravnateljico Vrtca Trnovo.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti?
Glasovanje zaključujem.
25 ZA. NIHČE PROTI.

Sledi predlog...
Ugotavljam, da JE PREDLOG SKLEPA SPREJET.

Sledi Predlog sklepa o imenovanju treh predstavnikov Mestne občine Ljubljana v Svet Osnovne šole Bičevje.
Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo na glasovanje o
PREDLOGU SKLEPA:
V Svet Osnovne šole Bičevje se imenujejo: Lučka Lesjak Soklič, Gregor Pleše in Maja Prebil. Mandat imenovanih traja štiri leta.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti.
Glasovanje zaključujem.
ZA 26. PROTI 1.
Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

In tako je na vrsti Predlog Sklepa o imenovanju treh predstavnikov Mestne občine Ljubljana v Svet Osnovne šole Prule.
Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo na odločanje o
PREDLOGU SKLEPA:
V Svet Osnovne šole Prule se imenujejo Vida Kardelj, Kristina Kralj in Jelko Urbančič. Mandat imenovanih traja štiri leta.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti.
Glasovanje zaključujem.
ZA 25. PROTI 1.
Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

Sledi Predlog Sklepa o imenovanju treh predstavnikov Mestne občine Ljubljana v Svet Osnovne šole Vide Pregarc.
Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo na odločanje o
PREDLOGU SKLEPA:
V Svet Osnovne šole Vide Pregarc se imenujejo Darja Gogala, Aleš Kužnik in Ivo Marenk. Mandat imenovanih traja štiri leta.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti.
Glasovanje zaključujem.
ZA 28. PROTI NIHČE.

Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

Na vrsti je Predlog sklepa o imenovanju treh predstavnikov Mestne občine Ljubljana v Svet Glasbene šole Ljubljana Vič Rudnik.

Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo na odločanje o

PREDLOGU SKLEPA:

V Svet Glasbene šole Ljubljana Vič Rudnik se imenujejo Drago Balent, Ljerka Bernart Boljunčič in Matija Lorenz. Mandat imenovanih traja štiri leta.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti.

Glasovanje zaključujem.

ZA 29. PROTI NIHČE.

Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

In na vrsti je Predlog Sklepa o imenovanju dveh predstavnikov Mestne občine Ljubljana v Svet Izobraževalnega središča Miklošič Ljubljana.

Želi kdo razpravljati? Gospa Majda Širca. Izvolite.

GA. MAJDA ŠIRCA

Hvala lepa. Res, da se izobraževalni, Izobraževalno središče Miklošič na nek način ne obremenjuje, če nežno komentiram – mestno občino. Glede na to, da ima kar precej lastnih sredstev. In glede na to, da kar dobro posluje na trgu. Ampak, mislim, da – ker je to javni zavod. Da bi po vsej verjetnosti moral imeti precej podobno usklajene akte, kot imajo drugi, drugi javni zavodi, kjer ima mestna občina običajno tri predstavnike, ne? Danes smo imeli tri osnovne šole, vrtce, glasbeno šolo. Povsod je mestna občina zastopana s tremi predstavniki. Izobraževalno središče Miklošič morebiti rabi več pozornosti mestne politike. In zato bi, ob tej priliki, ko že pač potrjujemo dva predstavnika, ki sta mimogrede oba novinarja – bi pozvala, da bi morebiti akte uskladili tako, da bi bili podobni z akti drugih javnih zavodov. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala. Želi še kdo razpravljati? Gospod Slavko Slak. V redu. Gospod Jazbinšek ima najprej besedo.

G. MIHA JAZBINŠEK

V kolikor imenujemo na osnovi aktov, ki niso ustrezni, predlagam, da se jih ne imenuje. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Slavko Slak.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa gospa županja. Zdaj je ... lahko seveda o vsakem aktu razpravljamo, ali je ustrezen, ali ni ustrezen. Mislim, da je osnovno načelo, ali je zakonit, ali ni zakonit. Za te akte nihče ni rekel, da so nezakoniti. Zato so po mojem ustrezni.

Da pa se ti zavodi srečujejo z – pri svojem delu – s precejšnjimi težavami, zaradi različnih zakonskih omejitev, zaradi katerih ne bi danes želel razpravljati, ker seveda to ni točka dnevnega reda. Je pa res. In seveda, res je tudi, da v okviru mestne uprave že nekaj časa tečejo intenzivni pogovori, kako te zadeve urediti tudi s spremembo akta, ali morda celo na kakšen drug organizacijski način. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika. Gospod Miha Jazbinške.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, akti so nezakoniti, če so nezakoniti. Ne, če nekdo reče, da so nezakoniti. Jaz mislim, da je seveda svetnica, ki je prej izrazila dvom o ustreznosti teh, ne? Odlokov. Verjetno imela tudi podlago v svojem razmišljanju, na način zakonitosti in nezakonitosti. Drugače naj nas ne bremenijo tukaj s streli v prazno. Ne? Da niti znotraj koalicije ne morete ugotavljati, ali na osnovi zakonitih aktov, ali nezakonitih aktov pravzaprav imenujete svoje ljudi.

Ne? Zato seveda taka razlaga je seveda zelo čudna. Predpostavljam seveda, da obstoja pravna osnova, ne? Zato, da se stvari urejajo na tak način, kot je bilo prej tukaj izrečeno. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko, gospod Slavko Slak.

G. SLAVKO SLAK

Jaz v svojem odgovoru nisem repliciral gospe Širca, ampak vam, gospod Jazbinšek. Tudi v razmišljanju gospe Širce nisem zasledil ugotavljanja o zakonitosti ali nezakonitosti. Ampak, o primernosti takšne ureditve. Vi ste govoril o nezakonitosti, zato sem v prvem delu odgovoril vam. V drugem delu sem pa odgovoril gospe Širca, kjer sem pač poudaril, da tudi se mi zavedamo, z določenimi pomanjkljivostmi. In, da intenzivno razmišljamo, kako jih odpraviti. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo na odločanje o

PREDLOGU SKLEPA:

V Svet Izobraževalnega središča Miklošič Ljubljana, se imenujeta Črtomir Kanoni in Stanka Ritonja. Mandat imenovanih traja štiri leta.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

ZA 23. PROTI 2.

Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

In tako smo pri 3. točki dnevnega reda, to je

AD 3.

PREDLOG ODLOKA O SPREMENBAH ODLOKA O ORGANIZACIJI IN DELOVNEM PODROČJU MESTNE UPRAVE MESTNE OBČINE LJUBLJANA, S PREDLOGOM ZA SPREJEM PO HITREM POSTOPKU

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Po sklicu seje pa ste prejeli Poročilo pristojnega Odbora za splošno pravne zadeve.

Prosim gospo Biserko Cizar, glavno inšpektorico Inšpektorata, da poda uvodno obrazložitev. Izvolite prosim.

GA. BISERKA CIZAR

Hvala lepa. Spoštovana gospa županja, spoštovane svetnice in svetniki. Pred vami je gradivo, ki smo ga pripravili v Inšpektoratu, s pomočjo sodelovanja Oddelka za pravne, kadrovske in splošne zadeve. In sicer sta to dva sklepa.

V gradivu smo dali razloge za sprejem odloka. Potem cilje, zaradi katerih je odlok potreben. In oceno finančnih posledic.

Jaz bi si pa danes malo več časa vzela zato, da podam – da podam pregled stanja naših priprav na Inšpektoratu, na to pomembno funkcijo, katero bomo začeli izvajati s 1.1., leta 2005.

In sicer bi tukaj se prvo – bi podala pogled stanja in priprav. Pa na koncu še tudi povzetek vsega tega. Torej, v Inšpektoratu imamo določeno, določeno zasedbo kadrovske. Trenutno je to 51 zaposlenih. Od pooblaščenih uradnih oseb, govorim o – na strani inšpekcije, je to 17 mestnih inšpektorjev in mestnih nadzornikov. Medtem, ko je v mestnem redarstvu trenutno 29 pooblaščenih uradnih oseb. Ostalo so administrativni tehnični kadri.

Menimo, trenutno potekajo usposabljanja po predpisani uredbi o vrsti izobrazbe, strokovnem usposabljanju in preizkusih znanja za vodenje in odločanje v prekrškovnem postopku. Tako, da je trenutno šest oseb šlo skozi to usposabljanje. In ravno jutri so pred nami prvi preizkusi. Tako, da upamo, da bomo do konca leta vsi to tudi opravili.

Uredba govori o tem, da osebe, pooblaščene uradne osebe s V. stopnjo izobrazbe lahko vodijo prekrškovne postopke. Medtem pa, ko vodijo in odločajo o prekrškovnem postopku pooblaščene uradne osebe s VII. stopnjo izobrazbe, ki so šle skozi te preizkuse.

Potem, če se ozrem na opremo, s katero razpolagamo trenutno v Inšpektoratu. Menimo, da je ustrezna. Tu ne bi navajala vso obstoječo tehnično opremo. Od službenih avtomobilov, ročnih – v celoti smo informatizirani z ročnimi terminali in temi – sodobno pač informacijsko tehnologijo.

Bi pa tukaj poudarila navezane povezave On – line – z Ministrstvom za notranje zadeve. Nadalje za davčno upravo in z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije. Kar nam seveda omogoča učinkovitejšo izterjavo izrečenih kazni.

V bodoče predvidevamo tudi povezavo z geodetskimi bazami podatkov. Trenutno to poteka v testni obliki.

Lahko rečem, da prostori na Proletarski 1, ki jih zasedamo – nam v celoti ustrezajo. In dobili smo v zadnjem času tudi dva dodatna prostora. Tako, da imamo kompletne v redu pogoje za delo.

Pri informatizaciji bi poudarila to, da smo v to – v tem poletju opravili ogled pri sodnikih za prekrške. In smo pogledali, kako imajo oni informatizacijsko podprto svojo – svoje poslovanje. Ter smo ugotovili, da nam je najbolj učinkovito, da obstoječi informacijski sistem dosti hitro prenovimo in dogradimo. Tako, da to poteka.

Potem imamo trenutno v teku javni razpis za dograditve in vzdrževanje računalniške baze v letu 2005. In trenutno je v podpisu tudi pogodba za plačilo kazni potom gsm-a, preko Ljubljanske banke, preko MOB-e. Tako, da bomo tudi kršiteljem omogočili, poleg običajnega načina plačila z elektronsko položnico – tudi možnost plačila z – preko mobitel, mobitela.

Nadalje – pripravili smo nove obrazce, ki jih potrebujemo za prekrškovni postopek. Analizirali smo vse delovne procese. Tako, da so izdelani kompletno vsi organigrami. In dali smo tudi pobudo pristojnim organom, da se v roku treh let – pravi zakon o prekrških – njegove uveljavitve – da se uskladijo veljavni odloki, ker, kot veste imamo v Mestni občini Ljubljana okoli 40 odlokov, ki urejajo področje predpisov. Tako, da....

..... konec 1. strani I. kasete.....

...da tudi po objavi v Uradnem listu, sprememba obstoječe sistemizacije, pač z nekoliko novimi opisi del in nalog – in upamo mogoče tudi nekoliko ugodnejše vrednotenje.

Tako, da zdaj – povzela bi še to, a ne? Da zakonska podlaga je za sprejem predlaganih dveh sklepov. V prvem odstavku 45. člena Zakona o prekrških. Ki govori o tem, kdo je lahko prekrškovni organ. In potem, mislim, da sem iz tega pregleda dosedanjih aktivnosti, da sem utemeljila našo subjektivno sicer – oceno. Da smo, oziroma, da bomo do konca leta pripravljeni na ta – na to novo funkcijo.

Tako, da predlagamo mestnemu svetu, da sprejme – da sprejmete ta predlog odloka po hitrem postopku. In, da sprejme potem predlog pač o spremembi odloka o organizaciji. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa tudi vam. Zdaj pa prosim predsednico Odbora za splošno pravne zadeve, gospo Marjeto Vesel Valentinčič, da predstavi stališče pristojnega delovnega telesa. Prosim.

GA. META VESEL VALENTINČIČ

Hvala lepa. Odbor za splošno pravne zadeve podpira predlagane spremembe odloka. Ravno tako tudi podpira sklep, oziroma odločitev, da se ta akt sprejme po hitrem postopku.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi besedo predsednik Statutarno pravne komisije, gospod Pavlica? Ne želi.

Svet najprej odloča o obravnavi akta po hitrem postopku.

To je v skladu s prvim odstavkom 142. člena Poslovnika Mestnega sveta.

Zato odpiram razpravo o postopku. Želi kdo razpravljati? Gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

No, v resnici gre seveda za spremembo samo ene besede, ne? Ne? Inšpektorat je prekrškovni organ, ne? Zdaj, pa ko se tukaj citira cel člen, ne? Pomeni seveda - kot sprememba - pomeni to seveda, da se je ostalo prepisalo. Ne? V bistvu se je prepisalo vsa področja, pravzaprav na katerih je Inšpektorat pristojen, ne? In tu zdaj nekako ni nobene inovativnosti, v odnosu na zelo stare, rekel bi - zakonske podlage, ko se je osnovni odlok pisal. Ne? In je tudi, več ali manj dikcija s tistih časov.

Tako, da imamo seveda tu - opravlja nadzor nad izvajanjem - nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov, s katerimi ima občina - občina ureja zadeve iz svoje pristojnosti. Pa imamo tle mirujoči promet. Pa imamo varstvo okolja.

Jaz mislim seveda, da nastopa en problem, ki ga bo treba pravno zelo inovativno razrešiti. Zato predlagam, da je to osnutek, ne? In ne predlog. Zelo inovativno bo treba razrešiti, kadar so na posameznih področjih tako zvane pravne praznine. Ali, kadar jih na primer ureja Holding, ne pa občina. Ne?

Zato je treba seveda - treba Inšpektoratu - mogoče malo bolj podrobno napisati njegove funkcije, da bomo vedeli. Tudi, da bomo vedeli, kaj v primeru, kadar ni občinskega odloka? Ali pa, kadar javna služba - recimo - vzdrževanja prometnic - ni vzpostavljena? Ali potem on inšpicira? Ali ne inšpicira? Tudi, rekel bi - prometni režim. Ne samo mirujoči promet v občini.

Tako, da predlagam, ne? Da to ni po hitrem postopku. Ker je itak na nek način, v smislu pristojnosti - ponavljanje mal praznega odloka, ki podaljšuje agonijo pravnih praznin, ki jih imamo v Ljubljani. In, da se do faze predloga to malo bolje specifikira. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Gomišček.

G. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja. Lepo pozdravljeni. Jaz bi imel samo eno kratko vprašanje. Oziroma bi prosil za pojasnilo. Vidim, da je edini finančni - edina finančna posledica v bistvu izobraževanje ljudi. In me zanima, kdo bo te ljudi izobrazil. Oziroma, jih je že. V letu 2004 je predvideno približno 495.000 SIT za strokovno usposabljanje in preizkus znanja za vodenje in odločanje v prekrškovnem postopku. In to je za, zgleda sedem oseb.

Potem pa me zanima - v letu 2005 - kdo bo vodil to usposabljanje in opravljanje preizkusov znanja? Za mestne nadzornike in mestne redarje? Ki je ocenjeno na 2.265.000 SIT? Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Dr. Čepar.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa za besedo. Torej, jaz se nekako pridružujem tem pomislekom. Predvsem pa, ne vem - tukaj gledam - Uradni list Republike Slovenije, številka 7...

GA. DANICA SIMŠIČ

Dr. Čepar, jaz se opravičujem, že prej bi morala doc. dr. Gomiščka prekiniti. Kajti, zdaj je razprava samo o postopku....

G. DR. DRAGO ČEPAR

Ja, o postopku govorim.

GA. DANICA SIMŠIČ

Govorim o hitrem ali nehitrem postopku.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Ja, o postopku....

GA. DANICA SIMŠIČ

Boste samo o postopku?

G. DR. DRAGO ČEPAR

Ja, ja...

GA. DANICA SIMŠIČ

Izvolite....

G. DR. DRAGO ČEPAR

Ampak ne morem čisto ta prvo besedo – beseda, ne more biti postopek, ne? Lahko pride tudi čez en stavek.

Torej, tukaj, moj pomisleki zaradi hitrega postopka – so tudi ti- jaz ne vem, zakaj je bilo potrebno toliko časa čakati s tem. Ne? Sedem nič tri – (703). Jaz razumem, da je bil to en uradni list v letu 2003? V katerem, iz katerega je naj brž bilo jasno, da je potrebno to zadevo narediti. To eno besedo spremeniti.

Mene zelo veseli. Drugače moram reči, da me zelo veseli, da je možno tako hitro spreminjati to, ne? In, da si želim, da bi nekega dne tako hitro upoštevali tudi stvari, ki sem jih sam predlagal. Da bi spremenili upravo tako, da bi imela nekoga, ki bi bil zadolžen za družinsko politiko. Vendar, to je že naprej razprava.

Tako, da jaz nisem navdušen nad hitrim postopkom. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati o postopku? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo na odločanje o

PREDLOGU SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog, da se Odlok o spremembi Odloka o organizaciji in delovnem področju Mestne uprave Mestne občine Ljubljana, sprejme po hitrem postopku.

Glasujemo.

Glasi... kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

ZA 24. PROTI 8.

Ugotavljam, DA JE TA PREDLOG SPREJET.

In tako prehajamo na obravnavo samega predloga odloka. Ena razprava je že bila. Doc. dr. Gomišček jo je imel. Želi še kdo razpravljati? Gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Gospa županja, predlagam, da v 2. členu, oziroma k 2. členu tega odloka date amandma. Kot predlagatelj.

Namreč, ena zelo čudna situacija je. Je, da bo ta odlok začel veljati petnajsti dan, po objavi v uradnem listu. Če mi danes sprejmemo, pa jutri objavimo – je to 30. decembra, ne? To se pravi, bo ratala neka luknja med datumom veljavnosti. In se nam zna ta stvar zakomplicirati. Če seveda zakon zahteva to od 1.1.. Bi predlagal, da mogoče vložite amandma, da je to naslednji dan po objavi v uradnem listu. Zato, da se izognemo tem problemom. Pa da začne se pa uporabljati od 1.1.. Če je seveda to zakonska dikcija. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Še doc. dr. Beović. Izvolite.

GA. DOC. DR. BOJANA BEOVIĆ

Hvala za besedo in lepo pozdravljeni. Jaz bi prosila za eno dodatno pojasnilo. In sicer, omenjena je ocena finančnih posledic. Potrebno bo izobraževanje oseb, ki bodo skrbele. Mestne redarje in tako naprej je treba izobraziti. Istočasno pa se omenja, da bo učinkovitost tega – kako se mu reče – organa – večja, kot je bila prej Inšpektorata.

Ali je možno, predno glasujemo, tudi pridobiti tudi podatke o tem, kakšna je dejanska ocena finančnih posledic? Nekaj bodo stroški izobraževanja. Nekaj bo pa mesto na ta način tudi finančno pridobilo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Žagar.

G. JANEZ ŽAGAR

Hvala lepa. Mislim, da bi bila sicer moja razprava bolj smiselna, če bi.../// skoraj neslišno....

GA. DANICA SIMŠIČ

Imate vključen mikrofona?

G. JANEZ ŽAGAR

...dvofazni postopek. Ampak, kljub temu se mi zdi, če smo že šli v spreminjanje tega odloka, da bi ga lahko tudi uskladili z dejanskim stanjem. Namreč, tukaj so v 6. členu še vedno naštetih oddelki mestne uprave. Vemo pa, da ni Oddelka za stanovanjsko gospodarstvo. Ker imamo veljavni stanovanjski sklad. Mislim, da bi tudi to lahko uskladili z dejanskim stanjem. Ali pa mogoče pričakujemo kakšno spremembo v prihodnosti? Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Še kakšna razprava? Gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Zdaj, kar na enkrat se je nek rok, ki je seveda – ki seveda ni rok, zaradi katerega bi mi prišli v neskončen prekršek, ne? To je 1.1., ne? Postavlja, kot osnova, ne? In za spremembo ene besedice smo rabili tako, kot ni zelo precizno povedal g. Čepar – dve leti, ne? Oziroma mesec manj, ali pa mesec in pol manj, kot dve leti. Za spremembo ene besedice. Ne? Da bi lahko naši inšpektorji, ne? Pač prekrške, ne? Izrekli – rekel bi – na en urejen način.

Oprostite, meni je čisto vseeno, če še kakšen mesec pozneje začnejo te prekrške. Ker problem seveda ni v tem. Problem je njihova pravna osnova. Mi, na primer nimamo javne službe vzdrževanja – vzdrževanja cest, ne? Kar je gospa Cizarjeva, na moj ekspliciten odgovor meni, seveda – ima tudi županja v vednosti – odgovorila z eno samo besedico. Ne!

In tudi nimamo recimo inšpektorja za ceste, ne? Nastavljenega. Odgovorila mi je z eno besedico. Ne!

No, in tako naprej, teh ne-jev je bilo nekaj. Na moja vprašanja. In zdaj se mi zdi... pa tudi šolati se morajo ti naši prekrškovni redarji, ne? In, tako, da njihova učinkovitost, ne? Ne bo tako kmalu – da ne bi mi vendarle takle odlok, ki je čakal skoraj dve leti, ne? Vendarle malce, kako bi rekel, ne? Uredili tudi, tako, kot sem prej povedal – glede vprašanj pravne praznine. Ali pa, da imamo vsaj pojasnila, kdo bo takrat prekrške, ne? Kasiral, ne? Ko, seveda imamo pravno praznino? Ne? Tako, da bi v nekem smislu, vsaj kot pojasnilo – to moralo biti, da takle odlok, ki ga sprejemamo – da vsaj približno vemo, kakšno vsebino on ima. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi... gospod Franc Slak.

G. FRANCI SLAK

Hvala lepa. Mene zanima, kako se bo lahko realiziralo to izobraževanje v letu 2004? Ker to v oceni finančnih posledic piše, da bo 495.000 realizirano v letošnjem letu. Zanima me, kako se bo to lahko sprovedlo. Hvala.

GA. DANICA SIMIČ

Želi še kdo razpravljati? Če ne, razpravo prekinjam za 10 minut in nadaljujemo ob 17. uri.

-----prekinitiv / 10 minut-----

Vljudno vas vabim, da se vrnete v dvorano. Ura je sedemnajst. Nadaljujemo sejo.

Sprašujem, ali želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne in razpravo zaključujem.

Prosim pa gospo Cizar za odgovore, oziroma pojasnila. Izvolite. Prosim.

GA. BISERKA CIZAR

Hvala lepa gospa županja. Na ta vprašanja, zakaj smo hiteli s postopkom. Pač, to poletje smo imeli – to leto smo imeli v programu dela priprave. In jaz sem omenila, da smo šli skozi vse delovne procese. Da smo izdelali vse nove obrazce. Potrebno je bilo računalniški sistem dograditi. Čakamo še na eno uredbo, ki bazira na sodnem redu. Da bomo še ene določene formalnosti, kot so na primer novi žigi in tako naprej – lahko nabavili.

In, ne nazadnje, morali smo opraviti to izobraževanje, ki sicer – moram reči, da je to vse skupaj dvajset ur. Se pravi, ni tako obsežno izobraževanje. Gre za spoznavanje z novostmi tega Zakona o prekrških.

Namreč, mi smo že do sedaj delali po Zakonu o prekrških. To za – niti za mestne nadzornike, niti za mestne inšpektorje, niti za mestne redarje – ni v bistvu nič veliko novega.

Je pa novo to, da bomo morali odločati v tem postopku. In zato je treba pač tudi te preizkuse opraviti. Čakali smo na uredbo, ki je bila objavljena v uradnem listu, št. 42-04. In potem tudi na izvajalce tega izobraževanja. To je Upravna akademija. Tako, da smo bili med prvimi v državi, ki smo se prijavili za to izobraževanje. In med prvimi bomo jutri – upam, da bodo kolegi že lahko te preizkuse opravili.

Kar se tiče učinkovitosti. Ker je bilo eno vprašanje. Mogoče bi samo šla hitro z nekimi številkami. O številu ukrepov, ki smo jih izrekli recimo v letu 2003. Govorim o 106000 izdanih obvestil. Voznikom, za prekrške. Potem imamo sprejetih skoraj 5000 ugovorov. In skoraj vse to je treba obdelati v tem prekrškovnem postopku. Tako, da smo lansko leto dali na primer 4200 predlogov sodniku za prekrške.

Letos, če govorimo o teh učinkih našega dela – brez finančnih efektov. Ker to nimam danes pripravljeno. To mogoče v ponedeljek, ko bodo drugi finančni dokumenti na dnevnem redu. V prvih šestih – v prvih devetih mesecih je mestni inšpektorat izdal 816 odločb. In je podal 26 predlogov sodniku za prekrške. Tu so mišljeni mestni inšpektorji. Medtem, ko je pa mestno redarstvo izdalo 91000 obvestil vozniku, o ugotovljenem prekršku. Predlogov smo pa podali 3600. Prejeli smo pa 3400 ugovorov. Se pravi, tukaj številke govorijo okoli, o tem, kakšen obseg posla se pri nas dogaja. In zato moramo biti notranje tako ustrojeni, da bo – da bo to naše delo ustrezno pač. Na zakonski – da bo baziralo. Ker ima osnovno temo – mislim, osnovni cilj je izvajanje – doseganje pravne varnosti na območju Mestne občine Ljubljana. Sekundarno je pač finančni učinek prilivov v občinski proračun, iz naslova izrečenih kazni. Toliko. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Prosim še gospoda Franka. Načelnika Oddelka za pravne zadeve, da pojasni vprašanje okoli Oddelka za stanovanjsko gospodarstvo. Prosim.

G. VELKO FRANKO

...gospa županja, gospe in gospodje. Z ustanovitvijo Javnega stanovanjskega sklada ljubljanskih občin. To je bilo decembra 2001, je bilo ukinjeno – je bil ukinjen Oddelek za stanovanjsko gospodarstvo. In sicer pravi Odlok o ustanovitvi javnega stanovanjskega sklada, da ta oddelek, kot organ mestne uprave preneha s svojim delovanjem, z dnem začetka delovanja Javnega stanovanjskega sklada. To se je zgodilo 1.7.2002. In s tistim dnem je bila uveljavljena sprememba Odloka o organizaciji in delovnem področju mestne uprave. V delu, kamor se nanaša na Oddelek za stanovanjsko gospodarstvo in pristojnosti tega oddelka. Ponavljam – zakaj to? Ker so bile vse te pristojnosti, z odlokom o ustanovitvi prenesene na Javni stanovanjski sklad. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zdaj pa odpiram razpravo k členu, h kateremu sem vložila amandma.

TA AMANDMA SE GLASI:

Drugi člen se spremen i tako, da se glasi. Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne s 1.1. 2005.

Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo na glasovanje o pravkar prebranem amandmaju.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

22.

Še enkrat bomo ugotavljali navzočnost.

Ponovno ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

24 navzočih svetnic in svetnikov.

Glasujemo, kdo je za amandma in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA 26. PROTI NIHČE.

Ugotavljam, DA JE AMANDMA SPREJET.

In tako smo pri Predlogu sklepa... oziroma odpiram razpravo o Predlogu Odloka o spremembi... Ne, to smo že imeli... Gospodu Gomiščku je bilo odgovorjeno. Tako, da zdaj samo še glasujemo o

PREDLOGU SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Odloka o spremembi Odloka o organizaciji in delovnem področju Mestne uprave Mestne občine Ljubljana, skupaj s sprejetim amandmajem.

Ker se je navzočnost spremenila, ponovno ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

27 navzočih.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti.

Glasovanje zaključujem.

ZA 27. 1 PROTI.

Ugotavljam, DA JE SKLEP SPREJET.

S tem je zaključena 3. točka dnevnega reda in tako smo pri 4. točki, to pa je

AD 4.

POROČILO O STANJU OKOLJA V MESTNI OBČINI LJUBLJANA

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Po sklicu pa ste prejeli Poročilo pristojnega Odbora za varstvo okolja.

Prosim dr. Marka Notarja, direktorja Zavoda za varstvo okolja, da poda uvodno obrazložitev.

Izvolite prosim.

G. DR. MARKO NOTAR

Hvala lepa za besedo gospa županja. Spoštovana gospa županja, spoštovane gospe mestne svetnice, mestni svetniki. Cenjene sodelavke in sodelavci.

Najprej kratko opravičilo, ker bom desni polovici dvorane, zaradi načina predstavitve kazal hrbet. Vendar mislim, da bo predstavitev dokaj nazorna.

Zavod za varstvo okolja se v tej dvorani redko pojavlja. Nazadnje smo pravzaprav predstavili Poročilo leta 2000. Sedaj smo pred Poročilom leta 2004, oziroma 2003. Vendar, preden začnem s samim poročilom o stanju okolja, mi dovolite nekaj besed o sami pripravi tega poročila.

Tukaj, na tem mestu bi rad izrekel, da je poročilo, ki je pred vami na nek način tudi odraz stanja na Zavodu za varstvo okolja. Namreč, to, kar je pred vami, je strokoven domet tega organa. In na tem mestu mi dovolite tudi, da se pravzaprav kratko zahvalim vsem sodelavcem zavoda, ki so sodelovali pri tem poročilu o stanju okolja. Namreč, zahvala gre prav njim. Saj je dokument izrecno nastajal na organu, oziroma na Zavodu za varstvo okolja.

Še nekaj, v dosedanjih štirih letih, ko se tako rekoč z mestnim svetom Zavod za varstvo okolja nikoli ni srečal, sem prepogostokrat naletel na dvome, ali je Zavod za varstvo okolja sploh organ mestne uprave. Tudi iz vrst mestnih svetnikov – še enkrat naj poudarim tudi to, kar je razvidno tudi iz gradiva – organ, čeprav ima ponesrečeno ime, zavod je del mestne uprave in je sestavni del mestne uprave.

Skratka. Poročilu o stanju okolja v Mestni občini Ljubljana, tako, kot sem omenil, smo pripravili tudi ne nazadnje tudi na osnovi zakon a o varstvu okolja, ki je bil sprejet v lanskem letu. In, ki na nek način, oziroma, ki na nek način centralizira samo področje varstva okolja. Ocenjujem, da je področje varstva okolja trenutno v Sloveniji izredno centralizirano, zaradi enega preprostega razloga – namreč, Sloveniji se je v predpristopnih pogajanjih mudilo. In v kolikor smo želeli področje varstva okolja urediti, smo ga morali na nek način na državnem nivoju centralizirati.

Kljub temu smo se odločili, da v tem poročilu predstavimo podatke, s katerimi zavod razpolaga. Pa čeprav bi lahko trdili, da ti podatki – ne nazadnje sodijo na državni nivo.

V samem poročilu, ki ga bom danes predstavil, ta predstavitev bo malce daljša, pa brez zamere – smo se osredotočili pravzaprav na isto sistematiko, kot jo imate v samem poročilu. Izrecno ne bom predstavljal posameznih projektov, ki v poročilu so navedeni. Od posameznih poglavij pa smo se osredotočili, da vam predstavimo samo najpomembnejše, oziroma tiste, za katere menimo, da jih je potrebno v takšni razpravi še posebej izpostaviti. Dovolite mi, da kar začnem.

Začel bi s poglavjem – Vode. V kolikor ste poročilo podrobno pregledali, ste najverjetneje v poročilu opazili določene tekste, ki so tako imenovano – poudarjeni. In ... in dovolite mi, da nekaj teh izpostavim.

Podzemna voda ljubljanskega okolja, Ljubljanskega barja, je edini vir pitne vode za Mestno občino Ljubljana. To je izredno pomembno dejstvo, na katerega pravzaprav ne gre pozabljati. Kar je izredno pomembno in kar se je tudi v prenekaterih razpravah, pa ne v mestnem svetu, ampak predvsem v medijih – izpostavljalo, da je kakovost podzemne vode, ne smemo enačiti s kakovostjo pitne vode. Namreč, z določenimi tehničnimi ukrepi lahko upravljavec – to danes sicer počne – vodovodnega omrežja – doseže ustrezno kvaliteto pitne vode.

In na lokalnem nivoju, kvaliteta pitne vode, se spremlja preko pooblaščenih institucij. Dočim, kakovost podzemne vode pa spremlja tako Zavod za varstvo okolja, kakor tudi na državnem nivoju Ministrstvo za okolje in prostor. Oziroma Agencija Republike Slovenije za okolje.

Kakovost podzemne vode smo v Mestni občini Ljubljana spremljali na desetih lokacijah. Kar se odraža tudi v poročilu. No in dve taki točki, ki sta pozitivna in negativna – naj poudarim, da vrednost za nitrate, ki znašajo 25 mg /liter, je bila v letu 2003 stalno presežena. Le v industrijskem vodnjaku – Dekorativna. Dočim moramo – opažamo, da ostale vrednosti nitratov drastično padajo, kar je na nek način tudi posledica pozitivnih ukrepov Službe za kmetijstvo, ki deluje znotraj mestne uprave. Skratka, izobraževalni program kmetov je obrodil določene sadove.

Močno pa se je zamisliti nad mejnimi vrednostmi tetrakloritilena, s katerim imamo v zadnjem letu velike probleme. Razlog za takšno najdenje te spojine gre pripisati zgolj posameznikom, ki z neodgovornim ravnanjem te spojine, za katere moramo reči, da je zakonodaja na državnem nivoju odlično napisana. Namreč, napisana je tudi predelava teh spojin. In tudi zbiranje teh spojin. Pa vendarle je očitno zbiranje in predelava teh spojin za posameznike – očitno predrago, v narekovajih. In se takšnih spojin raje znebijo in jih spustijo v tla.

Na naslednjem grafu, ki je tudi opisan, sem vam želel poudariti koncentracijo nitala.../// nerazumljivo.../// predvsem v dveh večjih vodarnah ljubljanskega območja. Vodarni Hrastje in Vodarni Kleče. Obedve vodarni sta, tako v današnjem, kot v preteklem času – bili strateškega pomena. Mogoče Vodarna Hrastje v zadnjem času čedalje manj. Vendar Vodarna Kleče, iz katere se v tem trenutku črpa največ vode – pa toliko bolj. In Vodarna Kleče je na tem grafu označena z modro barvo. Vodarna Hrastje z zeleno barvo. In, v kolikor bi narisali tudi neko regresijsko premico, bi ugotovili, da gre za trend padanja koncentracije nitratov. Tako v Vodarni Kleče, kot tudi v Vodarni Hrastje.

Tudi, kar se tiče koncentracije atrazina, ki so še ne dolgo tega povzročale resne probleme vodarnam, oziroma podzemni vodi v Ljubljani, lahko ugotavljamo, da se je situacija na tem področju precej izboljšala. Seveda, takoj imam temu protitež. Ni to moj, ni to samo hvala – je le treba poznati razgradni produkt te spojine, ki je desetilatrazin. Desetilatrazin seveda v tem trenutku, zaradi same narave razpada te spojine narašča. Vendar ocenjujemo, da v kolikor tudi atrazin pada, bomo sčasoma beležili tudi padanje koncentracij desetilatrazina.

Seveda, v tem pogledu izstopa Vodarna Hrastje, ki je nadpovprečno onesnažena, kar se tiče teh spojin. Dočim Vodarna Kleče, pa lahko beleži te meritve, oziroma iz meritev je razvidno, da je teh preseganj malo. Oziroma, jih v letu 2002, koncem 2002 in v letu 2003 – tako rekoč ne beležimo več.

No in smo pri koncentraciji lahkih kloriranih ogljikovodikov, katere sem že uvodoma omenil. Nad to sliko bi se veljalo zamisliti. Namreč, koncentracija lahkih kloriranih ogljikovodikov, čeprav iz tega grafikona – ker so podatki osredotočeni do konca leta 2003 – vendar boste v nadaljevanju videli, bom – bom pokazal tudi nekaj najnovejših podatkov. Seveda ne kažejo sliko upadanja, pač pa sliko strmega naraščanja. Tako, kot sem omenil. In bomo imeli še enkrat – problematično ni Vodarna Kleče. Izredno problematično je Vodarna

Hrastje. In prav gotovo se lahko izkaže, da že v nekaj mesecih v to vodarno, najverjetneje, vsaj del teh vodnjakov – zaradi teh spojin – potrebno izključiti iz uporabe.

Koncentracija kroma v vodnjaku Vodarni Kleče in vodnjaku Vodarne Hrastje, v obdobju 97 do 2003 – je nekako do lanskega leta tako rekoč stagnirala. Ostajala na neki, na neki, bom rekel – konstanti. V zadnjem času pa, iz nam neznanih razlogov – v tem trenutku še potekajo intenzivne raziskave, čemu je vzrok povečane koncentracije kroma – izredno naraščajo. Naj povem, da seveda še vedno ne presegajo mejnih vrednosti. Vendar je to na nek način pokazatelj, da v tem – da se v tem okolju nekaj dogaja. Nekaj neznanega. Seveda imamo potencialne krivce za takšne, da so takšne spojine v tleh. Običajno gre to za posamezne galvane. Vendar, v tem trenutku resnega odgovora za to vprašanje še mestna uprava in tudi država, ki je odgovorna za varovanje podzemne vode – v tem trenutku ne zna pokazati.

No in, dovolite mi kratek preskok iz podzemne na površinske vode.. Površinske vode, tako, kot veste, so z Zakonom o varstvu voda in z Zakonom o varstvu okolja – tako rekoč pristojnost države. Vendar, ne glede na to, Mestna občina Ljubljana redno spremlja, vsaj v okviru razpoložljivih sredstev – kvaliteto vodotokov na območju Ljubljanskega polja. Oziroma Ljubljanskega barja. In iz same preglednice, ki niti ni tako pomembna – so bili – ogromno število podatkov. Jaz sem prepričan, da ste si jo dobro ogledali. Je razvidno, da je ocena kemijskega stanja za vodotoke od Gradašnice navzdol – dosega oceno dobro.

Dočim, pri vseh ostalih vodotokih imamo pač ustrezne probleme.

Ocena razmer za življenje sladkovodnih rib, je bogata z amonijevimi nitriti, ki seveda izhajajo iz neurejenega kanalizacijskega omrežja, katerega vzrok seveda ni samo Mestna občina Ljubljana. Treba se je zavedati, da večina teh vodotokov na območju Mestne občine Ljubljana – imajo izredno kratko pot. Od dva do tri kilometre. Dočim ostale prispevke seveda beležimo gor-vodno. Zato je še kako pomembno regijsko sodelovanje pri zaščiti površinskih voda.

Mogoče, na kratko – se bo kdo zamislil od kje pravzaprav večina teh težkih kovin. Nekje beležimo seveda in mimo tega ne moremo – in to je realnost, s katero se moramo sprijazniti. Deponija ima svoj vpliv. Izcedne vode iz deponije, ki že v naslednjem letu, vsaj tako sem seznanjen – načrtuje z izgradnjo čistilne naprave. Ima nek vpliv. In pravzaprav k tem vplivom smo prispevali malo. Skratka, zbiranje, odlaganje odpadkov, se tudi pozna skozi izcedne vode.

No in že smo na področju – naslednjem področju varstva okolja. In to je zrak. To področje je izredno težko združiti v neko – na nek skupni imenovalac. Ali v Ljubljani, skratka – to vprašanje, če me vprašate – ali v Ljubljani dihamo danes boljši zrak, kot smo ga v preteklosti, bi lahko z neko besedico odgovoril – seveda -da. Če, če obravnavamo polutant žveplov dioksid. Namreč, koncentracije, kot boste videli v nadaljevanju – žveplovega dioksida, so se v zadnjih nekaj desetletjih strmo, močno znižale. Iz tega zornega kota, tudi pojav smoga, ki smo ga imeli v Ljubljani včasih – se je zmanjšal. In iz tega zornega kota lahko rečem, da je zrak v Ljubljani boljši.

Vendar, če pa kritično pogledamo polutante, ki jih, h katerih – ki so pravzaprav rezultat prometnega onesnaženja, pa velja o tem sprožiti neko diskusijo. In o tem bom tudi malce spregovoril.

No, na kratko SO₂, drastičen padec od leta 93, do leta 2003. Največjo, pravzaprav največji napredek pri tem so storili pretvorniki energije. Gre za Termoelektrarno Toplarno. Za zamenjavo domačega premoga, s premogom z manjšo vsebnostjo žvepla. Dočim, široka raba, to smo pravzaprav mi, industrija in promet – resnih napredkov na tem ni storila. Čeprav, da ne bom delal krivice – promet vseeno nekaj. Namreč, z vpeljavo boljših goriv. Z manjšo vsebnostjo, z manjšo vsebnostjo žvepla. Je nekaj postoril.

Pozoren sem bi na gospoda Jazbinška. Lepo je pokazal tole – ta skok. Seveda ta skok gre najverjetneje pripisati absolutnemu povečanju števila prometnih vozil. No in mislim, da že naslednji grafikoni, ki jih bom pokazal – bojo v prid tej hipotezi, ki jo sedaj razlagam.

Emisije dušikovih oksidov. Tudi v tem primeru beležimo, da so največ storili pretvorniki energije. Skratka veliki termoeenergetski objekti. Razlog je preprost. Za tem stoji pritisk države. In Keotskega protokola. In lahko ugotavljamo, da je veliki termoeenergetski objekt in to je Termoelektrarna Toplarna v Ljubljani, ravno na področju emisij – redukcije, to se pravi dušikovih oksidov – storilo veliko. Namreč, z vgradnjo sodobnih izgorjevalnikov – je pač storjeno, kar je storjeno. In tudi vidno na tem grafikonu.

Tale padec, na nivoju prometa, gre v zadnjih letih pripisati zgolj uporabi avtomobilov z boljšimi katalizatorji. Oziroma, na cestah se pojavlja čedalje več avtomobilov, ki imajo katalizatorje. Vendar, iz tega grafa se pa ne da razbrati nekaj. Namreč, da število – število osebnega prometa narašča. In to je tisto, kar nas skrbi.

Emisije trdnih delcev. Naj povem, da rednega merilnika, tako na področju državne merilne mreže, kot na področju lokalne merilne mreže nimamo. Zato se poslužujemo občasnih meritev. A že v naslednjem letu načrtujemo nakup merilnika prašnih delcev. Ampak, prašni delci so tisti in to je v poročilu tudi napisano, ki zdravju za več ljudi – tako rekoč najbolj škodujejo. Na prašne delce se vežejo vse mogoči polutanti in z vdihavanjem tovrstnih prašnih delcev škodujemo svojemu zdravju.

Opazen je zopet trend padanja koncentracije prašnih delcev na sektorju pretvorniki. Morda komentar na leto 2001. V tem letu se je v Termoelektrarni Toplarni zgodila tako imenovana kalvarija, oziroma izpad elektrofilterskega sistema. Oziroma prašnih, oziroma teh vrečastih filtrov. No in zato so koncentracije teh prašnih delcev strmo poskočile.

Široka raba je zanimiva. Namreč, v kolikor bi vam danes pokazal iz naše energetske bilance anomalijo, s katero se Ljubljana srečuje. Namreč, Ljubljana ima po celem teritoriju Mestne občine Ljubljana – izredno razvejan - tako imenovan toplotni sistem ogrevanja, kot plinski sistem ogrevanja. Vendar, na prste ene roke lahko v posameznih karejih preštejemo uporabnike, ki so priključeni na plinski sistem ogrevanja. Večino izmed teh, ki imajo plin že v hišah, še vedno koristijo plin – oziroma še vedno koristijo olje, oziroma drva, kot sredstvo ogrevanja.

No in ravno zaradi tega vidite, da tako rekoč skozi desetletje, na področju široke rabe, prašni delci ostajajo na istem nivoju.

No. Področje hrupa. Preden začnem s področjem hrupa, naj povem, da je to okoljski problem številka 1 – na evropskem nivoju. Mislim, da veliko bolj, kot pa Ljubljana, se s tem problemom srečujejo večja evropska mesta. Bruselj je edinstven primer. Namreč, zaradi letalskega prometa. Predvsem zaradi letalskega prometa in prometa na sploh – cestnega, je s to vrsto okoljske obremenitve v Evropi – moteno več, kot 50% celotne populacije.

No, iz meritev, ki jih izvajamo pri – na lokaciji Figovec in občasnih merilnih mestih, ki jih izvajamo tudi ob Dnevu brez avtomobila, oziroma ob Tednu mobilnosti, se izkazuje, da tako rekoč ni dneva – ni dneva. Tukaj je mogoče slabo vidno. Ampak beležimo 365 prekoračitev kritične nočne ravni hrupa.

Skratka, hrup je presežen v samem centru mesta. Tako rekoč noč in dan. To bo vidno tudi iz naslednjih dveh grafov. Ki sami po sebi nista kaj pomembni v tem smislu, da bi bilo sedaj treba detajlno diskutirati. Prikazujem jih zgolj zaradi sobot in nedelj. Predvsem zaradi nedelj. In ugotavljamo, da tako – da tako dnevne, kot tudi nočne, na naslednjem grafu – presegajo tako imenovane mejne ravni hrupa.

Seveda, če bi uspeli – mi ocenjujemo, če bi uspeli v samem centru mesta vzpostaviti sistem nedeljski čas – čez cel teden – še vedno presegamo te mejne ravni. Pa vendar, znižanje hrupa za – verjemite mi, za 3 decibele – je ogromen napor. Kar se je nenazadnje izkazalo ob zadnjih meritvah hrupa ob Tednu mobilnosti. Ko smo – soglasno sklenili, da zapremo center mesta. Pa vendarle se je izkazalo, da – da tudi ob zaprtju – se pravi izločanju prometa iz tega dela. Še vedno ostaja hrup za prireditve, hrup zaradi – bom rekel – določenih zbiranj in tako naprej.

Skratka, Ljubljana je hrupna. In tukaj nismo noben endem. Skratka – enačimo se s problemom, ki je prisoten tudi na področju Evrope.

Na kratko rezultat enega projekta, ki ga v poročilu – tega, na žalost nimate. Vendar bo pripet v nadaljevanju, ko se bomo odločili za popolno publikacijo. Namreč, karta je bila preobsežna in prevelika, da bi jo lahko natisnili v takšnem obsegu. Oziroma, kvaliteta bi bila preslaba. Pa jo kažem danes.

Rdeča barva tolče nekako v oči. In kaže hrupno obremenjenost in jo označuje, kot izredno visoko problematično. Pa vendarle na tej karti se nebi zadržal predolgo. Zanimiva je zahodna, oziroma del severne obvoznice, ki je sestavni del transevropskega koridorja Barcelona-Kijev. In v tem pogledu je jasno, da Ljubljana tega problema ne more reševati sama. In ga je treba rešiti na nek način skupaj, v povezavi z državo. Čeprav, dolgoročno, sam osebno ne vidim kakšne resne rešitve. Zgolj, da se vzpostavijo na tem pač teritoriju protihrupne ograde. In ščitijo prebivalce pred prekomernim hrupom.

Ne nazadnje je ta karta zanimiva tudi s področja stališča zračnega onesnaževanja, oziroma emisij iz prometa. Namreč, izkazuje se, da obvoznica, ki je bila v preteklosti projektirana za cca 60 000 avtomobilov dnevno – nosi dnevno 120 000 avtomobilov. Na dnevnem nivoju. In je skratka preobremenjena. Še nekaj bi poudaril Izredno lepo je viden, čeprav to težko razumete – v tem trenutku – izražen toplotni otok.

Namreč, Ljubljana se v poletnih dneh, zaradi segrevanja samega centra obnaša, kot enostavno povedano kamin. In topel zrak iz samega centra mesta, se strmo vzdiguje navzgor. Dočim, onesnažen zrak, ravno iz obvoznice, pa srka, zaradi efekta kamina pri tleh – v sam center mesta. Torej, veliko smo že govorili o samem zapiranju centra mesta. In iz tega zornega kota – ne govorim zdaj iz zornega kota hrupa – ampak iz zornega kota zraka, pa je treba razumeti, da v kolikor ne zmanjšamo absolutno število vozil v – na področju Mestne občine Ljubljana – skratka povečamo razmerje med javnim potniškim prometom – napram razmerju koriščenja osebnih vozil – praktično nismo storili veliko na račun kvalitete zraka.

Dočim na račun kvalitete hrupa – se izkazuje, da ti ukrepi so pozitivni.

No in še na kratko – na zavodu smo v okviru projekta, katerega karto ste že malo prej videli, opravili tudi anketo – izredno se mi zdi zanimiv tale odgovor – namreč – katere vrste hrupa vas najbolj motijo? Največ občanov je odgovorilo, da je to pač cestni promet. Druga skupina – hrup z ulice. In kaj enostavno se da hrup z ulice združiti seveda s cestnim prometom. In tako rekoč – 72% vseh vprašanih...

... iz dvorane – nerazumljivo...

Prosim? Šest, ne...

GA. DANICA SIMŠIČ

... imate posebej spodaj, gospod Jazbinšek... pravi...

G. DR. MARKO NOTAR

Ja, se opravičujem, ja. Najverjetneje mogoče, ja. No, skratka, se strinjam z vami – 63% ljudi, kar je izredno velik procent ocenjuje tako, kot smo pač ocenjevali tudi na zavodu, da je hrup in ulice, oziroma cestni promet tisti, ki ga je treba tako v pogleda hrupa, kot v pogledu varstva zraka – temeljito rešiti.

Področje tal. Področje tal. Ne bom čisto nič skrival – je podhranjeno tako na lokalnem nivoju, kot tudi na državnem. Pri sami pripravi poročila smo skušali pridobiti nekaj podatkov iz države. Vendar, odkrito povedano, do teh podatkov se nismo dokopali. Namreč, razlog je preprost. Meritve na področju tal so izredno drage. Ena meritev presega 100.000 tolarjev. Za tiste, ki veste, koliko meritev je treba opraviti. Koliko ponovitev za eno resno statistiko. Lahko kaj hitro izračunate, da – da je to precejšen delež proračuna, ki ga zavod v tem trenutku ima.

Ne glede na to pa so stekle določene naloge. Ena izmed njih je tudi evropski projekt Urbs..., ki sicer v tem poročilu ni še prikazan. Ker smo se omejili na leto 2003. Pa vendarle bom danes podal nekaj rezultatov.

Zakaj tla? Tla so tisti pufarski sistem, ki varuje našo podzemno vodo pred vsem mogočim onesnaženjem. In v preteklosti se je izkazalo, da ta od 15 do 30 m debela plast, ki nas varuje in ščiti pred morebitnim onesnaženjem tega odprtega donosnika, na katerem gradimo. Počnemo vse sorte. Je nasičena z določenimi polutanti. Resnega zavedanja o tem, koliko nasičena – pa moram reči, da ni bilo. Ne toliko na lokalni ravni, ampak na državni. Namreč, država je tista, ki po zakonodaji mora na tleh vršiti redni in stalni monitoring.

No in na kratko mi dovolite, da predstavim, čeprav še enkrat poudarim – to ni v poročilu, pa vendar – sem se čutil odgovornega, da v današnji predstavitvi to povem – pred vami so rezultati meritev svinca v zgornjem sloju tal, glede na slovensko zakonodajo. Vzorčenih je bilo kar nekaj mest. Kakor vidite iz orto-foto posnetka – precej kritična so rdeča mesta. Teh je kar precej. In izkazuje se, da vsaj nekaj izmed teh rdečih mest – sledi seveda ponovna evolucija – se nahaja na področju vrtcev. Tako, da nas v preteklosti čaka resno delo. Kako bomo sanirali...

... iz dvorane – nerazumljivo...

Prihodnosti – se opravičujem... v prihodnosti čaka resno delo, kako bomo sanirali površine teh vrtcev. Znani so nam primeri iz Mežiške doline. Govorim v slovenskem obsegu. Kjer so se v – to se pravi v krvi mladih državljanov, skratka otrok – koncentracije svinca povzpele na nedovoljeno raven. In ne želimo, da bi se seveda koncentracije – moram poudariti – v Ljubljani so neprimerno nižje, kot tiste koncentracije v Mežici. Pa vendarle zahtevajo takšno stopnjo ukrepanja, da bo treba v prihodnosti pač na tem področju pristopiti k sanaciji – zgornje plasti – predvsem igrišč.

Naravno okolje. Naravno okolje je v Ljubljani, po naših ocenah, seveda v evropskem merilu – izredno ohranjeno. K temu priča več podatkov. Ne nazadnje – v slovenskem merilu. Slovenija je bila tista, ki je v – na državnem nivoju razglasila največje površine v okviru Nature 2000. In tudi Ljubljana ima pri tem pomemben delež. Predvsem na področju Ljubljanskega barja, ki je največja negozdno strnjena površina v Sloveniji. In uvrščena na mednarodni seznam območij, pomembnih za ptice. Skratka Ljubljansko barje je uvrščeno v Naturo 2000. In vsakršen poseg v – kar pomeni Natura 2000 – jaz sem prepričan, da veste – zahteva seveda eval....

.....konec 2. strani I. kasete.....

...sinergistično povežem Ljubljansko barje tudi s ščitenjem, oziroma zagotavljanjem svežega in kvalitetnega zraka. Namreč, iz karte klime, ki je opisana v Poročilu o stanju okolja, je evidentno, da je Ljubljansko barje, čeprav leži na južni polovici mesta, bistveno hladnejše od

severne polovice mesta, kar je na nek način za mesta, ki ležijo na severni polobli – na nek način poseben primer. Ljubljansko barje ima ogromne zaloge hladnega zraka, ki nas v poletnih mesecih, ko nas doleti efekt kamina, ki sem ga že opisal – ščiti pred tako imenovanim toplotnim valom in predstavlja srkanje, oziroma dotok svežega, hladnega zraka v sam center mesta.

Torej, kakršnekoli pozidave na južnem delu mesta, ki bi ovirale to mikroklimatsko gibanje zraka – seveda so nedopustne. Pri tem primeru seveda imam v mislih morebitne sežigalnice, katerih ideje so v preteklosti že bile. Skratka, na ta del – južni del mesta, vsekakor ne sodijo.

Dovolite mi, da na temo naravnega okolja povem še nekaj. Nekako smo skušali izračunati v okviru evropskih navodil tako imenovan indikator zelenih površin. In vendar se izkazuje, da je Ljubljana tudi, v primerjavi z ostalimi evropskimi mesti, edinstven primer, ko se prebivalec lahko v roku petih minut tako rekoč zapodi v bližnji gozd, na bližnji travnik. In je ta indikator zelenih površin za Ljubljano na nek način nerelevanten.

Ob tem, ko to seveda izgovarjam, pa seveda pozivam, da na tem področju seveda ne zaspimo. Treba je gledati na tisti sloj Ljubljančanov, ki pa jim ta možnost ni dostopna. Skratka, gre za sloj težje mobilnih, invalidov, starejših oseb, ki si niti ne morejo privoščiti gozdov, travnikov. Zatorej je treba te zelene površine – govorim o parkih znotraj mesta – povečevati in ohranjati na sedanji ravni. Torej ocene, tudi v evropskem merilu so dobre. Vendar stanje v tem pogledu ne smemo poslabšati.

Tukaj malce samohvale – čeprav nerad – vendar moram povedati. Ne nerad – nerad se hvalim. Vendar je treba povedati, da Mestna občina Ljubljana, je bila prva občina v Sloveniji, mislim, da tudi edina – še vedno edina. Ki je področje mestne občine skartirala v skladu z direktivo habitatnih tipov. Pred vami je karta, ki pomeni ogromno. Predvsem za načrtovalce v prostoru. Določeni so habitatni tipi z označbami od 0 do 5. Skratka 0- manjvredno. Do 5 – najbolj pomembno. In na osnovi teh habitatnih tipov, ki so določeni na parcelo natančno, se lahko načrtovalci v prostoru odločajo in tehtajo tudi z ostalimi interesi, ki se v prostoru nahajajo – ali bomo določeno površino ohranili v takšnem obsegu. Skratka, gre za načrtovalski princip.

No, nekaj kratkih slik- intermezzo. Tudi sam sem bil presenečen nad lepimi fotografijami. Skratka v, na distanci petih minut, vam je v določenih letnih časih dostopno vse tu, pa še več, kar je na teh slikah vidno.

Tulipani na Barju. Rusika. Za ostale sem pa prešibak na področju biologije in bi moral kolege vprašat kaj te rože so.

... iz dvorane – nerazumljivo...

Ja, Iris že, ja....

No, na področju odpadkov. Področje odpadkov, mislim, da se je mestni svet resno srečeval skozi sprejem odlokov na tem področju. V mislih imam predvsem ravnanje s komunalnimi odpadki. In znano vam je, da ima mestna uprava poseben oddelek, ki se ukvarja z ravnanjem s komunalnimi odpadki. Zato se tega dela lahko v poročilu, z izjemo poročila o deponiji, ki nam ga je pripravilo Javno podjetje Snaga, nismo dotaknili. Muči pa nas problem in bom razložil zakaj nas muči. Ker je problem, dokler se zakonodaja na tem področju ne spremeni – nerešljiv. Takšno je moje osebno mnenje. In to je problem divjih odlagališč. Iz zadnjega kartiranja, ki je bilo opravljeno v letu 2000, izhaja, oziroma koncem leta 2000 – izhaja, da je na področju Ljubljane 359 odlagališč, večjih od 10 m³. Skratka, 10m³ je bil mejni parameter za popis teh odlagališč. In od tega jih je 187 na II. vodovarstvenem območju. Od teh jih je pa kar 104 razporejenih na območju vodarne Jarški prod. Vodarna Jarški prod – samo par besed

– je strateškega pomena. Je edina vodarna v Ljubljani, ki leži na levem bregu reke Save. In je reka Sava naravna bariera proti morebitnemu onesnaženju. Skratka, potencial Ljubljana seveda ima. Možna so povečevanja v Vodarni Jarški prod. Vendar, v kolikor bomo nadaljevali s takšnim početjem. Za takšno početje so odgovorni posamezniki. Ekskluzivno. Bo tudi Vodarna Jarški prod ogrožena.

No in seveda Vodarna Hrastje, ki je tako rekoč na udaru, tako zaradi lahko hlapnih kloriranih – je ogrožena tudi seveda zaradi številnih divjih odlagališč.

Zakaj sam menim, da je problem divjih odlagališč izredno težko rešljiv? Sam ocenjujem, da Slovenija, ne samo Mestna občina Ljubljana, potrebuje tako imenovano okoljsko policijo, ki jo sosednje države poznajo. Samo v sosednjem Celovcu so nam pokazali tako imenovano okoljsko policijo, ki se s tovrstnim početjem sreča mogoče na enkratnem primeru v celem letu. Vendar, tistega povzročitelja eksistenčno kaznuje.

Skratka, gre za odvzem premoženja, zaplembo premoženja, oziroma za izredno visoke kazni. Tega v Sloveniji pač še nismo dosegli. In tovrstno početje, nedovoljen odvzem gramoza – je kaznovan po mojih podatkih s trideset, oziroma od 3 do 30000 tolarjev mandatne kazni. Večino teh zadev pa na sodiščih zastara.

Prejeli smo k temu poglavju tudi Poročilo – Poročilo Inšpektorata Republike Slovenije, ki ugotavlja – sicer že pred leti, da je bilo za krajo gramoza na področju Mestne občine Ljubljana vloženih preko tisoče teh ovadb. In samo – ne vem, na prste ene roke lahko preštejemo realiziranih na sodstvu. Razlog – še vedno imajo medsosedske spori na državnem nivoju, na področju sodstva – prednost pred okoljskimi posegi. Skratka, nedovoljenimi okoljskimi posegi, večino teh zadev zastara.

Iz naše baze okoljskih podatkov, informacijskega sistema, sem se odločil, da vam pokažem en orto-foto posnetek. Leto tega posnetka sicer v tem trenutku ne vem, niti ni bistven. Vendar, pred nami je vidno divje odlagališče. Za katerega smo imeli evidentirane podatke. Skratka, podatki o sestavi tega odlagališča so bili nam znani. Vendar naslednji orto-foto posnetek lepo kaže sanirano odlagališče. Skratka gre za...

... iz dvorane – nerazumljivo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Ne, ne... v redu...

G. DR. MARKO NOTAR

... gre za sanirano odlagališče v navednicah. Skratka, sanacija tudi na Jarškemrodu poteka tako rekoč čez noč. Zasipanje odpadkov, potencialnih bomb, na območju Mestne občine Ljubljana, se na nek način nadaljuje.

Tukaj bom vrgel en, čeprav nerad to počnem – bom vrgel žogico republiškem inšpektoratu. Ki se prepogostokrat izvija z dejstvi, da v kolikor imamo opravka z mokrim gramozom, suhim gramozom... skratka, vse mogoče oblikami gramoza – se zadeve prelagajo. Od rudarskega, do okoljskega, do gradbenega inšpektorata in skratka uspehov – resnih, na tem področju ni.

No in tu je tisti največji, poleg ostalih, ki sem jih že omenil. Največja grožnja, potencialna grožnja – podtalnici, oziroma podzemni vodi.

Nekaj bom povedal tudi o indikatorjih. Precej v dvomih smo bili, kako pravzaprav sploh indikatorje sploh resno predstaviti? Vam, mestnim svetnikom. Razlog je preprost. Tudi na evropskem nivoju, se še v tem trenutku niso enovito odločili o prikazu okoljskih indikatorjev.

V tem trenutku potekajo resna pogajanja, kako, na kakšen način – mislim, da za tem stoji tudi politika, vendar je komentar tu odveč. Kako, na kakšen način indikatorje prikazati, da bodo primerni za poročanje. Oziroma, na nek način, da bi bilo v prihodnosti tudi manj težav s tega naziva?

Mi smo ubrali neko srednjo pot. Oziroma ubrali smo tiste indikatorje, za katere imamo ustrezno število podatkov. In za katere lahko napovemo tudi določene trende. Še enkrat se vprašam o koncentraciji atrazina. Te zadnje pikice so najnovejši podatki, ki so dostopni tudi na spletni strani zavoda za varstvo okolja. In kažejo to, kar sem danes že napovedoval. Trend rasti. In v kolikor me sprašujete za trend, trend padca – in v kolikor me vprašate, ali je atrazin – se v – v preteklosti učinkovito zmanjšal? Je seveda odgovor da. Ne nazadnje je razlog temu tudi prepoved uporabe atrazina in njegovih pripravkov generalno v Sloveniji.

Naslednje področje – indikator nitratov, ki sem ga že omenil – res beležimo majhen skok na področju Vodarne Hrastje. Vendar naj poudarim, da Vodarna Hrastje v tem trenutku – je pod izredno presijo zaradi vse mogočih polutantov. In razlogi, zakaj se je nitrat povečal ravno v sedanjem času – še iščemo. Vendar, ne glede na to, ugotavljamo, da še vedno ni preko meja. Pozitiven pa je padec na področju Vodarne Kleče in iz tega naziva se kvaliteta, vsaj kar se tiče nitrata – podzemne vode, na Vodarni Kleče – bistveno izboljšuje.

Seveda koncentracija lahkih halogeniranih ogljikovodikov, pa so tiste, ki so zaskrbljujoče. Zato tudi tale nesrečen obraz. Mislim, da nazorno prikazuje to zadevo tale vrednost. Ki je skokovito narasla. Namreč, današnji podatek, današnji podatek, ki sem ga dobil tako rekoč pred sejo – tako rekoč to vrednost povzpenja na 16 mg/l, kar je ena in polkrat presežena vrednost v Vodarni Hrastje. In seveda, uresničujejo se napovedi, s katerimi ste bili mestni svetniki...

... iz dvorane – nerazumljivo...

S katerimi ste bili mestni svetniki že seznanjeni. Namreč, kalvarija, ki se je zgodila na osnovi neodgovornega početja posameznika, ki ga inšpekcija v tem trenutku še vedno išče. Vsaj meni je tako znan. In rezultat je tu.

Namreč, gre za spojine, ki imajo specifično lastnost. Ne vzpostavlja se nek sistem raztopine. Ki bi omogočal neko razredčevanje. Spojina, sama po sebi – je v vodi slabo topna. Oziroma tako rekoč netopna. Težja od vode. In se nahaja v tako imenovanih lokalnih globinah našega vodonosnika. In v močnih turbolencah, vsaj take so predpostavke, se koncentracije povečujejo, znižujejo, povečujejo, znižujejo. In tudi Evropa si v tem trenutku ni enotna, kako enostavno – seveda z razpoložljivimi sredstvi sanirati tovrstno stanje.

Vendar še enkrat poudarjam – takšno stanje je razlog malomarnega ravnanja posameznikov s tovrstnimi spojinami.

Še enkrat tudi poudarjam – ravnanje s tovrstnimi spojinami, je za razliko od ravnanja z nekaterimi drugimi spojinami – na državnem nivoju, izredno dobro urejeno. Namreč lahkih halogeniranih spojin pod Kiotsko direktivo. Znani so vam primeri – tudi smrtni primeri iz Italije. Zato je tudi Slovenija izredno dobro pristopila pri pripravi te zakonodaje. Vendar, očitno tako, kot pri divjih odlagališčih – nadzor nad temi spojinami šepa.

No, koncentracija SO₂, kot indikator – smo danes že omenjali. In jih bom kar preskočil.

Na zadnji prosojnici, ki jo imam vam danes za pokazati – so emisije CO₂ iz energetske bilance MOL. Zakaj emisije CO₂, kot indikator? Znano vam je, da je Slovenija ratificirala Kiotski protokol. Skratka, tudi Ljubljana ima zaradi velikega termoeenergetskega objekta določene obveze. Vendar bi na tem področju nekaj poudaril. Sam – sami pretvorniki energije, na katerih se tako močno pritiska v okviru Kiotskega protokola, so tako rekoč izčrpali

svoje potenciale. Eventuelna izmenjava, ki naj bi se najverjetneje poznala tudi na naših žepih – premoga, plin. Je seveda še velika rezerva. Vendar, ne gre pa pozabiti na promet, ki sem ga danes velikokrat izpostavil. Promet je tisti, ki producira ogromne, na tone in tone ogljikovega dioksida. In z resno prometno politiko, z državo v roki, kot sem že omenil, lahko ta problem – tudi iz naziva Kiota – rešujemo.

Emisijo eno-iks smo obdelali. In, kot indikator jih prikazujemo tudi na tej prosojnici.

Mislim, da sem v tem – se opravičujem, če je bilo predavanje, oziroma predstavitev programa varstva okolja malce daljša. Pa vendarle še enkrat poudarjam – srečujemo se – ne precej pogosto – izčrpal to, kar smo vam pripravili v Poročilu o stanju okolja.

Na tem mestu bi rad poudaril, da že potekajo priprave na Program varstva okolja. Svetniške skupine ste prejele vabila tudi na posamezne delavnice. Naša želja seveda je, da se v okviru vaših možnosti teh delavnic v čim večji meri udeležite. Nekako Program varstva okolja načrtujemo končati v letu 2005. Vse aktivnosti, ki so bile danes predstavljene, meritve, tudi posamezni forumu na temo Programa varstva okolja, pa so prikazani na naši novi spletni strani, ki si jo lahko zapišete. In z veseljem tudi obiščete.

V nadaljevanju smo pripravljeni s kolegi iz zavoda, oziroma s kolegicami zavoda na vaša vprašanja. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa tudi vam dr. Notar. Zdaj pa prosim gospo Dunjo Piškur Kosmač, da predstavi stališče pristojnega odbora.

GA. DUNJA PIŠKUR KOSMAČ

Hvala za besedo. Spoštovana gospa županja. Spoštovane kolegice svetnice in kolegi svetniki. Odbor za varstvo okolja podpira sprejem Poročila o stanju okolja v Mestni občini Ljubljana. In člani Odbora za varstvo okolja smo se ob seznaitvi s stanjem okolja in ob razpravi o stanju okolja v Mestni občini Ljubljana, predvsem ugotavljali, da je poročilo kakovostno in vsebinsko dobro pripravljeno. Ter obširno zajema vsa področja poznanih problemov dejanskega stanja okolja v Mestni občini Ljubljana.

Vsebinsko je tako poročilo dobra osnova za pripravo Programa varstva okolja, ki ga je napovedal dr. Notar. In aktivnosti na pripravi, katerega – že potekajo. Katerega namen bo oblikovati jasna okoljska stališča in usmeritve za zagotavljanje čistega in zdravega urbanega življenjskega okolja.

Ob tem pa je bilo ugotovljeno, da stanje okolja v MOL nakazuje potrebo po vključitvi razreševanja okoljskih problemov v vse segmente delovanja Mestne uprave Mestne občine Ljubljana, s ciljem zagotavljanja trajnostnega delovanja in razvoja mesta, na področju varstva okolja. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi besedo predsednik Statutarno pravne komisije gospod Pavlica? Ne želi. Odpiram razpravo. Prvi se je k razpravi prijavil gospod Dominik Sava Černjak. Izvolite.

G. DOMINIK SAVA ČERNJAK

Hvala lepa gospa županja. Dr. Notar – bi pohvalil njegovo prezentacijo. Ker je šlo dejansko za kvalitetno in nazorno prezentacijo, brez kakršnega koli olepševanja. In več takih bi bilo v tem mestnem svetu zaželenih.

Imam pa dve dodatni vprašanji. Prvo se dotika – bom rekel predvsem monitoringa vod, podzemnih vod. Namreč, kakor sem razumel za – skrb za vodo je zelo centralizirana. In sprašujem se, zakaj je potreben dvojni monitoring – tako s strani države, kot z naše strani? Ali je to razlika, da je – da gre za podvajanje? Ali je mogoče dopolnjevanje?

In drugo vprašanje, ki se mi je porajalo skozi debato – me zanima, kako se vključuje sodelovanje Zavoda za varstvo okolja z ostalimi oddelki, oziroma službami – pri posameznih projektih, ki se dotikajo prostorskega planiranja? Se pravi, ali so zadostno vključeni? Ali ne? Oziroma, kakšen način se predlaga za to sodelovanje? Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ste zaključili? Hvala lepa. Besedo ima gospod Miha Jazbinšek. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ali se nobeden drug ni javil na razpravo? Pred mano? No, jaz bom pohvalil seveda, rekel bi – tisti del v poročilu navaja notorična dejstva. To bi se reklo – vsem dobro znana dejstva. Manj bi pohvalil seveda poglavje, ki se mu reče projekti. Celó kritiziral bi tisto poglavje. In nekaj bi rekel – pokritiziral bom nekaj output-ov iz tega poročila. Nekaj priporočil, ki se mi zdijo seveda splošno znana ponavljanja, spet splošno znanih priporočil.

Za to ni to najboljša osnova, ne? Za pripravo Programa varstva okolja. Ker mu manjka nekaj radikalnih napotil. In seveda tudi manjka mu, že tudi v sklepu gospe predsednice Dunje Piškur – manjka tudi beseda – dobro počutje.

Zakonodaja varstva okolja govori o zdravju in dobrem počutju. Ne? Ljudi in vseh živih bitij. Že – rekel bi v svojem osnovnem izhodišču.

Jaz se bom sprehodil pravzaprav preko tega, kar je bilo zdele mal predstavljen.

Jaz mislim, da na vodah se vztrajno pojavlja, pitna voda, ne? Se vztrajno ponavlja pravzaprav blaženje problema, ne? Kljub temu seveda, da indikatorji kažejo, ne? Da se tam na meji sprejemljivega stvar giblje, je treba vedeti, da je na pitni vodi in na podtalnici – seveda, treba permanentno upoštevati vprašanje – vprašanje, ki se mu reče – pravzaprav upoštevati je treba v naprej rizike. Tako zvano previdnostno načelo. In tu je premalo poudarjeno, celo tako daleč, da smo mi očitno financirali en projekt, ne? Projekt, ki je opozoril, da je zdravju bolj škodljiv zrak, kot voda. V Ljubljani. Oprostite, to je zločesta ugotovitev. Ker ne vem kaj seveda iz take ugotovitve izhaja? Ali izhaja, da bomo zdaj vodo – varovanje podtalnice zanemarili. Pa šli v vprašanje zraka, ne? Ali kako? Oba problema je seveda treba reševati brez diskusije. In tukaj ne more biti kaj je bolj in kaj je manj zdravju škodljivo. Ampak vsakega se rešuje v kontekstu – tistem, v katerem so seveda rešitve. Med drugim tudi predpisane. Ne? Recimo že tudi – čemu služi ugotovitev, da ne smemo enačiti kakovosti pitne vode s kakovostjo podzemne vode? Ne vem kdo to enači, ne? Amaterji to enačijo, ne? Vendar moramo reči, da se v primeru Ljubljane dogaja kaj? Ne? Toženje, toženje – gospod Keber je tudi ovaden, ne? Gospod Kopač ostane pa živ. Problem je pa v podtalnici. Ne? To kaže pravzaprav na to anomalčno sliko tudi pri tistih, ki seveda nekako v neki sceni izven te uradne scene pravzaprav nastopa. Tako da, na televiziji sem videl, ko so streli leteli v gospoda Kebra, se je gospod Tavzes nasmihal, ne? Ker on je pričakoval, da bodo strelice nanjga letele, ne? In seveda tu se nanaša vprašanje tudi na tisto, kar je bilo prej tu rečeno – monitoring. Kaj mi za en monitoring imamo? Ne? Mestna občina po zakonu je morala narediti dodaten monitoring tam, kjer je državni monitoring obvezen. In monitoring, se mi zdi, da je osnova tudi bodočih projektov.

Jaz si ne bi želel projektov, ne? Kjer so output-i - ta, Ne? Da je zrak zdravju bolj škodljiv, kot voda. In tudi vprašanje je bilo, kako predstaviti indikatorje. Jaz mislim seveda, kako te

indikatorje prikazati. Temeljna napaka indikatorjev in tudi sicer je, da ne zbiramo in hranimo osnovnih indikatorjev, ki se jih potem lahko procesira, ne? In da se ne hranijo, v principu ne hranijo izvedeni podatki. Za prikaz so pa znane – to, kar pogledaš že kar v – kaj je že tole? Kaj imamo mi? Kaj že imamo? Te sheme dobiš že kar notri v – v programsko. In jih potem seveda skozi znane rutine kažeš.

Važen je seveda monitoring. Veliko bolj važen, kot vsaka druga reinterpretacijska študija. Še posebej, če ima napačne cilje.

Torej, tudi ne vem kaj pomeni to – kakovost pitne vode, pa kakovost podtalnice. Ali pomeni to, da se pitna voda bo pa pol z vodarno s posebno predelavo pol urejala? In tako naprej. Jasno je treba povedati, da v Ljubljani se to dela s preventivo na njivah, ne? Ne pa z vodarno za predelavo vode. Boljše je denar seveda, ki bi bil za tako vodarno uporaben – dati v preventivo, v kmetijstvo, ali pa vsaj za spremembo kultur, kot pa sicer.

Krovni potencialni krivci. Zanimivo vprašanje. Jaz bom povedal na primeru pomora rib v Ljubljani. Zakaj ne znajo najti tistega, ki je tukaj notri? Ali pa zakaj ne znajo najti recimo tudi sicer onesnaževalce zdajle, ko jih iščejo, ne? Po Ljubljani. Preden se naredi ta načrt intervencije ob havariji ekološki. Obstojta nekaj, čemur se reče inventarizacija. Ali pa identifikacija potencialnih onesnaževalcev. Ne boste verjeli. V Ljubljani imamo načrte intervencij. Nimamo pa predhodne faze. Za mene je to kaznivo dejanje.

Tako v pomoru rib nismo vedeli, kdo je potencialni – za posamezno snov spustit v vodo. Pa se točno ve – po Ljubljani gor, katera podjetja so. Predpisano je ekološko knjigovodstvo. Koliko muk rabijo pri gospodu Šraju, ne? Tam, k je tam nekaj imel, da je iz knjigovodstva input-ov in output-ov, ugotovijo, koliko je možne odpadne snovi.

To pomeni, v resnici vzpostavljenem sistemu – tam naj se obrne tudi naš zavod, če hoče identificirati probleme. In, če hoče – če govori, da je identifikacija onesnaževalcev republiška zadeva. Vsaj v načrtih obrambe pred havarijo. Pred ekološko nesrečo – dajmo mi imeti te študije, da ugotovimo, kje so podjetja. Kar je seveda lahko ugotoviti. Kje so podjetja, ki potencialno seveda spuščajo stvari. Lahko pa seveda tudi ugotovimo, kje so bila podjetja, ki so zakopavala sode. To ni nobena metafizika. Ne? In en urejen informacijski sistem bi to, ta opozorila moral imeti. Ki so pa seveda izostala. No, ob pomoru rib je izostalo tudi to, da se dva ministra nista zmenila kdo plača. Kdo plača vprašanje, ki se mu reče – katera snov je pomorila ribe? Ne? Ne? Un iz Joževa Štefana bi moral priteči v sekundi. Snov pogledati, nakar bi se lahko ugotovila ekološka škoda. Ne. Dva ministra med sabo se nista zmenila kdo plača. Naši načrti pa perfektni. In – štab za obveščanje seveda reče – ker medsebojno niso plačani... Oni iz Štefana ne pridejo, ne? Gospa županja točno ve. Potem je gospod Notar naročil – pol se je pa ugotovilo, da ni pristojen plačati. In podobne reči.

Skratka sistemi ne delujejo tam, kjer so dognani. In tam, kjer imamo tudi načrte intervencij sprejete.

Torej, jaz bom tako rekel, kljub vsemu se je iz teh podatkov dobro izkazalo, da SO₂ ni problem. Da NO₂ tudi ni več problem. Skratka, da ni več, rekel bi tako zvano onesnaževanje v tem smislu kvalitativen problem.

Pač pa je škoda, ker niso združili treh stvari skupaj. Prašni delci, CO₂ in pa toplotno polucijo. V prometu. Zakaj namreč gre? Vsi ti trije so v porastu. Vsi ti trije so zdaj problem, ne? Ni več žveplo problem. To je zdaj problem. In vsi ti trije parametri imajo isto rešitev. Odgovor tukaj je – model .../// v angl. jeziku – nerazumljivo/// ... to se pravi – razdelitev javni promet, osebni promet. To je, oprostite na momente – flauza. Ne? Tako, kot gospod Notar ne ve rešitve na avtocesti, na obvoznici, ne? Je seveda ponavljanje te rešitve v centru brca v prazno. V centru je rešitev samo ena. Krajše vožnje. In pa seveda, kot primarna rešitev. In pa zadrževanja manj. Danes imamo vse pred semaforji. In za vse to seveda je isti odgovor. Enosmerni promet. Enosmerni promet v centru pomeni – spraviti kritične točke v mestnem jedru na 15 do 20 procentov. Če je radikalen. Če pa ni radikalen – že samo s štirimi križišči.

To se pravi Ajdovščina... s štirimi križišči – Ajdovščina, Ledina, Šubičeva in pa Krekov trg – spravimo stvar na 30%. Iz 100% rekel bi levih zavijalcev. In to je ključ. In istočasno seveda bomo povzročali izrazito neko metafiziko, ki se ji reče – mesta nad 250000 – po evropski direktivi, morajo imeti narejeno prometno študijo. In morajo imeti narejen računalniški model, da bi videli, kakšen je vpliv prometa na zgradbe in od zadaj za zgradbami. Ne boste verjeli. Ne boste verjeli – ta računalniški model imamo – trodimenzionalen. Ga imamo že, ne vem – že 15 let tamle pri gospodu Jurančiču. Kar pomeni, da vsak, danes so programi, ko vsak lahko sprocesa zadevo v trenutku. To vsi ti, ki imajo licenco za ekološke študije, ne? Imajo te programe. V trenutku lahko nekaj, za kar nas bo gonila leta 2007 in pozneje, ne? Rekel bi – Evropa. V trenutku lahko speljemo. Ne, mi delamo zapore prometa. Na dvosmernem sistemu, ne? In seveda zato naredimo prometno zmedo. In seveda še več zadrževanj. Še več čakanj. Še več polucije na vse tri, vse tri elemente. Ampak, čez par let bomo rekli, zdaj imamo evropsko direktivo. Zdaj bomo pa digitalizirali stavbni fond centra. Ta je že digitaliziran. In je zato seveda – mi lahko naredimo radikalni korak. Potem pride pa v poštev delitev na osebni in javni promet. Ki bo šele v teh pogojih tudi smiseln. Dokler avtobus vozi, kakor vozi, - ja, vi ne morete spremeniti strukture prometa v Ljubljani. Ne?

Onesnaženost tal. Seveda obstojajo študije. Samo so že malo starejše, ne? Saj veste, potok, ne? Čez sedem kamnov bister teče. V novem času je pa treba povedati – kamni so pa zastrupljeni, ne? To je pa tisto, kar pomeni seveda, da mi ne moremo več v starih rekih, seveda se iti to. Ampak, mi vse to vemo, kje in kako je pač rodovitna prst danes zastrupljena tako ali drugače. Točno se ve, da gre iz centra ven ta polucija. Ne? To se pravi – bližje je centru – več je tudi težkih kovin v tem. Če drugega, to lahko na podobnih primerih Celja, ali pa kakor – koli druga so to naredili. Seveda – seveda se da to urediti.

Torej, ravnanje z odpadki seveda je problem. Ne? Predvsem je problem odlaganje, ne? In pri odlaganju je treba povedati kaj je problem. Predelava, da pridejo na deponijo samo inetrni odpadki. Ne pa da tam kurimo plin, ne? Čim več organskih snovi tja. Pa čim več bakel, ne? Naj bi bil koncept. Oprostite, to je skregano seveda – prvič z zakonodajo in z zdravo pametjo, ne? Ampak, kaj čmo. Mi imamo samo polovične rešitve v neskončnost. In denar, ki je predviden v državi za sanacijo tega, se uporablja za kaj? Za bakle. To je po moje seveda nezakonita uporaba. Temu ni namenjena taksa. Energetski izrabi ni namenjena taksa na odlaganje. Če pa nimamo investicij, moramo pa to takso vrniti državi. Ker namen takse je, ne da se taksa porabi kjerkoli, ampak, da se porabi za tisto, kar je seveda v okoljske namene pravo.

Kar se tiče okoljske policije. Moram reči, da smo ravno danes sprejeli prekrškovno, ne? Policijo. Ne? Tako, da tu ni problem. Problem je v tistem, kar sem prej povedal. Kdo je izvor okoljske škode? In kdo je tisti, ki lahko okoljsko škodo uveljavlja? Ne? Prekrške za male stvari bomo znali hitro – kasirali. Drug problem seveda je v tem, ali so pa dane podlage za to? In to so seveda vsebinska vprašanja.

Torej ta - stalno zgovarjanje na neznane krivce. Prejle, na prometu sem pač povedal, kako se radikalno pristopa k posameznim rečem. In seveda bo treba na podtalnici enako radikalno nastopiti. Če ne drugega, spremembo kulture. Zakaj mora samo ena kultura biti, če že ne bomo šli v ekološko kmetijstvo? Ker previdnostno načelo je seveda popolnoma jasno. In – in iz naslova seveda prestrukturiranja, je treba s tem vendar začeti.

Z nakupovanjem par parcel. To, kar smo si v tem mestu zmislili, ne? Mi ne moremo pokriti vse tiste površine, ki nam seveda generira... in kmetijstvo je tisto, ki generira, ne? In nekaj neznanih na urbanem področju je tisto, kar nam generira to pot – rekel bi onesnaženje podtalnice. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo ima gospod Železnik.

G. JANEZ ŽELEZNIK

Hvala lepa gospa županja, spoštovani vsi prisotni. Seveda bi se rad izognil ponavljanju. Vendar, ker sem zapisal, bom tudi povedal. Moram reči, da me to poročilo zelo zadovoljuje. Tudi predstavitev, interpretacija njegova. In, konec koncev bi si želel, da bi tudi okolje sledilo taki kvaliteti, kot – kot je to poročilo.

Bi, imam pa namen predvsem opozoriti na dve, na dva... No, še tole bi rad rekel k temu. Morda pogrešam nekoliko ravno tega, da bi pri vsakem poglavju, kjer obravnavamo te sestavine okolja, bilo koristno in prav, da bi našli nekatere obveznosti, ki bi jih na takih področjih morali storiti. Vem, da ne v trenutku in takoj. Pač pa postopoma. Tako, da bi vedli, kaj od tega uresničujemo. Če kaj zaostaja, pri čemer zaostajamo. In tako naprej. To je seveda povezano tudi s sredstvi. Vedeti pa moramo in to ves čas, da je pravzaprav zdravo okolje, da ima zdravo okolje svojo ceno. In, da bo ta cena vsako leto višja. Če teh stvari ne bomo pravočasno poskušali kar najbolje regulirati v jedru. V zasnovah. In tudi v obnašanju ljudi. Tudi v dnevnem obnašanju ljudi.

Želim pa opozoriti na dva problema. Prvi je tale. Sestavni del okolja je – so seveda zelenice, zasajena drevja, drevesa ob ulicah, cestah, poteh, ki pomembno prispevajo ne samo k izgledu, marveč tudi k počutju in seveda uravnavanju okolja. Toda, naj opozorim na pojav, ki ga že nekaj časa spremljam, da so drevesa, ob pomembnih naših žilah – ob Dunajski cesti, ob Vojkovi cesti, v zadnjih dveh letih občutno propadajo. Občutno – morda je celo nekaj sto, preko sto pa zanesljivo dreves starih deset do petnajst let, ki so v zadnjih dveh letih se posušila. Zanimivo samo na eni strani. Na levi strani ene od takih cest, recimo. Jaz verjamem, da so take stvari – ne samo tipične za bežigraske predel. Marveč tudi drugod. In, da to ni problem samo okolja, marveč tudi podjetja, ki mu pravimo Komunalno podjetje Rast. In, da bi – tu ne gre zdaj samo za škodo, ki s tem nastaja. Marveč gre za pojav, ki je povezan z okoljem in bi ga kazalo temeljito, ne samo razčistiti, ugotoviti vzroke. Marveč tudi zagotoviti, da se v bodoče zasajeno drevje ne bo na ta način uničevalo. To je velika tudi materialna škoda, ki pri tem nastaja.

Drugo vprašanje s tem v zvezi, bom krajši – moj sogovornik. Je pa vprašanje ozaveščanja ljudi. Ozaveščanja. Mi govorimo tu o zbiranju, o ločenem zbiranju odpadkov. Toda, moram povedati, da je sicer odziv kar primeren. Vendarle, ko opazuje človek nekoliko bolj podrobno, vidimo – vidim, vsaj opažam te stvari močno, da so mnogi prebivalci in stanovalci izjemno brezbrilni do te akcije in do vsega tega. Ki navsezadnje tudi ni zastoj. Konec koncev bi rekel selekcija tega, tega odpadnega materiala ni enostavna. Ni brezplačna. Ni zastoj. Stane. Nam se vrača v proizvodnjo nazaj. Hkrati pa seveda zmanjšujemo tisto, kar obremenjuje zemeljsko površino s svojo nesnago. In z obremenitvijo. Mislim, da bi tu morali neprimerno več storiti tudi preko četrtnih svetov, svetov četrtnih skupnosti. In preko njih tudi vplivati na odbore stanovalcev stanovanjskih objektov. Tako, da bi tukaj preko njih prodrli in prodrali do stanovalcev in jih opozarjali na to potrebo po tem. Kajti, konec koncev, tudi, če boste imeli zraven – zraven standardnega smetnjaka, kontejnerja, tudi kontejnerje za – za posebno zbiranje, se bojo ljudje – brezbrilni ljudje – ne glede na to – tega ne bodo držali. Zato mislim, da so, da bodo nujno potrebne v tej smeri tudi akcije, da tako rečem. Opozarjanja in ozaveščanja prebivalcev, da bi v tem pogledu te stvari tudi neprimerno bolj spoštovali.

In še na nekaj bi rad ob tem opozoril. Ta problem okolja, seveda ni problem samo Ljubljane. Problem Save, čiste Save ali pa čiste Ljubljane, ki teče neposredno skozi Ljubljano. Problem samo Ljubljane, ampak vseh tistih občin in vseh tistih subjektov, ki ob njej tudi delujejo in živimo. Tako, da – da so seveda stvari take, da bi konec koncev človek moral reči

takole – vsak pred svojim pragom. In, če bi vsakdo prispeval neprimerno več, pomembno več k temu, potem to okolje ne bi bilo tako. Ne bi bilo tako, še vedno, tako neprijazno, kot je.

Vsekakor pa še enkrat povem, da bom z vsem – z vsemi silami podprl te aktivnosti, na katere opozarja ta analiza. In to poročilo. S tem, da – še enkrat rečem – da bi zavodu resnično priporočal, da bi deloval sinhronizirano, v skladu s tistimi subjekti, komunalnimi, ki tukaj lahko pomembno prispevajo. In v tem vidim tudi to funkcijo zavoda.

In seveda tudi temi, temi našimi komunalnimi točkami spodaj. To so pa četrti svet četrtih skupnosti, na katere se mi zdi, da moramo vedno nalagati – bi rekel – nalagati svoja pričakovanja. In od njih tudi pričakovati, da bi šlo v tej smeri veliko več, kot doslej č-prispevali. H vala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo razpravo, gospod Jazbinšek.

Gospod Železnik, prosim, če se izključite.

G. JANEZ ŽELEZNIK

Hvala lepa.

G. MIHA JAZBINŠEK

Pa ne zato, ker je rekel gospod Železnik. Ampak zato, ker je bila tudi prej uporabljena beseda ozaveščanje. Kadar slišim besedo ozaveščanje, me spomni vedno na nekaj, čemur se reče – ujemite tatu, ne? Tisto, kar mora narediti služba, mesto in drugi, ne? Rečejo – bo naredilo ozaveščanje. Še malo, pa bom, ne? Tako, kot Goebbels, ne? Ki je rekel – kadar slišim besedo kultura, se primem za pištolo. Še mal bom jaz, seveda začel govoriti, da kadar slišim besedo ozaveščanje – se primem za pištolo. Kadar gre za resna vprašanja, ne? Varstva okolja.

No, kar se tiče pa ravnanja z odpadki, pa repliciram na tisto, da se k navadnemu kontejnerju da zraven še kontejnerje iz naslova – rekel bi – ločenega zbiranja, ne? Bi priporočil našim službam, ne? To se pravi javnemu podjetju, ki je do sedaj te otoke ekološke postavljaj brez pravne podlage, ne? Zdaj jih pa še zmeraj postavlja brez pravne podlage. Da naj vsaj na Mestnem trgu gospa županja, ne? Na Mestnem trgu naj uredi te ekološke otoke. Lepo prosim, pejte si jih pogledati tja pod – pred Mallanom in podobne reči. Kajti, seveda dobro počutje meščanov, je tudi – je tudi element varstva okolja. Dobro počutje. In oprostite, tako, kot so – kot je Javno podjetje Snaga in naš načelnik lociral ekološke otoke na Mestnem trgu, temu se reče vizualna polucija. In vizualna polucija – prosim lepo, da se na Mestnem trgu uredi. V prid estetski podobi Mestnega trga. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Omerzu.

G. BRANKO OMERZU

Ja, hvala lepa gospa županja. No, jaz imam nekoliko drugačno mnenje od kolega Mihe Jazbinška. Namreč, če bi tudi okoljski ministri, ki smo jih imeli v samostojni Sloveniji, ali pa tam od leta 90 malo več naredili na področju ozaveščanja, bi bili marsikateri že ozaveščeni. Ne pa da smo v devetdesetih letih celo iz šol metali razne eko programe et cetera, et cetera –

in da smo celo v devetdesetih letih puščali nekatere sanitarne deponije, ki so bile namenjene zgolj za komunalne odpadke, za dovoz razno raznih odpadkov iz razno raznih fabriških dvorišč.

Pa še eno, gospa županja, glede na to, da je Miha včasih – kolega Miha, gospod Jazbinšek – nepredvidljiv. Jaz bi vendarle predlagal, da mogoče imamo na vhodu v to hišo še kakšen tisti rentgenski opozorjevalec. Da ne bi slučajno res s kakšno pištolo prišel.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja ima besedo za razpravo gospa Barbara Miklavčič.

GA. BARBARA MIKLAVČIČ

Hvala lepa za besedo gospa županja. Jaz bom...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim za mir v dvorani...

GA. BARBARA MIKLAVČIČ

Bi se pravzaprav na začetku kljub vsemu zahvalila Zavodu za varstvo okolja in dr.

.....konec 1. strani II. kasete.....

...v poročilo. Oziroma, kot osnova za pripravo Programa mestne občine za varstvo okolja. Nekaj čisto splošnih pripomb na samo strukturo poročila. Namreč, na – mogoče bi bilo dobro, običajno imajo takšna poročila na začetku, ali pa na koncu nek povzetek. Tako, da si ljudje lahko pravzaprav preberejo kakšno je neko celovito stanje. Ker mestni svetniki pravzaprav nismo strokovnjaki za vsa področja. Še sploh pa ne za tako specifična.

Potem na – kar nekaterih mestih pravzaprav manjka ocena stanja, oziroma analiza glede na predhodna leta. Ker, če mi imamo pred sabo neko oceno stanja, potem bi želeli vedeti kakšni so bili pravzaprav v preteklosti zastavljeni cilji. In zdaj kateri cilji so bili tudi doseženi v tem času. Zato bi pravzaprav predlagali, predlagala, da bi vključili v – v program varstva okolja, oziroma mogoče tudi v poročilo vse – spisek vseh zakonov, odlokov, podzakonskih aktov in pravilnikov. In seveda v kakšni meri so bili zdaj ti predpisi realizirani. Namreč, to tukaj iz tega poročila ni jasno.

Vemo, da smo ogromno enih predpisov sprejeli. Ogromno enih odlokov. Ne vemo pa v kakšni meri so se ti realizirali.

Potem manjkajo v bistvu viri za določene podatke. Saj recimo na področju narave, manjkajo recimo kje – ko je bilo kartiranje izvedeno. Zdaj, kdo, oziroma popis določenih vrst. Kdo jih je popisoval, kdaj so bile popisane, ne? To so res take stvari, ki sodijo v neko verodostojno poročilo.

No, potem recimo manjka tudi recimo območja, ki padejo pod naturo, ne? Seznam celovitih ob... vseh območjih, na območju MOL. Ker, namreč tukaj mislim da je omenjeno samo Ljubljansko barje, ne pa tudi ostala področja.

No, to je kar – to bi rekla, kar – to so neke take splošne opombe.

Zdaj pa na samo vsebino. Zdaj, jaz moram reči, da se strinjam z razpravljavci, ki so pred mano nekako ocenili, da iz tega poročila veje, da pravzaprav je na območju naše občine, da prevladuje problem zraka – onesnaženosti zraka, pred onesnaženostjo vode. Zdaj mogoče, jaz ne bom to polemizirala do onemoglosti. Mogoče tudi to, lahko to celo, da je res, ne? Vendar je to nekam cinična ugotovitev, ne? Namreč tudi, če greste pogledati pod poglavja o oceni – pač oceni zdravstvenega tveganja, ne? Tam se pravzaprav žonglira z nekimi podatki, koliko atrazina bi človek moral z vodo požret, ne? V desetih letih, recimo. Zato, da bi recimo zbolel. In, to – to je, mislim, vsi vemo, da ljudje ne uživamo vendar vse življenje samo vodo, ampak uživamo še marsikaj, ne? Ampak, na koncu potem pove, da je mogoče pa, da s hrano pravzaprav – da je zdrava hrana še tudi pomembna. Pa da je gibanje bolj pomembno. Zdaj, take stvari v – v – v Poročilo o stanju okolja žal ne sodijo, ne? Ker poročilo o hrani, ali je zdrava, ali ni zdrava, to seveda sodi v poročilo o – poročilo neke prehranske politike, ne? In ne moremo se zdaj zgovarjati, da je seveda pomembno tudi to, da se ljudje gibljejo, ne? In da jejo dobro hrano, zdravo hrano. In, da zato pač onesnaženost vode ni sama na sebi takšen problem.

To, to bi bilo kar se tiče vode. Mislim, kar se tiče vode, bi povedala še to, da nekako ne razumem, oziroma bi rada pojasnilo v zvezi s podatkom, da poraba vode na glavo prebivalca pada v Mestni občini. Ta podatek naj bi bil izračunan na osnovi prodaje od Vo-Ke. Zdaj pa, meni – moram reči, da mi ta podatek nekje ne gre v račun. Če pa je temu res tako, bi bilo pa dobro to ugotoviti, zakaj je temu tako? Ne? Ker, jaz ne vem, ali se ljudje kaj manj tuširajo? Ali se – ali ljudje, ne vem – ne? Ker nimam občutka odkod je zdaj ta podatek, ne? Recimo tudi ni nekega podatka o izgubah vode v vodovo... mislim, vodovodne vode, ne? Zdaj, jaz recimo po računu, ki ga plačujemo. Jaz živim v več stanovanjski zgradbi in račune za vodo plačujemo po števcu. Seveda pa cela hiša plača vse, ne? In, ko nam to razlagajo zakaj mi recimo plačamo pogosto več, kot je recimo tisto po števcu? Nam to pač obrazložijo s tem, da prihaja seveda v vodovodnih ceveh do določenih izgub. In seveda vsi stanovalci, lastniki, moramo seveda te izgube plačati. Ne? In zdaj bi recimo bilo zelo koristno narediti neko oceno, koliko pravzaprav vode se v vodovodnih ceveh izgubi.

To bi bilo zdaj to. Potem bi se dotaknila problema hrupa, ne? Zdaj hrup seveda jasno, da je eno od pomembnih vprašanj kakovosti bivanja. In je problematično, ne? Samo omenjajo se recimo petarde, omenja se preleti zračnih plovil. Razni poki, ne? Nek ne vem kakšen impulzni hrup, ne? Bi pa jaz res rada vedela, čemu je bilo potrebno v temu poročilu tako zelo izpostavljati zvonjenje cerkvenih zvonov, ne? Mislim, da to res ne more, to vprašanje se postaviti ob bok nekemu impulznemu hrupu, ki ga doživljamo s petardami. Mislim, ker cerkveni zvonovi, mislim, da sodijo v neko folkloro. Oziroma v neko tradicijo. In v neko ozadje, ki res ni primerljivo s poki petard. Zdaj, res pa je dobro mogoče, da smo iz tega poročila celo ugotovili, koliko cerkva imamo v Ljubljani, ne? Samo je res nekoliko, neko nesorazmerje, ne? Z drugimi problemi, ki bi bili mogoče bolj pomembni, oziroma vredni neke obravnave v takšnem poročilu.

Zdaj, recimo ni v tem poročilu omenjenega svetlobnega onesnaževanja. Prav tako recimo ni vpliva, ravno kar bomo, oziroma smo že v zimi, ne? Soljenja v zimski sezoni. To je, recimo – to so stvari, ki bi jih meščani po moje zelo radi vedeli.

Potem, zdaj recimo za pripravo enega takega programa, ne? Jaz se strinjam z razpravljavci, ki pravzaprav izpostavljajo vprašanje sinhroniziranega delovanja Zavoda za varstvo okolja, v okviru naše uprave, ne? In zdaj kako, v kakšni meri se zavod pravzaprav povezuje z ostalimi oddelki mestne uprave. Glede na to, da je direktor tega celo resnično poudaril, da je del te uprave. Po moji oceni bi glede na to potem moral na nek način odigrati neko koordinativno vlogo. Zato, ker zdaj – ne more zdaj en Zavod za varstvo okolja sam po sebi pripraviti nek program varstva okolja. Jaz mislim, da mora to biti skupen projekt mestne občine. In bi morali pri tem, seveda vsi različni oddelki – od tega tisti, ki prostorsko načrtujejo nekako, na

nek način tudi nek svoj input dati. Zdaj, zakaj – zakaj to pravim? Namreč, po Evropi programi varstva okolja rastejo od spodaj navzgor. To pomeni, da se oblikujejo pravzaprav dejansko na lokalnih ravneh. Veliko bolj, kot iz zgoraj navzdol. In v bistvu gre za to, za pristop ozelenitve mestne uprave, ki nato prehaja na drug nivo – na raven državne uprave. Kaj hočem s tem povedati? Na primer, moralo bi se, zdaj Zakon o javnih naročilih – vsaj tisti, ki velja... Vsaj direktive, evropske direktive na tem področju že imajo, upoštevajo tako imenovane okoljske standarde pri javnih – pri pač dodelitvi teh, dodeljevanju teh naročil. Za gradnjo stavb, ki se pač gradijo iz javnih sredstev. Ker, kdo pa bo pokazal primer, ne? Državljanom. Če ne bo to država na svojih lastnih primerih, kako se gradijo stvari. Tako, da recimo, jaz mislim, da bi se morala gradnja, skratka to, kar gradi mesto Ljubljana, bi moralo pač biti primer neke skrajno varčne gradnje. Skrajno v k bistvu tudi – vsi te – tudi v bistvu energetske učinkovite... energetske učinkovite gradnje.

No in to bi recimo, tak usklajevanje tega zavoda z drugimi – to bi, z drugimi oddelki, bi to lahko pač prineslo.

Zdaj, kar se tiče samih odpadkov. Samih, mislim – pr0blem odpadkov mislim, da je obravnavan na način, da se poudarja samo ravnanje z odpadki. Ni pa veliko govora o preprečevanju nastajanja odpadkov. Skratka, vse gre v to smer, kako bomo zmanjšali stroške ravnanja z odpadki. Skratka tudi, če se pove, da smo začeli z ločenim zbiranjem odpadkov. To naj bi služilo zmanjševanju stroškov, z ravnanjem. Zdaj pa, jaz se vprašam – za koga se bodo zmanjšali stroški ravnanja z odpadki? Ker, kot državljani, kot potrošniki, jaz mislim, da mi plačujemo vedno večje račune za to.

Zdaj, vsi smo seveda pripravljeni, meščani jasno, da morajo k temu prispevati.- Ampak, ne moremo preprosto – vprašam pa se, zdaj, če mi, ko smo začeli z ločenim zbiranjem odpadkov.- Ali mi pravzaprav zdaj sebi zmanjšujemo stroške? Ali zmanjšujemo stroške ravnanja sami industriji?

Zdaj, kar se pa tiče monitoringov. To pa jaz moram reči, da se strinjam, da se ti monitoringi izvajajo na različnih koncih. DA to izvaja mestna uprava.- SA to izvaja država. Ker v bistvu edino s temi navzkrižnimi podatki je mogoče priti do nekih verodostojnih podatkov.

Toliko bi imela za enkrat, pa hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Mislim, da je čas za oddih. Predlagam pol-urni odmor. Sejo nadaljujemo ob devetnajsti uri in deset minut, če nam bo uspelo. Hvala lepa.

-----o d m o r

Za enkrat so prijavljeni še štirje razpravljavci.

... iz dvorane – nerazumljivo....

Z akademsko četrtjo, nam uspeva nadaljevati sejo. In prvi je zdaj po odmoru k besedi prijavljen gospod Mihael Jarc. Za njim bo razpravljala doc. dr. Bojana Beović. Izvolite gospod Jarc.

G. MIHAEL JARC

Drage svetnice, županja, spoštovani svetniki. Verjetno bi bil eden najsrečnejših v tem mestnem svetu, pa najbrž še kdo drug, če nam ob tem poročilu ne bi bilo treba nič razpravljati. - To se pravi, da bi bilo stanje okolja po vseh parametrih in na vseh področjih, okoljskih, vsaj zadovoljivo. Oziroma popolnoma idealno.

Ker pa očitno o temu ni tako, je pač razprava k temu poročilu – sledi. Najprej bi se zahvalil Zavodu za to poročilo, ki je po moje verodostojno. Edina kritika je mogoče ta, da dobimo poročilo za leto 2003d šele v decembru 2004. Dobro bi bilo, če bi ga dobili vsaj junija, ali pa kaj prej. Verjamem, da je bilo treba podatke zbrati, urediti. Pa sigurno še vrsta drugih stvari. Vendar pa bi bilo dobro, če bi bilo to poročilo prej.

Seveda, bom predvsem razpravljal o vodi, pitni vodi, podzemni vodi. Ker bi se drugače pač izneveril listi, ki jo zastopam v tem mestnem svetu. Pa ne samo zaradi tega, ampak tudi zaradi tega, ker je bilo na področju vode, podtalnice, pitne vode – najmanj tistih Smeškotov. Oziroma tistih figuric z okroglimi usti. Torej, pri vodi smo bili priča največ teh znakov z navzdol obrnjenimi ustnicami. Tako, da je pravzaprav – tudi predhodniki so to pokazali, da so največ časa posvetili pač podtalnici. Oziroma vodi, ki jo Ljubljanci pijemo iz podtalnice. Če bi čisto na kratko šel skozi to področje, je takoj v drugem odstavku, se mi zdi, da je pač ena pomanjkljivost, ne? Kjer pravi, da je edini vir pitne vode za Ljubljano podzemna voda Ljubljanskega polja. Torej, edini vir, ki se izkorišča za pitno vodo v Ljubljani. Kdo pa pravi, da ni kje v bližini občine, ali pa mogoče na sami meji, ali pa v sami občini – še kakšen drug vir, ki bi ga občina lahko izkoriščala. Pa bi bil mogoče bolj čist, bolj neoporečen. Kot pa ta, ki zdaj služi za prehrano. In pitje.

Uvodoma se tudi ugotavlja, da je podtalnica, oziroma pitna voda ogrožena predvsem s pesticidi. Z eno besedo tukaj pač spadajo notri sredstva za zatiranje insektov. Plevela. Omejevanje rtasti plevela in tako naprej.

Potem bom pa že kar gospodu Černjaku odgovoril, ki je rekel, da zakaj je treba da monitoring podtalnice, oziroma pitne vode opravlja država in mesto. Je bilo že odgovorjeno, je že gospa Miklavčičeva povedala. Da pač je verjeti dobro, še boljše pa preverjati, ne? Tukaj, v tretjem odstavku gospod Notar navaja, oziroma zavod njegov, daje podzemna voda ljubljanskega polja – ni tako kakovostna, kot so kazali rezultati državnega nadzora. To se pravi, da je mestni monitoring bolj pogost. In pa je dejansko bolj lahko ugotovimo, dejansko več parametrov, oziroma na večih mestih in časovno – v gostejših frekvencah – to zadevo v zvezi z neoporečnostjo, oziroma oporečnostjo pitne vode, gre bolj zaupat pač mestnim podatkom.

Seveda, če bi se zavod samo omejil na golo poročilo o stanju. Se pravi, da se ne bi zavod spuščal v ocene zdravstvenega tveganja glede zraka, vode, hrupa in tako naprej – bi pri vodi omenil pač, da tukaj, na strani 90, kjer je govora o zdravstvenem tveganju. Oziroma kaj pravijo rezultati zdravstvenega tveganja. To se pravi vpliva teh onesnaževal v pitni vodi na človeški organizem. Je tukaj ena kratka ocena, ki je po mojem, oziroma sem prepričan prepisana iz tistega dela, ki ga je Inštitut za varovanja zdravja Republike Slovenije dal bivšemu ministru za zdravje, ko je pisal odločbo za to, da v Ljubljani lahko pijemo vodo, ki je, glede na evropske mejne vrednosti, občasno, v nekaterih vodarnah pa stalno presežena z vsebnostjo pesticidov, razgradnih produktov. V zadnjem času, kot smo slišali tudi kroma in tako naprej. Torej, tukaj gre za čisti prepis. Torej to, kar je Inštitut za varovanje zdravja napisal, kot državna ustanova, seveda, je bilo v prid temu na kar je bivši minister se oprl, ko je dal pač začasno dovoljenje za uporabo pitne vode, ki vsebuje več posameznih fitofarmaceutskih sredstev in njihovih razgradnih produktov, kot pa je evropska varnostna norma. Se je pa tukaj tudi izpostavila dilema, oziroma moram reči, da je taka ocena, ki jo je zavod povzel, kot češ, da so tveganja za zdravje mnogo večja pri zraku, kakršnega imamo Ljubljanci, kot pa pri vodi – gre pa tukaj pač za seveda eno dilemo, ki je pravzaprav in je bilo ugotovljeno – po mojem lažna. Tudi se spomnim, ko je v parlamentu, ko je bilo tako

imenovano srečanje Globe, kjer je to isto izjavil bivši minister za okolje. Namreč, gre tukaj tudi po mojem za en zamik, ne? Tiste zadeve, ki jih vdihavamo, ne? So, bi rekel – simptomi so bolj raziskani, kot pa zadeve, ki v bistvu naj bi bile nevarne. Pa jih do pred trideset let nazaj nismo uživali. Oziroma niso bile vnesene v človeški organizem z vodo, hrano in tudi kako drugače.

Namreč gre za popolnoma novo področje. In recimo en konkreten primer zadnjih dni, ne? Je bila ta dilema v zvezi z dioksinom in pa z zastrupitvijo predsedniškega kandidata Juščenka, ne? Torej, simptomi po zaužitem dioksinu so bili zdravnikom popolnoma, torej... torej nekaj novega, ne? Ker to se je pač prvič zgodilo, da je nekdo pač verjetno dobil v hrani ali v vodi prekomerno dozo dioksina in je bila dilema velika. Torej, zdaj še na koncu so zedinili. Hočem reči, da je v pitni vodi dioksin, ker ga ni. Ker se ta veže bolj na žive organizme. Ampak, dejstvo je, da je tukaj pač znanost – nekoliko caplja za – bi rekel stanjem, ki smo mu priča. Oziroma v zadnjih letih predvsem, kar se vode tiče. In podatki tukaj tudi kažejo, je bilo – kar se tiče vsebnosti pesticidov, je bila druga polovica osemdesetih let za Ljubljano najbolj kritična. Zdaj se stanje izboljšuje, razen v Vodarni Hrastje, kjer je pač stanje, kakršno je. Recimo tlele imam en članek iz časopisa iz junija 2003, kjer pač na vodovodu, ne? Ugotavljajo, da bo ta obstojnost v Hrastju, če ne bi bilo dodatnega onesnaževanja še najmanj pet let. To pač izjavljajo uslužbenci Vodovoda in Kanalizacije.

Se pravi, ne bi niti razpravljajal o teh, bi rekel – verjetnih posledicah na zdravje ljudi, v zvezi z onesnaževanjem v pitni vodi, če sam zavod ne bi na strani 90 te problematike načel. In bi s tem v zvezi rad pač povedal, da imam v rokah eno raziskavo, ki jo je mestna občina plačala, oziroma naročila, kar sem pravzaprav zelo vesel. Ki jo je naredil Kemijski inštitut v Ljubljani. Potem Inštitut za fizikalno biologijo. Naslov te študije, oziroma te raziskave pa je – Uporaba bioloških metod za določanje kakovosti pitne vode. Končno poročilo. Jaz ne vem, ali je kdo to videl, ali ni. Gospodu Notarju je verjetno to poznano. Jaz ne bi zdaj tle citiral zadev. Bom pa samo prebral nekaj – nekaj zadev. Tle so navedeni avtorji. Če kdo želi, mu bom to tudi dal. Tle so na, torej do zdaj se je ta voda ljubljanska, ali pa katera koli se je pač, na podlagi kemijskih metod, so se ugotavljale torej te primesi in tako naprej. Z biološkimi testi, oziroma z biološkimi metodami – prva taka raziskava v Sloveniji, oziroma v Ljubljani. V tujini so bile že narejene. In tukaj so delali – so testirali, bi rekel ljubljansko vodo. Na ljubljansko vodo so testirali različne celice, ne? Tudi človeško celico. In eden izmed testov, ki - za katerega pač oni trdijo – bom prebral – so delali po štirih, petih testih. Eden izmed testov je tako imenovan Kometni test, kjer piše, citiram: Kometni test, ali elektroforeza posameznih celic, je trenutno najsodobnejša in najzanesljivejša kvantitativna metoda dokazovanja genotoksičnih vplivov na jedrno DNA. V našem primeru testne celice, humane celice. Torej to, označi to metodo, kot najbolj verodostojno. Potem pa še povedo, da so prišli do zaključka, da lahko trdijo, da gre za dokazano – da gre za dokazan genotoksičen potencial vzorca. To pomeni, da voda, ki so jo v eni pipi v Ljubljani, saj navaja tudi kje so jo vzeli – da pač – da pač ima vpliv na, torej na to ravnovesje v tej celici. Da poruši to DNA razmerje in lahko pač iz tega sklepamo, da se nekaj v organizmu zgodi. Da pač lahko ta voda, s temi primesmi povzroča raka, ali pa še kaj drugega. Potem berem naprej tukaj, v zaključnem poročilu te – te raziskave. Glede genotoksičnosti pravi, da so predvsem na humanih celicah – se je izkazalo, da so najobčutljivejše, najobčutljivejše pri tem Kometnem testu. Seveda so delali raziskave v tujini na živalih. So ugotavljali, da so prišli do istih rezultatov. Ker pa pač na ljudeh taki poskusi niso dopustni. Oziroma se ne smejo izvajati, so pač – pač prihajamo z zamikom do teh, bi rekel – rezultatov. Jaz o teh stvareh, bom rekel – ne vem veliko. Oziroma, ne bom pa rekel, da ne vem nič. Ker pač nisem po stroki to. Vem pa, da če ne bi nič vedel, ali pa če bi ogromno vedel, ne bi mogel tako sprostiti duha, kot ga pa lahko zdaj, ker pač neke stvari sem pa le malo pogledal in tako naprej.

No, potem pravi naprej tudi te, tudi te – kemiki in zdravniki, ki so to raziskavo delali, pravijo glede uporabe bioloških metod za določanje kakovosti pitne vode v Ljubljani – piše, citiram: Predvidevamo, da genotoksične učinke povzročajo predvsem mešanice pesticidov in njihovih razgradnih produktov, v kombinaciji z nitrati, ki so prisotni v vodi. Čeprav kemijske analize kažejo na nivo dovoljenih koncentracij. V oklepaju Analiza Inštituta za varovanja zdravja Republike Slovenije. Torej, še vedno citiram – dejstvo je namreč, da večino od razgradnih produktov pesticidov ne poznamo. In jih zato, ali pa zaradi njihovih majhnih koncentracij, ne moremo urediti s kemijsko analizo. Njihovi biološki učinki se vseeno pokažejo zaradi medsebojnih interakcij, kemikalij v mešanici in ali interakcij s celičnimi sestavinami bioaktivacija. Znano je, da kombinacija majhnih koncentracij nekaterih organov fosfatnih pesticidov in nitratov, povzročijo do deset tisočkrat večji genotoksični efekt, kot vsaka od posameznih spojin. Konec citata.

Ne bi zdaj tukaj strašil in ne vem kaj počel. Vendar pa očitno znanost kaže, da bi določene zadeve lahko se v času pokazale za škodljive za človeka. Saj od danes na jutri se to ne pozna. To se pozna ob generaciji verjetno. Če pač pogledamo, da je pojavnost raka v zadnjih dvajsetih letih poskočila iz tri tisoč na devet tisoč, se pravi za 300%. Vsega pač ne moremo pripisati boljši diagnostiki, ali pa staranju prebivalstva. Bo že nekaj res. To – to je za Slovenijo, seveda, ne? Podatek.

Torej Evropska unija je sprejela tako imenovano varnostno načelo, kjer je pač določila, da manj, kot 0,1 mg posameznega pesticida ali razgradnega produkta v pitni vodi ne sme biti. Seveda pa, kot laiku verjetno – ne vem, ali me boste kemiki popravili... Tudi, če bi bila samo ena molekula v litru vode, pa bi človek to spil. Pa če dejansko te zadeve motijo žleze z notranjim izločanjem – je po mojem ena molekula zadosti, če človek jo zaužije, da sproži nek proces, ki se izkaže lahko kasneje. Ne vem.

Ravnokar sem pač povedal, da pač ta interakcija, ne? Raznih, raznih učinkovin v vodi, je pa tako, ne? Zdaj smo videli, da imamo še lahkohlapne vodikoogljike. Za katere je rekel pač gospod Notar, da so v Hrastju, zanimivo, ravno v vodnjaku A1, ne? Ki bi moral biti najboljši, ne? Tako gledano. Je največ tega, ne? In pesticidov in krom se povečuje. In trokloreten, oziroma lahkohlapni ogljikovodiki. Torej, te kombinacije teh zadev nikomur niso znane. Oziroma sem povedal, kaj ugotavljajo tukaj ljubljanski, oziroma ljudje, doktorji, profesorji, iz ljubljanske – torej inštitutov, ki spadajo pod univerzo.

Se pravi, dejansko, vsaka nova primes z neko eksponentno funkcijo, poveča možnost dodatnih zapletov. Seveda, bi predaleč šli, če bi karkoli tukaj natolcevali. Ampak, nekaj se pač očitno dogaja.

Zdaj, v izvlečku bom samo še en stavek prebral. Pravijo ti, ki so to raziskavo delali takole: tudi rezultati genotoksičnosti z različnimi metodami in vrstami živih celic, so pokazali, da z najbolj občutljivimi metodami lahko dokažemo statistično signifikacijo odstopanja stopnje poškodbe DNA, od negativne kontrole. Se pravi oni – torej, gospe in gospodje, gre za ljubljansko vodo. Torej, to niso oni notri nekaj namešali, pa pol delali poizkuse, ne?

Torej, toliko, kar se tega tiče. Bi pa v zvezi s tem rad povedal pač, da je pravzaprav – imamo v Ljubljani eno veliko investicijo, ki bo verjetno na konec koncev – rekel – lahko vodnogospodarsko, ekološko investicijo.- To je čistilna naprava v Zalogu, ne? Ta nas bo na konec koncev stala prav gotovo okoli 20 milijard tolarjev. Jaz ne bom rekel, da je ta investicija zgrešena. Začela se je pač v zgodnjih devetdesetih letih, oziroma se je začela načrtovati v poznih osemdesetih. Se je pa prav gotovo zdaj, ker pač očitno ugotavljamo, da pijemo vodo, v kateri držimo praktično svoje noge, za časovno, torej, kar se tiče časovne prioritete, za zgrešeno investicijo. Ker, jaz verjamem, da je bila ta investicija mikavna. Ker pač se ogromni denarji tam obračajo. Veste kakšni špetiri so bili na začetku. Jasno je, da Ljubljana mora tudi svoje odpadne vode očistiti, vendar pa bi po mojem, ne? Kazalo seveda tisto končati, kar je začeto. Bi se pač morali bolj skoncentrirati na to, da bo Ljubljana v bodoče

imela volj čisto vodo. Jaz bom navedel en primer ene naše primestne občine. To so Medvode. Ki so se do nedavnega, oziroma do zdaj, oziroma se bodo še do prihodnje zgodnje pomladi, oskrbovale s podtalnico iz Sorškega polja. Ki je podobno, ali pa malo manj onesnažena s fitofarmacevtskimi sredstvi in njihovimi ostanki. In z ostanki gnojil. In ostanki teh zadev, manj onesnažena, kot ljubljanska podtalnica. Torej, občinska uprava, oziroma občina Medvode se je odločila, da bo poiskala nov vir pitne vode. Torej, jaz sem to zasledil – torej iz medijev, pisanih, tiskanih in pa tudi že prej so mi povedali v Medvodah. Torej, občinski možje v Medvodah so se potem, ko so v Polhograjskih dolomitih, na vrhu Čerena, ob vrhu Čerena, to je nek vrh v Polhograjskih dolomitih, - našli vodo, skupaj z nemškimi strokovnjaki, v globini – ne vem koliko sto metrov – odločili, da opustijo popolnoma vso infrastrukturo na Sorškem polju. Vse črpalke v, v – v vrtinah Sorškega polja, vso zidano infrastrukturo. In preidejo na ta vir, ki je popolnoma neoporečen. Gre za kraški izvir. Ne gre za podtalnico v pomenu ljubljanske podtalnice. Izdaten je pa tako, da bi lahko pol Ljubljane torej oskrbel. Se pravi pol kubika vode na sekundo. To je pač pokazalo se. Tlele imam en kratek sestavek tega. In jaz upam, da bo tista študija, ki je – za katero smo namenili 15 milijonov v proračunu, za leto 2003, kjer smo odškrnili 15 milijonov ljubljanskemu prometu kmalu končana. In, da bodo hidrogeologi - verjetno raziskujejo, vem, da razpis je bil v uradnem listu. Vem, da bomo kmalu to študijo dobili. In, da se bo izkazalo, da so viri pitne vode v bližini Ljubljane. In, da bo možno, bi rekel – vsaj Hrastje nadomestiti. S tem virom pitne vode. Jaz sem prepričan, da če bo ta vir pitne vode blizu meje ljubljanske občine, da bo koštal, da bo stal manj, kot pa milijarda tolarjev. Toliko, kot damo vsako leto LPP-ju za subvencije.

Torej, jaz bi tukaj še opozoril na to, da pač se v tem mestnem svetu zaradi strankokracije ne govori o problemih. Ampak se gre bolj na nadmudrivanje. In pa bi se problemi mnogo bolj, hitreje reševali, če bi se – bi rekel posvetil problemu, problemom, kar me prepričuje tisti poizkus izredne seje v juniju mesecu, ki sem jo hotel sklicati, ko smo zvedeli od novinarjev, da je prišlo do onesnaženja podtalnice z lahkohlapnimi ogljikovodiki. Jaz sem pač hotel nabrat 12 podpisov. Pa jih na tej moji strani, desni, opozicijski nisem dobil. Razen svetnika Gomiščka, gospoda Jazbinška, pa gospoda Vrboška. In je potem županja, ne bom zdaj rekel zakaj in kako – pač prevzela vajeti in sama sklicala sejo. In tam pač nismo imeli možnost, pa bi jo lahko imeli, če bi ta seja se odvila, kot bi se lahko. Bi že junija zvedeli določene zadeve, ki sem jih pač mogel, moral zdaj prebrati.

Tukaj, če se spomnite je bila, je bila cela kompanija ljudi iz – iz Ministrstva za okolje. Med njimi tudi gospod Tavzes, ki je pač rekel, da je edina alternativa za Ljubljano podtalnica, pa nič drugega. Ne? Zdaj on ni več državni sekretar, ampak je nek direktor nekega direktorata tam. Na Ministrstvu za okolje. Po izobrazbi je fizik. Jaz pač verjamem, da je to kar je rekel – je pač rekel tudi v smislu tega, te dileme, ki je bila danes tukaj že izpostavljena, kaj je bolj škodljivo v Ljubljani. Zrak, ki ga vdihavamo, kakršnega vdihavamo. Ali voda, ne? Pač voda je pač – ima veliko večjo remanenco teh, teh... onesnaževalk. Ker zrak pač, ali zapiha jugo, ali zapiha zahod. In ta zrak gre, ne? Tudi, če je trenutno zlo onesnažen. Hvala bogu, po zaslugi toplotne in plinifikacije v Ljubljani ni več megle, kakršna je. In nimamo, bi rekel dolgotrajnih tedenskih megel. In pa bi rekel zraka, kakršen je, pod to kapo, smo ga bili še pred desetletji vajeni, pač tukaj v Ljubljani, ne?

Zanimivo je, sem že omenil – gospod Notar je lepo povedal. Glede kroma, ravno Hrastje so spet pod udarom. Torej, trokloreten se je izkazalo, da pač ta oblak, ali ta val je prišel do tja. In zdaj ne vem, v letu 2003 je ravno ta vodnjak K1, ki je najbolj izdaten od trinajstih v Hrastju. Najbolj onesnažen. Da so že presežene mejne vrednosti za trokloreten. To se pravi 2 g, oziroma 2mg na liter vode. Danes, zadnji podatki je rekel, da so – ne vem, če sem prav slišal – 1,6, oziroma 1,7 tega trokloretena. V vodi.

Še enkrat poudarjam, da bi pač morali v tej Ljubljani se tega previdnostnega načela, ne glede na to, kakšne so mejne vrednosti, se bi ga morali držati. In tudi, če ste – če ste, jazu bi lahko

bil pač tiho, pač ne vem kaj. Če ste brali zadnjo anketo pred štirinajstimi dnevi, tremi tedni v Delu – 75% ljudi, ki so jih vprašali, mislim, da je to anketo opravljalo Delo, je reklo, da pač jih najbolj, najbolj skrbi nezaščita virov pitne vode v Ljubljani.

S tem v zvezi bi še rad tudi povedal to, kar je gospa Miklavčičeva, svetnica, opozorila. Zakonodaja, ki te zadeve ureja, oziroma vse skupaj – Zakon o varstvu okolja, Zakon o vodah in tako naprej. Potem Pravilniki o zdravstveni ustreznosti pitne vode in tako naprej. Tukaj jih je gospod Notar nekaj naštel. Vendar pa jaz imam eno zbirko enega vseh predpisov o vodi. To je, takole debela knjižica. Se pravi zakonodaja je toliko, da – bi rekel – preostajanje, samo izvaja se ne, ne? S tem v zvezi bi rad omenil – torej eno uredbo, ki je bila objavljena v Uradnem listu št. 102, leta 2003 in sicer ta uredba se glasi – Uredba o zaščiti območja vodonosnika ljubljanskega polja in njegovega hidrografskega zaledja, ogroženega zaradi fitofarmacevtskih sredstev in lahkih kloriranih ogljikovodikov. Tukaj, v tej odredbi je bilo natančno določeno – so bila natančno določena vodovarstvena območja. In sicer ožje območje – se pravi strogo ožje območje, ožje območje in širše območje. Ljubljana je imela pripravljene točne parcele in to je zavod samo dal ministrstvu. In oni so to objavili. Kjer je natančno določeno kaj, seveda na ožjem, najožjem vodovarstvenem območju se to točno vidi. Gre za to ograjo, kije okrog vodarne, potem je pa tisto ožje vodovarstveno območje, kjer so pa – se pravi predvsem Kleče, Brest, Hrastje. Kjer so kmetijske obdelovalne površine. Točno so navedene parcele, na katerih bi se moralo opustiti kmetovanje, oziroma pridelava izdelkov. Ali pa preiti na sonaravno pridelavo hrane. Veste, da pač kmetje so zainteresirani, da čim več pridelajo tam. Bodisi zelja. Tamle v Sneberjah. In ostalih poljščin. Savlje so znane po zelenjavi. Ker je tržnica zelo blizu. V zvezi s to uredbo, kot je meni znano, določeno je, da do julija 2004 Ministrstvo za okolje in prostor in Ministrstvo za kmetijstvo, Ministrstvo za zdravje – skupaj z Mestno občino Ljubljana, torej s kmeti doseže dogovor, oziroma način reševanja te problematike. Se pravi, da bodo opustili kmetovanje, dobili rento, ali pa prešli na sonaravno pridelovanje hrane. Kolikor je meni znano, se ta uredba ne izvaja. Oziroma so se ti štirje, ki sem jih omenil enkrat sestali. Vendar se je že na koordinaciji z Ministrstvom za kmetijstvo ugotovilo, da se določene aktivnosti, ki naj bi jih izvedlo kmetijstvo – da so pač nerealno. Dejstvo je, da je bila ta uredba pred volitvami sprejeta predvsem s političnim navdihom. In ne strokovnim. Torej, omenil sem en kup enih odredb, odlokov, podzakonskih aktov, ki se sploh ne izvajajo. In so pač namenjeni metanju peska v oči. Bi rekel – ljudem, javnosti in tako naprej.

Jaz bi s tem zaključil, ker je še nekaj razpravljavcev. In pa hvala za posluh.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo ima doc. dr.... pardon, se opravičujem, najprej replika gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, vsa razprava gospoda Jarca, je bila utemeljevanje previdnosti. Pri tem, za kaj tukaj gre. Jaz sem seveda prej povedal, da je v dosedanjih zadevanjih seveda in ocenah previdnostno načelo, ki je osnovno načelo na tem področju seveda izpuščeno.

Drugič, blefira se pri nas z dometom zavoda in s tem tudi mesta. Poglejte varstvo količin vode – je Zakon o vodah. Kar se pa kvalitete tiče, seveda se tudi Zakon o vodah sklicuje na Zakon o varstvu okolja. In seveda na področju varstva okolja, po Zakonu o varstvu okolja obstoja seveda tudi nekaj, čemur se reče vloga mesta. Predvsem mestnih občin.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ste tako prijazni, pa poveste na kateri del razprave dajete...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja previdnostno načelo...

GA. DANICA SIMŠIČ

...Jarca replicirate...

G. MIHA JAZBINKŠEK

On je stalno govoril o previdnosti...

GA. DANICA SIMŠIČ

Ne potrjujete? Replicirate.

G. MIHA JAZBINŠEK

Seveda. In zdaj bom seveda tudi povedal v tem smislu, kaj je zanemarjeno v tem poročilu, ne? Namreč mestna politika lahko da input državi glede režimov. Mesto ima tudi svojo kmetijsko politiko. In ta stalno zgovarjanje, da je varstvo ljubljanske podtalnice seveda samo stvar države, pomeni izrazito neodgovorno dejanje. Ker je seveda v tem – oprostite – bednem naboru, bednem naboru projektov v letu 2003 – ključen projekt ocena zdravstvenega in okoljskega tveganja, ne? Sem jaz to takrat doživel pravzaprav, kot eno politično nalogo, ki naj bi iz pitne vode. To je bilo v letu 2003. Jaz vas opozarjam. Nekateri so seveda pitno vodo imeli, tudi kot glavni predvolilni – rekel bi – argument. In sem doživel to študijo v letu 2003 v tem smislu, ne? Da naj stran spravi iz pitne vode pravzaprav ta naš osnovni strah.

To, da je Keber dobil, ne? Da je bil obsojen. To tudi Mesto Ljubljana nič ne briga. Namesto, da bi na tem takoj gradil recimo dodatne potrebne ukrepe. In zdaj seveda sem to študijo doživljal zelo, kako bi rekel – usmerjeno. In tudi duh te študije še zmeraj v tem poročilu prisoten, s tem ciničnim, kot je bilo rečeno, seveda kazanjem na zrak. Še bolj cinični so pa ukrepi, ki jih tu edine vidimo iz naslova zraka. Poglejte si to sliko. Če zavod misli, da je samo prazna cesta ukrep proti onesnaževanju zraka in hrupa in je to edina slika, ki govori o tem, kako naj se problemi iz naslova zdravstva razrešujejo. Potem, seveda jaz to študijo odklanjam. In to študijo iz leta 2003, mislim, da ni dostojni del...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite.

G. MIHA JAZBINŠEK

... tega poročila.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko. Prof. dr. Pejovnik.

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

Hvala lepa gospa županja. Zato, da ne bi ostala v zraku zelo površna ocena – beden nabor projektov. Je gospodu Jazbinšku, ki mu verjamem, da dobro misli, le potrebno povedati, da ta nabor projektov ni beden. Ampak je tak, kot smo ga skupaj opredelili v proračunu. In da zajema – da zajema tiste...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, vas... Gospod Jazbinšek, vas nihče ni motil, ko ste govorili...

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

In da zajema tiste...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Pejovnik ima besedo...

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

... in po skupni oceni najpomembnejše projekte, ki jih je potrebno narediti. In mislim, da je na nekatere stvari le potrebno odgovoriti. In včasih dober namen povzroči ravno nasproten efekt. Zato....

.....konec 2. strani II. kasete.....

...

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima....

... iz dvorane – nerazumljivo...

Gospod Jazbinšek, smem dati besedo doc. dr. Bojani Beović? Izvolite prosim. Za njo bo razpravljajal gospod Janez Žagar.

GA. DOC. DR. BOJANA BEOVIĆ

Posebna hvala za besedo. Tudi jaz se moram pridružiti prejšnjim raziskova..., razpravljavcem in se zahvaliti današnjim poročevalcem za skrbno pripravljeno gradivo. In pa predstavitev. Jaz

mislim, da bi si vsi v mestnem svetu, ne da bi se spuščala v detajle, takih predstavitev in take dokumentacije želeli.

Bi pa izkoristila priložnost in prosila prisotne strokovnjake iz Zavoda za varstvo okolja, še za nekaj pojasnil, oziroma mnenj. In sicer me zanima, kako ocenjujejo, glede na stanje stroke in pa glede na poznavanje, njihovo poznavanje razmer v mestni občini Ljubljana. Tako organizacijsko, kot finančno, kakšna je možnost za reševanje nekaterih konkretnih problemov, o katerih smo bili danes obveščeni. In sicer me zanima v kakšnem času je možno in na kakšen način – če je sploh možno – zmanjšati koncentracijo prašnih delcev.

Druga stvar, ki se mi zdi pa nekoliko še bolj pereča in jo morda bolj poznam, je pa fekalna onesnaženost površinskih voda. Namreč, fekalno onesnažene vode so vir hidričnih epidemij. In verjetno imamo srečo, da v Ljubljani do tega še ni prišlo. Ne bi naštevala, kakšne bolezni se na ta način lahko prenašajo. Vemo, da se površine, vodne površine v Ljubljani uporabljajo, kljub onesnaženosti tudi, kot rekreativne površine. Po Ljubljani vodijo ti večji čolni, ki mogoče niso tako zelo problematični. Bolj problematično se mi zdi, da zlasti mladina, po tej fekalno onesnaženi Ljubljani vesla. In na ta način prihaja v stik, neposredni stik z vodo. Da ne govorim o tem, kako tvegano je, če se tak čoln prevrne.

Zanima me, kakšna je možnost to situacijo v Ljubljani preseči. Ali bomo v kratkem lahko imeli bolj čiste površinske vode? Oziroma, če to v kratkem ni možno, ali ne bi bilo pametno, zlasti v poletnem času, ko je na eni strani rekreacije več, po drugi strani se pa tudi mikroorganizmi hitreje razmnožujejo, tako rekreativno rabo površinskih voda celo omejiti. Oziroma celo prepovedati na nekaterih področjih. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa tudi vam. Besedo za razpravo ima gospod Janez Žagar in zadnja v tem trenutku je potem k razpravi prijavljena gospa Angela Murko Pleš. Izvolite gospod Žagar.

G. JANEZ ŽAGAR

Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Zadnja.

G. JANEZ ŽAGAR

Moram reči, da je ta dokument zelo dobro pripravljen. Tudi je bil dobro predstavljen. Mislim, da je dobra osnova za tudi naše načrtovalce mesta. Moram pa reči, da sem pogršil pa en segment, ki je za mene tudi v neki meri onesnaženje, pa se nikoli ne pogovarjamo, koliko tega je dopustno, koliko je primerno, ali ne. Namreč, meni se zdi tudi svetloba lahko neke vrste onesnaženje. In tudi svetloba pretirana lahko ogroža – ne toliko rastlinske vrste, so pa ogrožene živalske vrste. In tudi mislim, da tudi svetloba v prevelikih dozah verjetno tudi negativno vpliva tudi na ljudi. Na prebivalce. Mogoče se niti nikoli ne vprašamo, ali je naš bioritem tudi zaradi svetlobe nekoliko moten.

Nekako hočem povedati, nimamo tudi izdelanih meril koliko javne razsvetljave je smotno postaviti na posamezne dele mesta. Koliko močnih, svetlih reklam je dopustno postaviti. Na sploh pa nikjer nimamo nič predpisano, s kakšnimi reflektorji se lahko noč in nebo nad mestom, ali nad posameznimi lokali osvetljuje.

Še posebno se mi pa zdi problematično, to je v času novoletnih praznovanj, ta pretirana uporaba teh raket. Svetlobnih efektov. Ne rečem, da so na trenutke lahko tudi prijetna za oko in lepa. Samo, mislim, da je to tudi neke vrste močno onesnaženje zraka. Predvsem pa svetlobno. Ves živalski svet takrat preplašimo. Preženemo iz tistega mira. Tudi iz teh parkovnih površin. Tako, da bi bilo vredno v bodoče tudi o tem vidiku razmišljati pri vplivih na okolje. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospa Angela Murko Pleš. Za njo bo razpravljal dr. Čepar.

GA. ANGELA MURKO PLEŠ

Hvala spoštovana gospa županja. Spoštovane kolegice in kolegi. Že sam uvodničar, dr. Notar, je danes v izhodišču povedal, da se v tej dvorani nekoliko poredko srečamo s temi vprašanji, ki so nesporno ključnega pomena za naše življenje danes, in predvsem za naš bodoči razvoj. Verjamem, da bomo tej temi namenili več pozornosti, da se bomo predvsem večkrat srečali s posameznimi segmenti, še kako pomembnih okoljevarstvenih vidikov.

Samo poročilo je seveda dobra osnova za to razpravo. Mislim, da je še boljše, kot samo poročilo, bil današnji uvod. Pa vendarle, jaz bi se dotaknila samo dveh okoljskih vprašanj, ki sem jih izrazito pogrešala v poročilu, ki sem ga temeljito prebrala. Danes sta ju dva kolega že na nek način omenila. Gospod Žagar še zdaj nekoliko bolj celovito. V manjšem delu pa že prej gospod Železnik.

V celemu poročilu nam seveda manjka ta ključni element, ki je neposredno vezan na mesto. Gre za ta del okoljskega vidika, ki je izrazito vezan na mesto. To je svetlobna polucija. O svetlobni poluciji nimamo nič. Jaz vem, da tudi stroka – nekoliko zaostaja. Vendarle pa vsaj tisti, ki spremljamo tudi ta del svetovnega bivanja vemo, da zaradi svetlobne polucije umira največ živalskih vrst. Je pa izrazito vezana na mesto. Torej predlagam, da vendarle v okviru vedenj in znanj, ki jih imamo v tej državi, tako v stroki, ozki stroki, kot širše, v bodočih gradivih spregovorimo in razmislimo tudi o ukrepih, ki bi zmanjšali svetlobno polucijo. Jaz bi bila seveda najbolj vesela pristopa, ki ga imajo v Veliki Britaniji, ampak, še dolgo ne verjamem, da bomo na kontinentu tega sposobni. Vsaj začnemo lahko.

Drug del, ki je pa prav tako vezan, ali pa izrazito vezan na mesto in seveda tudi na naše odločanje in ravnanje mestne uprave, tako, kot tisti prvi del, ko je gospod Žagar že zelo dobro povedal, ko z mnogimi ukrepi mi sami povzročamo dodatne probleme. Gre za vprašanje zdravja mestnega drevja. Stroka, ki se pa pri nas nekoliko hitreje razvija, je arboristika. Mestni gozd in mestno drevje. Z obojim smo se lahko v Ljubljani... z vso odgovornostjo trdim, v preteklem času – pohvalili. Danes se srečujemo z izrazito nezdravim, bolanim, degradiranim mestnim drevjem. Stanje mestnega gozda še ne poznamo dovolj dobro. Kajti, vsaj meni niso znane raziskave. Vem pa, da je o mestnem drevju fakulteta naredila nekaj preiskav.

Gre za tisti segment, ki hkrati seveda ne samo estetsko, ampak še kako pomembno vpliva, kot je rekel gospod Jazbinšek na naše zdravje in počutje. Mi smo ga pa pripeljali v razmere, ko postaja nevaren človeku, in ne prijatelj človeka. Po preiskavah, ki jih poznam, smo v Ljubljani mestno drevje poškodovali pravzaprav največ iz dveh vidikov. Eno so izrazito mehanske poškodbe, ki so posledica napačnega obrezovanja, tudi v mestu vedo, da se temu reče obglavljanju dreves; vandalizma, ki ga žal imamo tudi na tem področju mnogo preveč; srečanj z najbolj pogostim udeležencem v tem mestu – to je jeklenim konjičkom; in seveda z zelo nestrokovnimi gradbenimi posegi vseh vrst. Torej, to so mehanske poškodbe mestnega

drevja. Gospod Železnik je seveda izkustveno ugotovil, mislim, da je govoril o ulicah, ki jih oba dobro pozna – o zdravju tistega drevja. Tukaj je pa raziskava, ki je pokazala. Na celotnem teritoriju Mestne občine Ljubljana, imamo sto procentno obolen divji kostanj. Drevo, na katerega smo bili včasih ponosni ...

... iz dvorane – nerazumljivo...

in do 40% obolen vso drugo drevje na najbolj prometnih vpadnicah. Če sem prej govorila o mehanskih poškodbah, za katere bi se dalo marsikaj storiti z ne velikimi sredstvi, samo z drugačnimi pristopi, je ta drugi problem zastrupljanje, ki je zelo trdovraten in ima še bolj dolgoročne posledice, to je soljenje. Mnoge moje kolegice in kolegi vedo, da sem alergična na posipanje soli. Ampak, mislim, da so dokazi tukaj. Več, kot 40% mestnega drevja imamo zastrupljenega s soljo. V samem poročilu sem zasledila en stavek, ki mi je bil zelo pri srcu. In je samo potrdil moje stališče. Sol, ki smo jo zamenjali, smo jo zamenjali samo zato, da služi njegovemu veličanstvu, jeklenemu konjičku. Kajti, do njega je bolj prijazen, kalijev klorid. Do drevja ni čisto nič bolj prijazen. Mestno drevje smo zastrupili do take mere, seveda, da bomo morali zelo hitro razmisliti o nekaterih ukrepih. Kajti, iz dobrih praks, zlasti Hamburga pa Kopenhagna, se ve, da je najmanj petnajst let – petnajst let je že zastrupljena zemlja. Torej tudi, če danes posekamo staro drevo. Bolna drevesa, ki smo jih že začeli sekati, ker so nevarna, ker lahko padejo na človeka, ki ga ogrožajo, v to zemljo ne moremo posaditi mladih dreves, kajti ne bodo rasla.

Bi pa, kljub temu, da bi bila najbolj vesela tega, da nehamo soliti, lahko vendarle tudi z nekaterimi drugimi ukrepi – naredili manj škode drevesom. Eden od takih ukrepov, kot strokovnjaki opozarjajo, je ta, da bi vsaj sneg, ki ga naplužijo ne pustili, da prekomerno dolgo leži ob drevesih in podobno. Torej, mestno drevje imamo v Ljubljani prekomerno zastrupljeno.

Predlagam, da se v določenem času seveda posebej, kot sem rekla – posvetimo posamičnim okoljskim problemom. Mislim, da bi bilo dobro, da bi tudi v naši občini sprejeli odlok tako o mestnem gozdu, kot o posebni zaščiti mestnega drevja. In ne nazadnje, pogledajte, ena stoletna bukev proizvede 1710 g kisika, za kar porabi kar 2350 g ogljikovega dioksida. Kar zadeva onesnaženje z ogljikovim dioksidom v mestu, res ni rešitev, da ni nobenega avta, so pa še mnoge druge rešitve, ki ne stanejo toliko. Ampak, za začetek bi bila vesela, da bi vsaj v naš program, za katerega smo tudi danes slišali, da bo zagledal luč sveta v prihodnjih mesecih ali v začetku prihodnjega leta – računam, dali tudi vse tiste majhne ukrepe, ki so odvisni predvsem od naše volje, pa ne toliko od velikih sredstev. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Vprašanje mestnega drevja. Samo en podatek. V poročilu računskega sodišča je zahtevano, da se vzpostavi javna služba – vzdrževanje zelenic. Odgovor mestne občine, ne? Je bil – od osnutka do predloga, ali pa vmes, ne vem kdaj. Da naš pravni red onemogoča odlok o javni službi vzdrževanja zelenih površin. In, da naš pravni red onemogoča, ne? Vzpostavitev javne službe tudi urejanja cest, ne? In zdaj imamo menda neko gospo Bolovo, za katero berem v časopisu, da bo pregledalo kako to, ker mi z javnimi naročili kršimo nekaj, kar bi morali s

koncesijo dati, ali drugače, ne? S koncesijo pogodbe. Mamo neko gospo Bolovo, ki bo preizkusila in pregledala te režime urejanja. Mene veseli, ne? Da delite to skrb, ne? Za mestno zelenje. Vendar ta skrb se v urejeni pravni državi, ne? Seveda dela tako, da Mesto Ljubljana nima pravnih praznin. In, da se ne zgovarja, da bo še v naprej imela pravne praznine, na določenem področju. To je Odlok o javni službi, vzdrževanje zelenih površin v mestu. To se pravi, da pri nas pozicija funkcionira na način veselja, ne pa na način opravljanja – rekel bi – svoje funkcije, upravljanja tega mesta. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ja, jaz vendarle moram na to nekaj reči, ne? Vzeli ste si, bom rekla pesniško svobodo in interpretacije kaj je bil odgovor mestne občine na stališče računskega sodišča. Nikoli ni bilo tako, kot ste navedli rečeno. To je ena stvar. Pa – mimogrede, ne? Če že...

... iz dvorane – nerazumljivo...

Mimogrede, jaz sem vas mirno poslušala, gospod Jazbinšek. Pa vas vedno mirno poslušam. Vi pa vedno nekaj bentite. No in druga stvar, gospa, ki je strokovna sodelavka in svetovalka, ni Bol, ampak je Bohl. To ste pa verjetno tudi prebrali v časopisih in drugih sredstvih javnega obveščanja.

Besedo za razpravo ima dr. Čepar. Za njim bo razpravljal doc. dr. gospod Gomišček. Izvolite dr. Čepar.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa gospa županja za besedo. Torej, pomembna tema tudi po dolžini časa, ki ga namenjamo se to vidi. Vsekakor je treba poročilo v celoti pohvaliti. Že zato, ker je. Pa tudi glede izčrpnosti, povednosti. Veliko število področij, ki jih pokriva. Tudi tehnična plat s prikazi, grafi, grafikoni – je za pohvaliti. Kot tudi sama predstavitev, ki je bila dobra.

Ob branju in poslušanju, pa se seveda kljub temu pojavljajo vprašanja in se pojavljajo pripombe. Pred sedmimi leti sem bil v Mexiko Cityju. In – to je mesto, ki je podobno situirano, kot Ljubljana. Sredi takih hribov, na sredi – je pa ...

... iz dvorane – nerazumljivo...

Ja, res. Na sredi je pa – na sredi je pa tako barje, ki je bilo nekoč jezero. Če je kdo hodil tam. In je, se pravi, ena taka kotlina, ki je – podobno bi rekel v situaciji, kot Ljubljana. Res, da je to 2200...

... iz dvorane – nerazumljivo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Samo malo miru, da bo dr. Čepar lahko razvil svojo misel do konca. Izvolite.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Ste opravičeni, hvala. Zdaj, opravičen je gospod, ki je motil razpravo, ne? Ker se ni opravičil. Torej – hvala gospa županja, ker ste poskrbeli za možnost razprave. Torej, ni pa seveda po nadmorski višini. Nadmorska višina je 2200 m. In tudi število prebivalcev je nekoliko večje. Tam, okoli 24 milijonov je bilo takrat, ko sem jaz bil tam. No, ampak tisto, kar je mene presenetilo, je bilo, da je bilo tam prvič treba kupiti vodo za piti. In sicer v taki flaši, kot jo danes kupujemo.

V Ljubljani takrat vode ni – do takrat nisem vode še nikoli kupil. Pitne vode. Tam je bilo to seveda nemogoče. In meni se je zdelo nekaj neverjetnega, v kakšno mesto sem jaz prišel. In tukaj se nam to nikoli ne bo zgodilo. No, vidite in danes se nam dogaja. Dogaja se nam, da je treba kupiti vodo za piti. Pa ne samo v Ljubljani, ampak tudi marsikje – marsikje okrog nje.

Torej, mi smo videli parametre. Če smo pri vodi, ki jo pijemo. Videli smo, kje je prekoračena ta dovoljena raven tega. In kje je maksimalna raven onega. Kje je to prekoračeno občasno. In kje je prekoračeno stalno. Da bi vedeli kaj to pomeni, je treba stalno dane ocene tveganja opisati dosti bolj poljudno in konkretno, kot je pa tukaj v tem poročilo napisano. Proti koncu. Torej, kaj pomeni resno, nesprejemljivo tveganje, ne more določiti raziskava, ampak je odvisno od marsičesa. Od osebe same. Drugih okoliščin in tako naprej.

Tukaj bi opozoril tudi na socialno razsežnost tega problema. Saj je voda namreč zelo draga. Revnejši si je seveda ne bojo mogli privoščiti. In bodo trpeli na zdravju.

Z zrakom je sicer stvar nekoliko bolj pravična. Ampak, ker je bolj pravična, je tudi hujša. Ker si niti bogati ne morejo pomagati, da bi kupili kakšne steklenice, iz katerih bi potem dihali.

Sam sem pred tridesetimi leti sodeloval pri mednarodnih raziskavah – merjenjih, regresijski analizi vzrokov za pojavnost in vsebnost delcev SO₂ v ljubljanskem zraku. Takrat so bile štirinajst dni dolge inverzije. Alarmi različnih stopenj. Stari in otroci niso smeli ven. Tega se še tudi spominjamo. Takrat ozona nismo merili. Ker so rekli, da ni bil – da ni bil kritičen. No, to je zdaj mimo – zaradi tudi nekaj dolgoročnih odločitev. Zdaj, zanima me in sprašujem se – na področju zraka so bile sprejete – kje so te dolgoročne odločitve, ki nam bodo čez deset let izboljšale vodo? Kje so te dolgoročne odločitve, na področju vode?

Torej, imamo emisije. Promet, industrija. Široka uporaba. Zdaj, jaz imam tukaj eno vprašanje sestavljavcem tega – nekaj, kar mi ni jasno, da bi lahko bolje bral tole. Se pravi, ali so vse te emisije za onesnaženje enakovredne? Torej, ali to pomeni, da je 1 tona, pri vseh – 1 tona več pomeni enako onesnaženje – dodatno onesnaženje zraka. Recimo 1 tona pri prometu, kot pri industriji. Ali široki uporabi, ali pa kje drugje. Torej, to je eno tako vprašanje.

Zdaj, pri naravnem okolju, menim, da bi lahko vključili več parametrov. In občina ima seveda na voljo več ukrepov, kot jih uporablja. Če jih ni, jih je pa treba vzpodbuditi, ali narediti novo zakonodajo. In seveda to tudi soustvarjati.

Pri odpadkih, mislim, da so potrebne bolj smeje poteze. Drugače bodo po vseh pločnikih samo še smetnjaki.

Zdaj, na koncu bi pa omenil eno stvar, ki me je tudi zelo neprijetno zbadla tukaj. In jo je kolegica že omenila. Namreč, pred desetimi leti sem iz moje rojstne vasi srečal vaščanko. In, ker je vedela, da zbiram pesmi svojih prednikov, mi je povedala svojo dogodivščino iz leta 42. To je bilo v vojni. In ona je šla peš v našo vas.

GA. DANICA SIMŠIČ

Spoštovani, cenjeni kolegi iz opozicije. Vaš kolega iz opozicije je utihnil zaradi tega, ker ga motite v njegovi razpravi. Pa vas vljudno prosim, če mu lahko omogočite nadaljevanje razprave. Izvolite.

... iz dvorane – nerazumljivo...

Gospod.... No, zdaj bom pa prosila in kolege iz pozicije in opozicije, da dr. Čeparju omogočijo nadaljevanje razprave. Bi šlo? Bi šlo? Očitno bi šlo, ja.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa gospa županja za dobro voljo. Za prizadevanje. Toliko bi samo popravil, da mene pravzaprav ne motijo. Jaz lahko govorim, tudi, če je... Ampak, mislim, da je namen razprave to, da se slišimo. Zato, zato bi rad, da bi bili pogoji za razpravo narejeni. Drugače pa ni problem govoriti tudi, če nihče ne posluša. Jaz pri temu problema nimam.

Torej, pred desetimi leti sem srečal vaščanko, ki mi je povedala, kako je leta 42, ko je šla v našo vas. Takrat je bila vojna, ne? Kot veste. In en terenc se ji je pridružil. In ji je povedal – ravno pred nekaj dnevi so takrat vzeli Italijani zvonove. Zadnje zvonove. Iz vaše cerkve. In je povedal, je rekel – veš Pavla, je rekel – jaz sem pa spesnil eno pesem. In je povedal pesem o zvonovih: Vojska, vojska kaj si strila. Vzela mnogo nam živila. Vzela brate in sinove. Zdaj si vzela še zvonove. Zvon, ki nas je vabil k spravi, zdaj služil boš za boj krvavi.

Torej, to je bilo občutenje enega povprečnega – bi rekel partizana – v tistih časih, na vasi. Ko je prišel Italijan in je iz cerkve pobral zvonove.

Kaj pravi naše poročilo o tem? Značilnost impulznega hrupa je... in tako naprej. Šok. Možgani ga zaznajo, kot zvočni udar, ki povzroči stres, dekoncentracijo, izgubo sposobnosti pomnjenja. In, če so ravni previsoke tudi fizično poškodbo sluha. V to kategorijo postavlja današnje poročilo zvonjenje cerkvenih zvonov. Poudarjam cerkvenih. Ne kakšnih zvonov v kakšni muziki, ki vemo, da imate tudi zvonove, ali pa kaj drugega. Cerkvenih zvonov. Tu, med temi impulznimi hrupi, niso naštet razni Trnfesti. Ne hrupi motorjev. Ne kriki reklamnih siren. Ampak, zvonjenje cerkvenih zvonov, je postavljeno na prvo mesto v družbi. S pokanjem petard, pobiranjem smeti, speljavanjem avtobusov. Tisto, kar mi je moj oče pripovedoval, ko je bil tri leta zaprt v trdnjavi »Kastjadas« na Sardiniji, je bilo - kako je pogrešal zvonjenje. Je bilo, da je pogrešal pesem Večerni zvon, o mili zvon. Večerni ave. In, ko sem jaz s svojim sinom lansko leto šel na Slovaško, smo se ustavili v eni srednji šoli, kjer so imeli ravno zaključni koncert. Zaključni koncert so začeli s pesmijo – Pa seliš od svetega Vida zvon. To je bilo v mestu Trenčín, na Slovaškem. In potem...

GA. DANICA SIMŠIČ

Ste tako prijazni, bi lahko ostali v Ljubljani?

G. DR. DRAGO ČEPAR

Prosim?

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, če bi lahko ostali v Ljubljani.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Ja, po tem je Ljubljana znana. Po tem je Ljubljana znana, ker so se oni v pesmi...

... iz dvorane - nerazumljivo...

Lahko nadaljujem? Oni so se, gospa županja, saj me lahko tudi prekinjate, ampak prej bom končal, če ne. Torej, ... v – oni so se te pesmi naučili...

... iz dvorane – nerazumljivo...

Saj še pride – pojasnilo... V Ljubljani, ko so bili na gostovanju, v eni srednji šoli v Ljubljani. In ta pesem je kot značilnost Slovenije, so jo oni v slovaškem mestu Trentin peli, kot prvo na svojem koncertu. Ne vem, če vam to res nič ne pove. Da je treba spraševati, kakšne zveze ima z Ljubljano. Kakšne zveze ima s Slovenijo. Kakšne zveze ima s kulturo. Jaz se rajši govorim v – v zgodbah, ker to več pove, kot pa da bi govoril v nekih teorijah. Torej, to je moje doživetje.

Tu gre moja kritika avtorjem tega poročila. Zakaj, če pogledamo eno stran nazaj, vidimo, kaj ljudi moti. Poglejmo pri tem poročilu eno stran nazaj in vidimo – tabelo, 53. stran, pogledajte. Je lepo narejeno. Moti jih cestni promet. Hrup z ulice. Drugo – hrup v zgradbi, železniški promet. Hrup iz parkirišč. Proizvodni obrati, prireditve.

Potem v besedilu piše – med viri hrupa je pogosteje naveden promet. Sledijo pa – moteč hrup s šolskega igrišča. Ter hrup iz ulice, k lokali in bližnjih parkirišč. Hrup železniškega prometa se kot moteč dejavnik pojavlja na štirih šolah in tako naprej.

Torej, ljudje cerkva niso omenili. Pomeni – so jih postavili – so jih postavili tukaj, kot nekakšno navodilo, kaj naj jih mora motiti. In tukaj je moja kritika, precejšnja kritika. Sicer pa se pritožujem pohvali gospe svetnice, ki je pa z mano govorila. Tako imamo vsaj seznam ljubljanskih cerkva tukaj. In tudi mislim, da je zaradi tega to poročilo boljše, kot je recimo glede tega, kot je recimo srednjeročni...

... iz dvorane – nerazumljivo...

... kot je recimo srednjeročni program razvoja Ljubljane, v kateri cerkve sploh niso omenjene. Kaj šele, da bi bile našteje. Torej, tudi tukaj gre pohvala temu poročilu. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Najprej tri replike na vašo razpravo. Najprej gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, repliciram seveda tistemu delu, kjer je bilo omenjeno, da je zvonjenje napačno uvrščeno. Repliciram v tem smislu, da sploh, uvrščenost posameznih parametrov je napačno lociran. In seveda pritrjujem temu, da je to poročilo ideološko motivirano. Kakor je na pitni vodi bilo izkoriščena študija za omalovaževanje problema. Tako je očitno, iz povsem ideoloških razlogov prišla tukaj uvrstitev v napačen predal. Kajti, zvonovi niso tako, kot petarda. So podobni recimo hrupu vlaka. Zato so, ker so iz brona. Ta zvok prihaja počasi in počasi tudi

odhaja. Zato ta zvok z lahkoto prenesemo, ne? Kakor prenesemo tudi vlak, kjer se zvok dviga in pada. S prihodom in z oddaljenostjo. In predlagam, da se seveda potruži ta, kako bi rekel – dr. Notar – pravilno klasifikacijo, ne? Pojavov v prave skupine pojavov. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa za vaš prispevek. Dr. Čepar, je to replika na repliko? Izvolite, minuta.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa. Torej, v – k tej omembi bi dodal mogoče eno pojasnilo gospodu Jazbinšku. Namreč, glede uvrstitve, ne? Je že pred dvema letoma ustrezno ministrstvo priznalo neustreznost poimenovanja v uredbi o hrupu. Da je zvonjenje hrup. In je obljubilo poiskati drug izraz. Tako, da te razprave sedaj so malo pase. Zadeve grejo drugam.

GA. DANICA SIMŠIČ

No, morebiti bo pa v tem mandatu ministrstvo izpolnilo obljubo. Potem je naslednja replika na vašo razpravo – gospod Kuščer. Izvolite. Tri minute.

G. SAMO KUŠČER

Hvala lepa. Ja, tako je – cerkveni zvonovi so lahko dejansko čisto blagodejni, prijetni. So pa lahko čisto navadno nabijanje. In, a veste, zame, ki nisem pač katoliške vere, so takrat moteči. In Slovenija je za enkrat sekularna država, tako, da prosim, da se to upošteva. Dr. Notar je to v tem poročilu predstavil, kot hrup. Ker je toliko in toliko decibelov. In tiste, ki ne trepetajo ob misli na boga, ko zazvonijo zvonovi, ampak jim grejo mogoče na jetra, je to hrup. A veste? In tudi taki so. Živimo v sekularni državi. Tako pač je. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. In še tretja replika na razpravo dr. Čeparje, gospod Božič. Izvolite.

G. PETER BOŽIČ

Ja, jaz pravzaprav sem mislil isto povedati, kar je povedal gospod svetnik malo pred menoj. Jaz bi še nekaj povedal. Jaz stanujem zraven cerkve. In problem ni v tem, da je ta zvon blagoglasno – da ima tak, kakor govori Miha Jazbinšek. Problem je v tem, da je mnogo cerkva - a posnetke. In je to elektronika. In tisto je res čisto nabijanje. Jaz, ne glede na to, ali sem jaz veren, ali nisem veren. Nabijanje je nabijanje. Zvon je pa zvon. To je ta razlika. In še nekaj, jaz mislim, da je gospod Čepar prenapihnil ta problem. To je minimalen delček tega poročila. Prepričan sem, da mu bojo mediji tudi sledili. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replike smo izčrpali. V tem trenutku je zadnji k besedi prijavljen doc. dr. Gomišček. Izvolite prosim.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja, najlepša hvala. Jaz bi, kot večina mojih kolegic in kolegov pohvalil to poročilo. Mislim, da se je dr. Notar s sodelavci zelo potrudil. In tudi prezentacija je bila taka, ki bi jo lahko človek vzel za zgled. Zvonjenje in nezvonjenje – mislim, da je to res tokrat – se bom zelo strinjal s kolegom Božičem – malo manjši del problemov, ki naše meščane trenutno čakajo, ko beremo to poročilo.

V poročilu bi mogoče zameril edino stvar, ki je bila že omenjena, mogoče to svetlobno polucijo. In pa druga stvar, ki je pa noben še ni omenil, to je pa elektromagnetno sevanje. Sam opažam, da v hiši, kjer stanujem – sem šel včasih v dvigalo, pa z mojim mobilnim telefonom nisem mogel govoriti. Ker je signal bil prešibek. Zdaj prihajam v to dvigalo in brez problema govorim, tudi če grem v garažo. V pritličje pod zemljo.

Torej, te stvari se večajo. Nekateri se bojijo. Imajo take in drugačne občutke. Jaz ne bi rad niti komentiral, ali bo kaj vpliva, ali ne. Ampak mislim, da se v tako poročilo sčasoma mora uvrstiti ta problematika.

Ob vsem – te podatke, ki smo jih dobili. Mislim, zelo lepo prikazane, pa meni zastavlja drugo vprašanje. In sicer, kako tej stvari stopiti na prste. Jaz vidim en velik problem v naši občini. In to je finančna sredstva. Ob teh izdatkih in povečevanju vsakoletnega izdatka primanjkljajev v proračunu, vidim, da dejansko nismo za ekologijo praktično ničesar investirali. Kaj mislim s tem? Poglejte, odlagališča, problem odlagališč. Eno centralno, na hitro smo izdali uredbo. Pa smo že spet malo povišali možnost na tej obstoječi deponiji in smo stvar preložili za naslednjih pet, šest, let. Prišlo nam je vsem prav, ampak problemi v resnici ostajajo.

Za manjša odlagališča bomo zadovoljni, če bo stvar, fizik bi temu rekel – stacionarna. Toliko, kolikor jih zasujemo, ali pa odpeljemo, toliko se jih pojavi. Smo veseli, da se jih ne dodatnih odlagališč, da ne nastajajo dodatna odlagališča.

Zdaj – naslednja stvar. Videli smo promet. Dela hrup in dela razne izpušne pline. Kolega Jazbinšek sicer pravi, da javni promet ni odgovor na to. In moram reči, da če ni edini odgovor na to – moram reči, če vidim jaz in poslušam. In te poslušam na Bavarskem dvoru vsako noč – naše avtobuse. Trdim, da sploh ni odgovor na to. Ob tem – stanju teh avtobusov. To je huje, kakor da bi imeli en – tam en peron za kamione. In sicer najbolj težke kamione. Če pogledate njihove izpuhe, če pogledate njihovo ropotanje. To je groza, kaj se zdaj v Ljubljani dogaja. Če primerjam z – če primerjam s stanjem na Dunaju, kjer so mogoče na kmetih. Je dejstvo, da tisti avtobusi morajo imeti veliko, veliko večje zvočne izolacije. In, če boste njih poslušali, ko tisti avtobusi poganjajo – ne bote nobenega tazga ropotanja, kot pri nas videli. In kaj se še dodatno mi smo Viatorju dovolj, da oni v bistvu sami sebi kontrolirajo te avtobuse. Tako, kar se izpuha tiče in kar se hrupa tiče. In potem se čudimo, kako je to možno. In to bo, če greste vprašat prebivalce v centru – jih zelo moti.

To se pravi – kaj imamo? Imamo problem sredstev, ker nimamo za nove avtobuse. In imamo moralni problem. Problem kontrole. Tako pri divjih odlagališčih, kakor recimo pri kontroli tehnične usposobljenosti naših avtobusov. To je kar se hrupa tiče, kar se odlagališč tiče.

Kolegica tukaj je govorila o vodah. Čistilna naprava. Centralno čistilno napravo smo zdaj očitno uspeli narediti. Kaj je s področnimi čistilnimi napravami? Na Brodu jim zaliva zaradi premajhne čistilne naprave – jim zaliva v kleti. V – v ... Rakovi Jelši in na sploh na Barju, je problem s fekalnimi odpadki. Če gledamo, ste videli najbrž kako narastejo vrednosti teh škodljivih snovi na rekah, preden pridejo v Ljubljano in ko pridejo iz Ljubljane. To pomeni, da mi zelo slabo delamo s tem našim okoljem. Lahko smo zadovoljni. Ni tako hudo. Vendar, kar koli bomo hoteli spremeniti, bomo rabili sredstva.

In zdaj mi vi povejte, pri stanju, kakor je – in to bomo naslednji teden obravnavali – kako bomo v naslednjih petih letih dali nekaj milijard tolarjev v javni promet, v dodatne čistilne naprave. To so stvari, ki mene – mene zelo skrbijo. In to mislim, da je prav temu lepemu,

dobremu in v resnici smo dobili to naravo in ta ljubljanski zrak in vodo od naših prednikov. Samo zavedajmo se, da smo jo dobili v najem od naših zajamcev. Oguljena fraza, k vendar presneto drži. In se vprašajmo, kje bomo dobili denar, da bomo to najemnino dejansko opravičili? Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem. In prosila bi dr. Notarja za nekatera pojasnila, oziroma odgovore.

Še prej bi pa sama rada rekla, da smo v zadnjih dveh letih kupili več, kot petdeset najmodernejših avtobusov. S kakršnimi se lahko pohvali redko katero mesto v Evropi. In, da ne bomo v naslednjih letih potrebovali samo nekaj milijard. Ampak bomo za neke najnujnejše investicije na področju infrastrukture v javnih podjetjih. Zlasti v Vodovodu in Kanalizaciji – do leta 2010, 2011 – potrebovali približno milijardo Evrov, samo za vodovod in kanalizacijo tam med 90 do 100 milijard tolarjev.

Dr. Notar izvolite.

G. DR. MARKO NOTAR

Hvala lepa gospa županja. Spoštovane svetnice in svetniki. V tej dolgi razpravi, ki me je navduševala, moram odkrito priznati, smo si zapisali skupaj s kolegicami iz zavoda kar nekaj dejstev. Vendar, če – ne mi zameriti – ampak nekako ocenjujem, če bi hotel tole vse skupaj strniti v en odgovor, z mojim znanjem, ki ga imam, mislim, da bi lahko zadevo v eni uri nekako zaključil. Pa tega ne nameravam zdele.

Povem vam nekaj. En pregovor: Več, kot vem, več vem, da ne vem. In brez podcenjevanja do vseh, ki ste se danes v nekaterih stvareh strokovno izjasnjevali, bi povedal, da se jaz sam osebno v določenih zadevah niti ne upam odgovoriti.

Pa bom naštel naslednja področja – ocena tveganja. Genotoksične preiskave. Sta dve področji, ki, verjemite mi, o njih ne vem tako rekoč nič. Resnično nič. – To, kar piše, to kar piše danes v teh dveh študijah, ki smo jih dali. Karta klime in karta tveganja – je dana notri zgolj, kot neka zanimivost, o kateri ste bili priča mestni svetniki, na eni izmed javnih predstavitev, pa čeprav ste dejali – je bila to neka ideološko pripravljena študija. Da je bila to neka politična študija. Moj odgovor je naslednji. V tistem času je bila zadeva okrog vode, varstva podzemne vode – izjemno medijsko odmevna. Res spolitizirana. Vendar, odkar vodim zavod sam in verjemite – nisem zapopadel tem pogledom. Resnično ne. In smo študijo izključno naročili z namenom, da odpravimo določene dileme. Namreč, v študiji so sodelovali vsi eminentni strokovnjaki. Prav vsi eminentni strokovnjaki, kar jih Slovenija premore. Moj namen je bil, da k tej študiji povabimo vse tiste, ki na področju ocene zdravstvenega in okoljskega tveganja lahko nekaj povedo. Sam sem se ob tej študiji seveda nekaj naučil.

Dotaknil se bom samo enega dela iz današnje razprave. Namreč, mnogokateri izmed vas ste omenjali, da ni relevantno primerjati zraka in vode. Še manj hrane in vode in podobno. Moram vam povedati, da brez teh primerjav, ocene tveganja sploh niso mogoče. Sploh niso mogoče – še enkrat poudarjam. To ni kar tako zapisano, ampak to ne gre drugače.

Zakaj primerjati zrak in vodo? Zaradi tega, ker je bil naslov naloge – Ocena zdravstvenega in okoljskega tveganja. Zdravstvenega in okoljskega – ponovno poudarjam. In, ker okolje ni samo voda. In, ker okolje ni samo zrak. In, ker sta okolje in voda in zrak in – ne dovolite mi, da se spustim v povezavo vode in zraka. Ker je. Preko atmosferskega depozita. Ampak, samo en delček bi navrgel. Pa me boste lažje razumeli. Zraka se preprosto ne da zamenjati. Ne da. Vodo za enkrat lahko izbiramo. Lahko pijemo iz plastenke. Popolnoma po lastni presoji. Lahko pijemo avion, če si pač to želimo. Vendar zraka se ne da zamenjati. Torej, če dihamo

ta zrak v Ljubljani, smo neprimerno bolj ogroženi, kot pa če popijemo toliko in toliko litrov vode. In to je zaključila študija. Nikakor, da bi hotela dokazati, ali odvrniti – odvrniti – še enkrat poudariti – odvrniti pozornost od varstva podzemne vode. Daleč od tega. V današnji razpravi....

.....konec 1. strani III. kasete.....

...voda. Če ste podrobno prebrali poročilo, boste tudi opazili, da je tistih negativnih indikatorjev na področju voda več, bistveno več prikazanih v tem poročilu, kot pa na področju varstva zraka. Torej, mislim, da je ta uravnoteženost, ali misli o tem, da bi kogar koli ideološko zavajali s tem poročilom – so popolnoma zgrešene.

Drug set vaših razprav se je predvsem osredotočil, kar me izredno veseli – na program varstva okolja. Program varstva okolja že teče. Vabila na delavnice ste dobile vse svetniške skupine. Prav vse. In jaz si izredno želim, izredno si želim vaše udeležbe na teh delavnicah. Delavnice, o katerih smo danes že spregovorili posredno, preko vaših razprav. So nekatere že potekale, nekatere še bodo. Torej povabilo še enkrat velja.

Tako, kot je bilo slišati – mislim, da s strani gospe Miklavčičeve, da naj bi program varstva okolja začeli ustvarjati od spodaj. Ravno to smo začeli. Še enkrat poudarjam, ravno to smo začeli. Slovenija je podpisala »Arhovško« konvencijo. Mislim, da niti ne vemo, kaj nas »Arhovška« konvencija zavezuje. Sam na zavodu to dobro vem. Namreč, zavezuje nas k vključevanju širše in ožje strokovne javnosti. Pri pripravi takšnih programov. In to počnemo. To že počnemo. In naša želja je, seveda program brez vseh skupin. Tudi brez vključevanja politike, ne bo uspešen program. Torej, še enkrat, povabilo velja.

Monitoring in podobne zadeve. Seveda monitoring je potreben, čeprav gospod Jazbinšek je v tem pogledu včasih skeptičen. Kar na nek način – je seveda prav. Moram reči, da pretiran monitoring v državi – na državnem nivoju. Oziroma, da pretiranega monitoringa na državnem nivoju ni. Država je pač ubrala pot. Vsaj kar se tiče podzemne vode. Pot, ki jo diktira Evropa. Evropa je na podzemno, oziroma podtalnico pozabila. Ker so v ospredju korporacije, ki bistveno bolj služijo s čistilnimi napravami, kot pa z ohranjanjem čiste pitne vode. Zatorej država meri štirikrat na leto.

Odgovor gospodu Černjaku, zakaj lokalni monitoring mestne občine. Seveda, ker se ta monitoring dopolnjuje z državnim. Naša želja je pa naslednja. V lanskem letu smo namreč želeli, iskreno želeli pristopiti z našimi meritvami k državnemu monitoringu. Z enega – s finančnimi sredstvi, seveda. Iz enega preprostega razloga, da bi naš ta monitoring imel bolj operativni značaj. Tako, kot ste me poslušali v začetni razpravi, sem poudaril, da je zadeva na področju varstva voda izredno centralizirana. Ergo – naš monitoring tako rekoč nima nobene veljave. Če želimo, da bo ta monitoring imel veljavo – ali se sprejmejo podzakonski akti na državnem nivoju. Ali pa se naš monitoring vestno in odgovorno seveda s sredstvi – pridruži na državnem nivoju. To je odgovor na temo podzemnih voda.

Izredno sem nesrečen, ker se je zadeva okrog zvonjenja cerkvenih zvonov odvila v takšno stran. Pravzaprav vsi izmed razpravljavcev ste dodali svoj komentar. Kar je popolnoma pravilno. Vendar jaz bi vas pa vseeno pozval, da si preberete stavek na strani 54. Vsi tisti, ki povezuje zvonjenje cerkva z neko ideološko percepcijo, mene, kot direktorja zavoda, da sem forsiral to v tem poročilu.

Še enkrat ga bom prebral: Čeprav je zvonjenje cerkvenih zvonov, zlasti ob pravilni uglasitvi, lahko prijetno doživetje. Ponavljam – prijetno doživetje. Pa je lahko v urbanem okolju moteč dejavnik. Obakrat se v tekstu pojavlja besedica – lahko. Zakaj? Ker se popolnoma zavedam te ideološke razklanosti. In vsekakor nisem hotel vplivat na takšen dialog v tem mestnem svetu s tem. Je pa dejstvo, da je zvonjenje cerkva impulzni hrup. In mimo tega dejstva pač ne

moremo. Lahko vam pa povem, da v prejšnji zasedbi tega mestnega sveta, tudi s strani mestnih svetnikov – kar nekaj vprašanj na temo zvonjenja cerkvenih zvonov. In moram reči, da nas je prav to vzpodbudilo – pritožbe občanov. In pritožbe občanov, ki jih ni malo, da smo pravzaprav tudi ta segment uvrstili v to študijo. In nikakor ta segment ni kakor koli precenjen ali podcenjen napram ostalim segmentom impulznega hrupa. Morda se res nahaja na prvem mestu, vendar ne zaradi tega, ker bi bil to večji problem od problema praznjenja kant. Ki je tudi omenjen v tem poročilu.

Nekaj konkretnih vprašanj je še bilo. Kako naprej. Mislim, da doc. dr. Beovičeva. Kako s financami? Nekaj je bilo tudi posredno, se mi zdi, s strani gospe Miklavčičeve omenjeno na temo posredno – čeprav niste tega omenila, ampak da se razbrat, vsaj jaz tako berem to. Oziroma poslušam. Na temo tematske strategije urbanega okolja, ki jo pripravlja Evropa. Katere ekspertni člani, smo tudi člani iz Mestne občine Ljubljana. In lahko vam povem, da v prihodnosti, mimo tega dejstva ne moremo, bo treba na področju varstva okolja definitivno namenjati več sredstev. To je odgovor na vaše vprašanje. Nedvoumno. Evropa ne nazadnje, če gledamo strukturo proračuna Evropske unije, ki obsega tisoč milijard, tisoč šest milijard v letu 2003 – ugotavljamo, da je 63% ta Evropa namenila kmetijstvu in varstvu okolja. Torej, tudi ta struktura v mestnem proračunu se bo morala spremeniti. Seveda ne kar takoj in neosnovano. Brez vseh dejstev. Ravno zaradi tega pripravljamo program varstva okolja. Še enkrat ponavljam. Program varstva okolja. Bo tako vsebinsko, kot finančno ovrednotil določene projekte.

V veselje mi je, nekatere izmed teh problemov sigurno smo si zapisali. Sodijo seveda tudi na delavnice. Priprave programa varstva okolja. Vsekakor. In širšo debato je treba posvetiti tem problemom. Vendar nekaj se je treba zavedat. Vsak projekt, jaz si ga predstavljam, kot nek stožec – je treba na neki ploskvi presekat. In se dogovoriti, na kateri ploskvi smo ga presekali. Govorim sicer euforično, vendar bom povedal. Vsega se v določenem proračuni in tudi v določenem programu varstva okolja, ne bo dalo dopolniti. Torej, reševali bomo nujno tisto, kar se bo na nek demokratičen način in strokoven način izoblikovalo, kot najpomembnejše. Seveda se strinjam s pripombami na...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek. Bi pustili dr. Notarju, da zaključi? Dr. Notar, beseda je vaša.

G. DR. MARKO NOTAR

Hvala lepa. Morda malce zmedeno, ampak vseeno. Skušam se osredotočiti spet na tiste glavne probleme. Sem že proti koncu. Seveda se strinjam s tem, kar opažate. Propadanje dreves. Propadanje zelenja znotraj mesta. Soljenje in tako naprej. To niso problemi, na katerih bi pravzaprav mi spali in ne bi vedeli, da niso pomembni. Strinjam se z vami, v naslednjem poročilu jih bomo vsekakor obdelali.

Določena področja, ki manjkajo. Na samem začetku sem omenil, da je poročilo o stanju okolja odraz tudi stanja, ki ga lahko – na Zavodu za varstvo okolja. Morate vedeti, da je Zavod za varstvo okolja devet članski organ, znotraj mestne uprave. Ljubljana s 350 000 prebivalci in tako rekoč s 600 000 ljudmi, ki dnevno tangirajo, skupaj seveda s prebivalci Ljubljane, ki dnevno tangirajo na Ljubljano, je definitivno kadrovske podhranjena na tem področju, kar mislim, da vi mestni svetniki in mestni svet – dobro veste. O tem sem govoril že leta 2000. Samo za primerjavo. Še enkrat večji Stockholm ima na področju varstva okolja zaposlenih 200 ljudi. Torej, tudi na tem področju bo potreben določen preobrat. Vendar od danega, kot je danes županja že mnogokrat poudarila, je pač to tisto, s čemer se v tem

trenutku zadovoljujemo in opravljamo določene naloge. In mislim, da jih s temi zmožnostmi opravljamo kvalitetno.

Res je, da nimamo obdelanega segmenta elektromagnetnega sevanja. Moj odgovor je, da v tem trenutku tudi na državnem nivoju premalo vemo. Je uredba stara, iz leta 96. Dve uredbi. Pravilnik in uredba. Tudi na evropskem nivoju sem zaznal samo smernice, oziroma usmeritve. Kar se pa tiče svetlobnega onesnaženja, se bojim, da smo izredno na začetku. Oziroma, če začnemo v tem trenutku – seveda bomo, zakaj pa ne. Vendar resnih smernic tudi na področju Evropske unije v tem trenutku ni. Namreč, krešejo se mnenja, tako med letalsko industrijo, ki svetlobno onesnaženje uporablja za orientacijo letalskega prometa, kot med okoljevarstveniki, kot je danes gospod Žagar žen lepo povedal. Vendar daleč od tega, da bi mi podcenjevali ta področja. Vendar v tem trenutku ni prave materije, resnično ni prave materije, da bi zadevo lahko kvantitativno, ali kvalitativno – kakor hočete – ovrednotili.

Še eno stvar, potem pa končam. Ozaveščanje. Ozaveščanje v preteklosti ga je bilo preveč. Tako je bilo tudi sporočilo tega mestnega sveta. Sam osebno mislim, da ozaveščanje na nek način ima svoje pozitivne lastnosti. Seveda negativne takrat, kadar prepričujemo sami sebe in sedimo v ožjih skupinah. In to se dogaja danes prepogostokrat na teh delavnicah – na temo priprave programa varstva okolja. Kjer pravzaprav sami takšni, ki o varstvu okolja smo prepričani in vemo, da tako mora iti naprej. Vendar prava pot na temo ozaveščanje je standard »Emas«. In mislim, da bi morala biti Mestna občina Ljubljana vzgled tudi ostalim prebivalcem. Da ta standard Emas prevzame v določenem obsegu, v določenem realnem obdobju. In iz Emasa, standarda, ki ga ne bom sedaj podrobno opisoval izvira tudi odgovor na medsebojno povezovanje znotraj oddelkov, kar se tiče priprav določenih aktov, na temo priprav določenih programov varstva okolja in tako naprej.

Upam, da sem vas v tem izvajanju – vsaj deloma odgovoril na določene zadeve. Pa še enkrat iskrena hvala za res obširno debato na temo Poročila o stanju okolja. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa tudi vam.

Prehajamo na odločanje o

PREDLOGU SKLEPA, ki se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Poročilo o stanju okolja v Mestni občini Ljubljana.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti poteka in ga zaključujem.

27 navzočih svetnic in svetnikov.

Glasujemo.

Kdo je za in kdo je proti.

Glasovanje poteka in ga...zaključujem.

32 ZA, 1 PROTI.

Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

Spoštovane svetnice, spoštovani svetniki. S tem je zaključena 4. točka dnevnega reda današnje seje.

Na tej točki sejo prekinjam. O nadaljevanju boste obveščeni. Hvala lepa za vaše sodelovanje in prijeten večer še naprej vam želim.

ŽUPANJA

Danica SIMŠIČ

Zapisala:
Elizabeta Vadnal Gorjup
Ljubljana, 16.12.2004